

THE WORD OF THE BUDDHA

ສັມມັປປະທານ ໔

FOUR RIGHT EFFORTS

“ບຸຄຄົນຈະພົ້ນທຸກຂໍ້ໄດ້ເພາະ
ຄວາມພຽນ.”

ສັມມັປປະທານ

FOUR RIGHT EFFORTS

“ພິກຂຸທັງຫລາຍ ແມ່ນ້ຳຄົງຄາໄຫລໄປສູ່ທິສ
ປາຈີນ ຫລັງໄປສູ່ທິສປາຈີນ ໂອນໄປສູ່ທິສ
ປາຈີນ ສັນໃດ; ພິກຂຸຈະເຮີນສັມມັປປະທານ ໔
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔ ຍ່ອມ
ເປັນຜູ້ນ້ອມໄປສູ່ນິພພານ ໂນ້ນໄປສູ່ນິພພານ
ໂອນໄປສູ່ນິພພານ ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.”

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໒໖໗/໑໐໙໐-
໑໐໙໒

ບົຫນໍາ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເຮົາຍັງຮູ້ສຶກໄດ້ຢູ່ເຊິ່ງທັມ ໒ ຢ່າງຄື:
ຄວາມບໍ່ຮູ້ຈັກອິມຈັກພໍໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍ,
ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ຖອຍກັບໃນກາຣຕັ້ງຄວາມພຽນ,

ເຮົາຍ່ອມຕັ້ງໄວ້ເຊິ່ງຄວາມພຽນອັນບໍ່ຖອຍກັບວ່າ ຫນັງ ເອັນ
ກະດູກຈັກເຫລືອຢູ່ ເນື້ອແລະເລືອດໃນສະຣີຣະຈັກເຫືອດແຫ້ງ
ໄປກໍຕາມທີ ປະໂຍຊນໃດອັນບຸຄຄົລຄວນບັນລຸໄດ້ດ້ວຍກຳລັງ
ດ້ວຍຄວາມພຽນ ດ້ວຍຄວາມບາກບັນຂອງບຸຣຸສ ຫາກຍັງບໍ່
ບັນລຸເຖິງປະໂຍຊນນັ້ນແລ້ວ ຈັກຢຸດຄວາມພຽນເສຍແມ່ນບໍ່ມີ
ດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກາຣຕຣັສຮູ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາເຖິງທັບແລ້ວດ້ວຍ
ຄວາມບໍ່ປະມາທ ອະນຸຕຕະຣະໂຍຄັກເຂມະທັມ ກໍເປັນສິ່ງທີ່
ເຮົາເຖິງທັບແລ້ວດ້ວຍຄວາມບໍ່ປະມາທ.

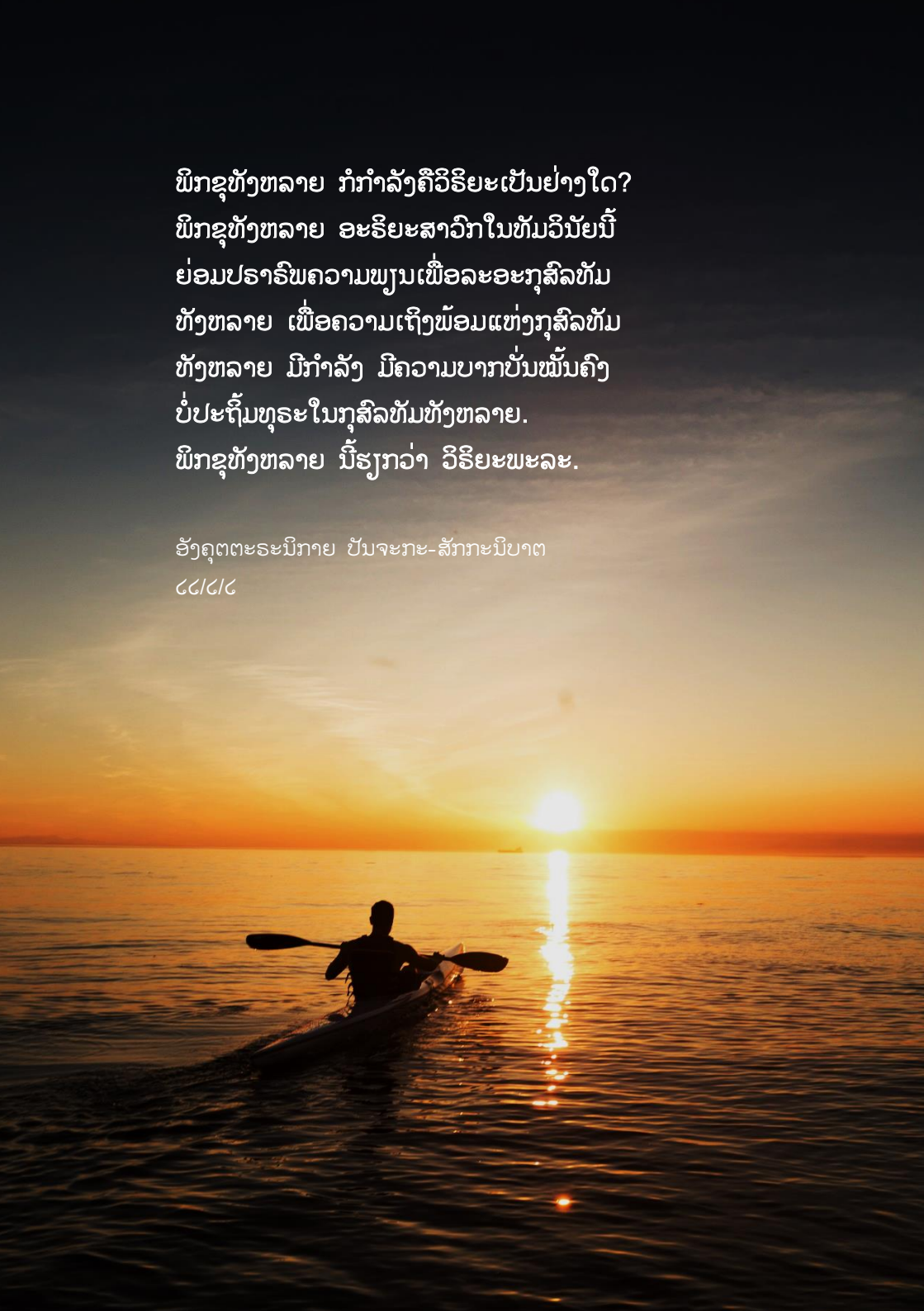
ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຕັ້ງໄວ້ເຊິ່ງຄວາມພຽນ
ອັນບໍ່ຖອຍກັບວ່າ ຫັງ ເອັນ ກະດູກຈັກເຫລືອຢູ່ ເນື້ອແລະ
ເລືອດໃນສະຣິຣະຈັກເຫືອດແຫ່ງໄປກໍຕາມທີ ປະໂຍຊນໃດອັນ
ບຸຄຄົລຄວນບັນລຸໄດ້ດ້ວຍກຳລັງ ດ້ວຍຄວາມພຽນ ດ້ວຍ
ຄວາມບາກບັນຂອງບຸຣຸສ ຫາກຍັງບໍ່ບັນລຸເຖິງປະໂຍຊນ
ນັ້ນແລ້ວ ຈັກຢຸດຄວາມພຽນເສຍແມ່ນບໍ່ມີ ດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຈັກກະທຳໃຫ້ແຈ້ງດ້ວຍ
ປັນຍາອັນຍິ່ງເອງເຊິ່ງທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນຍ໌ ອັນບໍ່ມີທັມອື່ນ
ຍິ່ງກວ່າ ອັນເປັນປະໂຍຊນທີ່ຕ້ອງກາຣຂອງກຸລະບຸຕຜູ້
ອອກບວຊຈາກເຮືອນ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີເຮືອນໂດຍຊອບ ໄດ້ຕໍ່ກາລບໍ່
ນານ ໃນທິຕຖະທັມເຂົ້າເຖິງຢູ່ຢ່າງແນ່ນອນ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກ-ທຸກ-ຕິກນິບາຕ ໒໐/໔໗/໒໕໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ກໍກຳລັງຄືວິນິຍະເປັນຢ່າງໃດ?
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ອະນິຍະສາວິກໃນທັມວິນັຍນີ້
ຍ່ອມປຣາຣິພຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສິລທັມ
ທັງຫລາຍ ເພື່ອຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງກຸສິລທັມ
ທັງຫລາຍ ມີກຳລັງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ
ບໍ່ປະຖິ້ມທຸຣະໃນກຸສິລທັມທັງຫລາຍ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ວິນິຍະພະລະ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ປັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ
໒໒໒໒

“Bhikkhus, what is the one who has crossed over and gone beyond, the brahmin who stands on high ground? Here, with the destruction of the taints, some person has realized for himself with direct knowledge, in this very life, the taintless liberation of mind, liberation by wisdom, and having entered upon it, he dwells in it. This is called the person who has crossed over and gone beyond, the brahmin who stands on high ground.”

Anusotasutta AN 4.5
<https://suttacentral.net/an4.5>

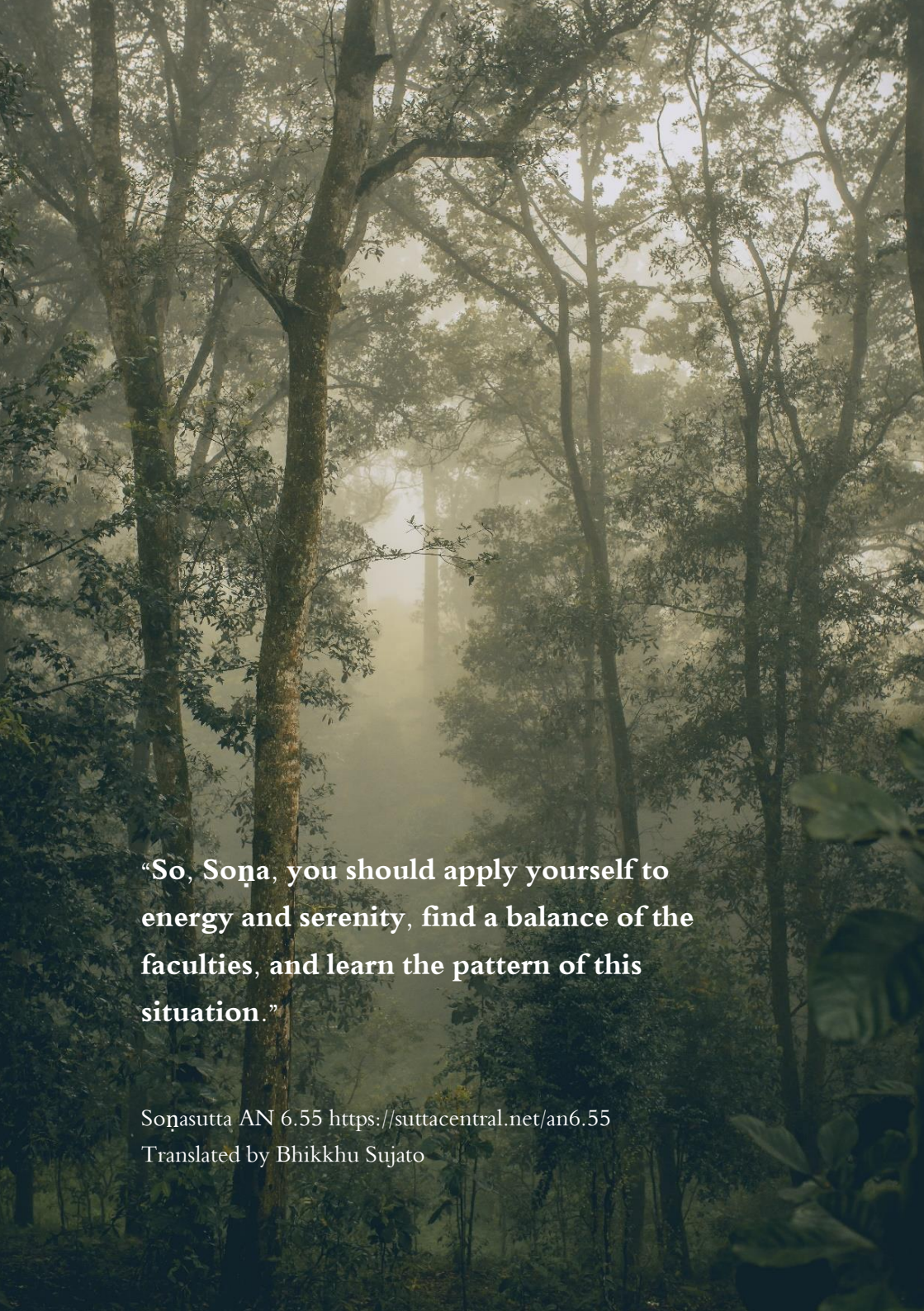
ສາຣະບານ

- 04 ບົກນຳ
- 13 ບົກທັມທີ່ຄວນຊາບກ່ອນ
- 19 ສັມມັບປະທານ ໔
- 24 ອາສັຍສິລ ຕັ້ງຢູ່ໃນສິລແລ້ວ
ຈິ່ງຈະເຣີນສັມມັບປະທານ ໔
- 28 ປະທານ ໔ ປະກາຣ (1st)
- 32 ປະທານ ໔ ປະກາຣ (2nd)
- 39 ຜູ້ມີຄວາມພຽນເຄື່ອງເຜົາກິເລສ

- 42 ອົງຄ໌ແຫ່ງຄວາມພຽນ ໔ ປະກາຣ
45 ທັມ ໔ ຢ່າງທີ່ມີອຸປະກາຣະຫລາຍ
48 “ບຸຄຄ໌ລປຣາຣົພຄວາມພຽນອັນຍ້ຽ່ອນ
ປຣາຣົພຄວາມພຽນດ້ວຍກຳລັງນ້ອຍ
ຍ່ອມບໍ່ປັນລຸນິພພານ ອັນເປັນເຫຕບົດເບື້ອງກິເລສ
ເຄື່ອງຮ້ອຍຮັດທັງປວງໄດ້”
54 ປຣາຣົພຄວາມພຽນກ່ອນທີ່ພັຍໃນອະນາຄົຕຈະມາເຖິງ
(1st)
59 ປຣາຣົພຄວາມພຽນກ່ອນທີ່ພັຍໃນອະນາຄົຕຈະມາເຖິງ
(2nd)
66 ສັມຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນ ໔ ປະກາຣ
71 ຕະປູຕິງໃຈ ໔ ປະກາຣ
75 ເຄື່ອງຜູກພັນໃຈ ໔ ປະກາຣ
80 ກຸສິຕະວັຕຖຸ ໘ ປະກາຣ
85 ອາຣັພພະວັຕຖຸ ໘ ປະກາຣ
91 ເສຂະປະຕິປະທາ
111 ຄວາມພຽນເປັນໜຶ່ງໃນກຳລັງຂອງເສຂະບຸຄຄ໌ລ
116 ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍກຳລັງ ໔ ປະກາຣ
ຍ່ອມກ້າວລ່ວງພັຍ ໔ ປະກາຣ

- 124 ອະທິສຖານສະມາທິນິມິຕໂດຍເຄົາລົບ ສົມຄວນຈະ
ບັນລຸກຸສົລທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫລືເພື່ອກະທຳກຸສົລທັມ
ທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເຣີນຫລາຍຂຶ້ນ
- 128 ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີທຸຣະຕິເປັນຢ່າງໃດ?
- 133 ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສະຕິ
- 143 **Suttas in English**
- 144 Dhamma That Should Be Known First
- 154 Four Right Efforts
- 159 A Mendicant Develops and Cultivates the
Four Right Efforts Depending on and
Grounded on Ethics
- 162 Four Efforts
- 166 Four Strivings
- 171 Being Keen in Three Ways
- 174 Five Factors That Assist Striving
- 177 Five Things Are Helpful, etc.
- 180 The Newly Ordained Bhikkhu
- 185 Future Perils (1st)
- 190 Future Perils (2nd)
- 196 There Are These Five Unfavorable
Occasions for Striving

- 201 Five Kinds of Emotional Barrenness
204 Five Emotional Shackles
207 Eight Grounds for Laziness
213 Eight Grounds for the Arousal of Energy
220 The Practicing Trainee
234 The Power of Energy Is One of the Five
Trainee's Powers
238 A Noble Disciple Who Has These Four
Powers Has Got Past Five Fears
244 Possessing Three Factors, a Bhikkhu Is
Capable of Achieving a Wholesome State
Not Yet Attained and of Increasing a
Wholesome State Already Attained
248 Responsibility of Bhikkhu Is Energy
253 Topics for Recollection

“So, Soṇa, you should apply yourself to energy and serenity, find a balance of the faculties, and learn the pattern of this situation.”

Soṇasutta AN 6.55 <https://suttacentral.net/an6.55>

Translated by Bhikkhu Sujato

ບົຫທັມທີ່ຄອນຊາບກ່ອນ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພູເຂົາຄິຊຊະກູຕ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄິທ໌, ໃນສມັຍນັ້ນ ທ່ານພຣະໂສນະຢູ່ທີ່ ປ່າສີຕະວັນ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄິທ໌ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະ ໂສນະຫລີກເຮັ້ນຢູ່ໃນທີ່ລັບ ເກີດຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຫລົ່າໃດເປັນຜູ້ປຣາຣົພ ຄວາມພຽນຢູ່ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ກໍ ແຕ່ວ່າຈິຕຂອງເຮົາຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫລາຍ ເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ ໂພຄະຊັພຍ໌ກໍຍັງມີຢູ່ໃນສະກຸລຂອງເຮົາ ເຮົາ

ສາມາດໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັພຍ໌ແລະກະທຳບຸນຍ໌ໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຄວນບອກຄືນສຶກຂາ ສຶກມາເປັນຄະຣິຫັສຖ໌ໃຊ້ສອຍໂພຄະ ຊັພຍ໌ເຫລົ່ານັ້ນແລະກຳກະທຳບຸນຍ໌ດ້ວຍ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຮູ້ເຖິງຄວາມປະຣິວິຕິກແຫ່ງໃຈ ຂອງທ່ານພຣະໂສນະດ້ວຍພຣະທັຍແລ້ວ ຊົງຫາຍຈາກພູເຂົາ ຄິຊຊະກູຕໄປປາກົຕຢູ່ຕໍ່ໜ້າທ່ານພຣະໂສນະທີ່ປ່າສີຕະວັນ ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງທີ່ຢຽດແຂນທີ່ຄູ່ ຫລືຄູ່ແຂນທີ່ຢຽດ ສັນນັ້ນ ຊົງປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູໄວ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະ ໂສນະກໍຖວາຍອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ແລ້ວນັ່ງໃນທີ່ ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສຖາມ ທ່ານພຣະໂສນະວ່າ:

ໂສນະ! ເຈົ້າຫລີກເຣັ້ນຢູ່ໃນທີ່ລັບ ໄດ້ເກີດຄວາມປະຣິວິຕິກ ແຫ່ງໃຈແມ່ນຫລືບໍ່ວ່າ ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຫລົ່າໃດ ເປັນຜູ້ປຣາຣົພຄວາມພຽນຢູ່ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນ ສາວົກເຫລົ່ານັ້ນ ກໍແຕ່ວ່າຈິຕຂອງເຮົາຍັງບໍ່ຫລຸດພັນຈາກອາ ສະວະທັງຫລາຍເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ ໂພຄະຊັພຍ໌ກໍຍັງມີຢູ່ໃນສະກຸລ ຂອງເຮົາ ເຮົາສາມາດໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັພຍ໌ແລະກະທຳບຸນຍ໌ ໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຄວນບອກຄືນສຶກຂາ ສຶກມາເປັນ

ຄະຣິຫັສຖ໌ໃຊ້ສອຍໂພຄະຊັພຍ໌ເຫລົ່ານັ້ນແລະກໍກະທໍາບຸນຍ໌ດ້ວຍ?

ທ່ານພຣະໂສນະກຣາບທູລວ່າ:

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສນະ! ເຈົ້າຈະສໍາຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ ເມື່ອເຈົ້າຍັງຢູ່ຄອງເຮືອນ ເຈົ້າເປັນຜູ້ສລາດໃນກາຣດົດພິນບໍ່ແມ່ນຫລື?

ເປັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສນະ! ເຈົ້າຈະສໍາຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ ກໍສມັຍໃດ ສາຍພິນຂອງເຈົ້າເຄັ່ງເກີນໄປ ສມັຍນັ້ນ ພິນຂອງເຈົ້າຈະມີສຽງມ່ວນ ຫລືຄວນແກ່ກາຣໃຊ້ຫລືບໍ່?

ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສນະ! ເຈົ້າຈະສໍາຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ ສມັຍໃດ ສາຍພິນຂອງເຈົ້າຢ່ອນເກີນໄປ ສມັຍນັ້ນ ພິນຂອງເຈົ້າຈະມີສຽງມ່ວນ ຫລືຄວນແກ່ກາຣໃຊ້ຫລືບໍ່?

ບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສນະ! ກໍສມັຍໃດ ສາຍພິນຂອງເຈົ້າບໍ່ເຄັ່ງເກີນໄປ ບໍ່ຢ່ອນ
ເກີນໄປ ຕັ້ງຢູ່ໃນຂະໜາດກາງ ສມັຍນັ້ນ ພິນຂອງເຈົ້າຍ່ອມມີ
ສຽງດັງມ່ວນ ຫລືຄວນແກ່ກາຣໃຊ້ຫລືບໍ່?

ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສນະ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ຄວາມພຽນທີ່ປຣາຣົພເກີນໄປ
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຟັ່ງຊ່ານ ຄວາມພຽນທີ່ຢ່ອນເກີນໄປ
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມກຽດຄ້ານ.

ໂສນະ! ເພາະສະນັ້ນແລ ເຈົ້າຈົ່ງຕັ້ງຄວາມພຽນໃຫ້ສະໝ່ຳສະ
ເໝີ ຕັ້ງອິນຊີໃຫ້ສະໝ່ຳສະເໝີ ແລະຈົ່ງຖືນິມິຕໃນຄວາມສະ
ໝ່ຳສະເໝີນັ້ນ.

ທ່ານພຣະໂສນະທູລຣັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງກ່າວສອນທ່ານພຣະໂສນະ
ດ້ວຍພຣະໂອວາທນີ້ແລ້ວ ຊົງຫາຍຈາກປ່າສີຕະວັນ ໄປປາກົດ

ທີ່ພູເຂົາຄິຊຊະກູຕ ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງຢຽດແຂນທີ່ຄູ່
ຫລືຄູ່ແຂນທີ່ຢຽດ ສັນນັ້ນ.

ສມັຍຕໍ່ມາ ທ່ານພຣະໂສນະໄດ້ຕັ້ງຄວາມພຽນໃຫ້ສະໝ່ຳສະ
ເໝີ ໄດ້ຕັ້ງອິນຊີໃຫ້ສະໝ່ຳສະເໝີ ແລ້ວໄດ້ຖືນິມິຕໃນຄວາມ
ສະໝ່ຳສະເໝີນັ້ນ.

ຕໍ່ມາທ່ານພຣະໂສນະຫລີກອອກຈາກໝູ່ ຢູ່ຜູ້ດຽວ ບໍ່ປະມາທ
ມີຄວາມພຽນ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ວແນ່ຢູ່ ກໍໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ
ເຊິ່ງທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນຍ໌ອັນຍອດຢ້ຽມ ທີ່ກຸລະບຸຕ
ທັງຫລາຍອອກບວຊເປັນບັນພະຊິຕໂດຍຊອບມີຄວາມຕ້ອງ
ກາຣ ໃນປັຈຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່ຕໍ່ກາລບໍ່ນານເລີຍ ໄດ້ຊາບວ່າ
ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຍ໌ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳ ໄດ້ທຳ
ສຳເລັດແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ.

ທ່ານພຣະໂສນະກໍໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕໍ່ອົງຄ໌ໜຶ່ງໃນ
ບັນດາພຣະອະຣະຫັນຕໍ່ທັງຫລາຍ.

*ສຸຕຕັນຕະປິດົກ ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ
ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໓໖໗-໓໔໐/໓໒໖*

ສັມມັປປະທານ ໔

ສາວັຕຖິນິທານ. ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກ
ພິກຂຸທັງຫລາຍແລ້ວຕຣັສວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັມມັປປະທານ ໔ ເຫລົ່ານີ້, ສັມມັປປະທານ
໔ ເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ
ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອ

ຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ຍັງ
ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣິພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອລະອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບ
ທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣິພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສິລທັມ
ທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣິພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຄວາມບໍ່ເລືອນ
ຫາຍ ເພື່ອຄວາມມີຍິ່ງໆຂຶ້ນໄປ ເພື່ອຄວາມໄພບູລ ເພື່ອຄວາມ
ຈະເຣີນ ເພື່ອຄວາມບໍ່ຮືບູນແຫ່ງກຸສິລທັມທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັມມັປປະທານ ໔ ເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ແມ່ນ້ຳຄົງຄາໄຫລໄປສູ່ທິສປາຈິນ ຫລັງໄປ
ສູ່ທິສປາຈິນ ໂອນໄປສູ່ທິສປາຈິນ ສັນໃດ; ພິກຂຸຈະເຣີນ

ສັມມັປປະທານ ໔ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔ ຍ່ອມເປັນຜູ້ນ້ອມໄປສູ່ນິພພານ ໂນ້ມໄປສູ່ນິພພານ ໂອນໄປສູ່ນິພພານ ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຈະເຣີນສັມມັປປະທານ ໔ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔ ຢ່າງໃດໜໍ ຍ່ອມເປັນຜູ້ນ້ອມໄປສູ່ນິພພານ ໂນ້ມໄປສູ່ນິພພານ ໂອນໄປສູ່ນິພພານ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອລະອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ,

ສັມມັປປະທານ

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣິພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຄວາມບໍ່ເລືອນ
ຫາຍ ເພື່ອຄວາມມີຍິ່ງໆຂຶ້ນໄປ ເພື່ອຄວາມໄພບູລ ເພື່ອຄວາມ
ຈະເຣີນ ເພື່ອຄວາມບໍ່ຮິບູນແຫ່ງກຸສົນທັມທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຈະເຣີນສັມມັປປະທານ ໔ ກະທຳໃຫ້
ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔ ຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນຜູ້ນ້ອມໄປ
ສູ່ນິພພານ ໂນ້ມໄປສູ່ນິພພານ ໂອນໄປສູ່ນິພພານ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໙/໒໖໓/໑໐໙໐-໑໐໙໒

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເຮົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນທັມອື່ນແມ່ນແຕ່ຢ່າງ
ດຽວ ທີ່ເປັນເຫຕໃຫ້ກຸສົລທັມທີ່ຍັງບໍ່ເກີດ ເກີດຂຶ້ນ
ຫລືອະກຸສົລທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຍ່ອມເສື່ອມໄປ
ເໝືອນກາຣປຣາຣົພຄວາມພຽນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເມື່ອບຸຄຄົລເປັນຜູ້ປຣາຣົພ
ຄວາມພຽນ ກຸສົລທັມທີ່ຍັງບໍ່ເກີດ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ
ແລະອະກຸສົລທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍ່ອມເສື່ອມສິ້ນໄປ.

ອັງຄູຕຕະຣະນິກາຍ ເອກະ-ທຸກ-ຕິກະນິບາຕ ໒໐/໙-໑໐/໖໒

ອາສັຍສິລ ຕັ້ງຢູ່ໃນສິລແລ້ວ ຈຶ່ງຈະເຣີນສັມມັປປະທານ ໔

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກາຣງານທີ່ຈະກະທຳດ້ວຍກຳລັງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ອັນບຸຄຄົລກະທຳຢູ່ ກາຣງານທີ່ຈະກະທຳດ້ວຍກຳລັງທັງໝົດນັ້ນ ບຸຄຄົລອາສັຍແຜ່ນດິນ ດຳຣົງຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ ຈຶ່ງກະທຳໄດ້ຢ່າງນັ້ນ ສັນໃດ;

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸອາສັຍສິລ ຕັ້ງຢູ່ໃນສິລແລ້ວ ຈຶ່ງຈະເຣີນສັມມັປປະທານ ໔ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔ ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍພິກຂຸອາສັຍສິລ ຕັ້ງຢູ່ໃນສິລແລ້ວ ຈຶ່ງຈະ
ເຣີນສັມມັປປະທານ ໔ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔
ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ
ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອ
ຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ຍັງ
ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອລະອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບ
ທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສິລທັມ
ທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ,

ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ
ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອຄວາມຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຄວາມບໍ່ເລືອນ
ຫາຍ ເພື່ອຄວາມມີຢ່າງໆຂຶ້ນໄປ ເພື່ອຄວາມໄພບູລ ເພື່ອຄວາມ

ສັມມັປປະທານ

ຈະເຣີນ ເພື່ອຄວາມບໍຣິບູນແຫ່ງກຸສົນທັມທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸອາສັຍສິລ ຕັ້ງຢູ່ໃນສິລແລ້ວ ຈຶ່ງຈະ
ເຣີນສັມມັປປະທານ ໔ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງສັມມັປປະທານ ໔
ຢ່າງນີ້ແລ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໗/໒໖໔/໑໐໙໖-໑໐໙໘

ປະທານ & ປະກາດ (1st)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປະທານ & ປະກາດນີ້, & ປະກາດເປັນ
ຢ່າງໃດ? ຄື:

ສັງວະຣະປະທານ,
ປະຫານະປະທານ,
ພາວະນາປະທານ,
ອະນຸຣັກຂະນາປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍສັງວະຣະປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ
ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອ
ຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ຍັງ
ບໍ່ເກີດຂຶ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ສັງວະຣະປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປະທານະປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ
ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອ
ລະອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະທານະປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພາວະນາປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ
ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອ
ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສິລທັມທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ພາວະນາປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະນຸຣັກຂະນາປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ
ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອ

ສັມມັປປະທານ

ຄວາມຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອຄວາມບໍ່ເລືອນຫາຍ ເພື່ອຄວາມມີຢ່າງຂຶ້ນ
ໄປ ເພື່ອຄວາມໄພບູລ ເພື່ອຄວາມຈະເຣີນ ເພື່ອຄວາມບໍ່ຮິບູນ
ແຫ່ງກຸສິນທັມທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້
ຮຽກວ່າ ອະນຸຣັກຂະນາປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປະທານ ໔ ປະກາຣເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຜູ້ມີຄວາມພຽນຍ່ອມເຖິງຄວາມສິ້ນທຸກຂໍ້
ໄດ້ດ້ວຍປະທານເຫລົ່າໃດ ປະທານ ໔ ປະກາຣເຫລົ່ານີ້ຄື
ສັງວະຣະປະທານ, ປະທານະປະທານ, ພາວະນາປະທານ,
ອະນຸຣັກຂະນາປະທານ. ອັນພຣະພຸທທະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຜົ່າພັນ
ແຫ່ງພຣະອາທິຕຊິງສະແດງໄວ້ແລ້ວ.

ອັງຄູຕະຣະນິກາຍ ຈະຕຸກກະນິບາຕ ໒໑/ກຸມ/໒໐໑໖

ປະທານ & ປະກາດ (2nd)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປະທານ & ປະກາດນີ້, & ປະກາດເປັນ
ຢ່າງໃດ? ຄື:

ສັງວະຣະປະທານ,
ປະຫານະປະທານ,
ພາວະນາປະທານ,
ອະນຸຣັກຂະນາປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍສັງວະຣະປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເຫັນຮູບດ້ວຍຈັກຊຸແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັຕເພື່ອສັງຣວມຈັກຊຸນທຣີຍ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຣວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງໍາໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາຈັກຊຸນທຣີຍ ເຖິງຄວາມສັງຣວມໃນຈັກຊຸນທຣີຍ.

ຟັງສຽງດ້ວຍໂສຕະແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັຕເພື່ອສັງຣວມໂສຕິນທຣີຍ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຣວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງໍາໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາໂສຕິນທຣີຍ ເຖິງຄວາມສັງຣວມໃນໂສຕິນທຣີຍ.

ດົມກິ່ນດ້ວຍຄານະແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັຕເພື່ອສັງຣວມຄານິນທຣີຍ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຣວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງໍາໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາຄານິນທຣີຍ ເຖິງຄວາມສັງຣວມໃນຄານິນທຣີຍ.

ຊົມລົດດ້ວຍຊົວຫາແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັດເພື່ອສັງຮວມຊົວຫິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຮວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສົລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາຊົວຫິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນຊົວຫິນທຣີຍ໌.

ຖືກຕ້ອງໂຜຕຖັພພະດ້ວຍກາຍແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັດເພື່ອສັງຮວມກາຍິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຮວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສົລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາກາຍິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນກາຍິນທຣີຍ໌.

ຮູ້ທັມທັງຫລາຍດ້ວຍໃຈແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັດເພື່ອສັງຮວມມະນິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຮວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສົລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາມະນິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນມະນິນທຣີຍ໌.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ນີ້ຮຽກວ່າ ສັງວະຣະປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປະທານະປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຄອບງຳ ຍ່ອມລະ ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງກາມວິຕົກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ຍ່ອມຄອບງຳ ຍ່ອມລະ ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງພະຍາປາທະວິຕົກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ຍ່ອມຄອບງຳ ຍ່ອມລະ ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງວິທິງສາວິຕົກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ຍ່ອມຄອບງຳ ຍ່ອມລະ ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງອະກຸສົລທັມອັນເປັນບາບທັງຫລາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ນີ້ຮຽກວ່າ ປະທານະປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພາວະນາປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຈະເຣີນສະຕິ ສັມໄພຂຸຊິງຄ໌ ອັນອາສັຍວິເວກ ອາສັຍວິຣາຄະ ອາສັຍນິໂຣທນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ຍ່ອມຈະເຣີນທັມມະວິຈະຍະສັມໂພຂຸຊົງຄໍ ອັນອາສັຍວິເວກ
ອາສັຍວິຣາຄະ ອາສັຍນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ຍ່ອມຈະເຣີນວິຣິຍະສັມໂພຂຸຊົງຄໍ ອັນອາສັຍວິເວກ ອາສັຍ
ວິຣາຄະ ອາສັຍນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ຍ່ອມຈະເຣີນປິຕິສັມໂພຂຸຊົງຄໍ ອັນອາສັຍວິເວກ ອາສັຍວິຣາ
ຄະ ອາສັຍນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ຍ່ອມຈະເຣີນປັສສັທທິສັມໂພຂຸຊົງຄໍ ອັນອາສັຍວິເວກ ອາສັຍ
ວິຣາຄະ ອາສັຍນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ຍ່ອມຈະເຣີນສະມາທິສັມໂພຂຸຊົງຄໍ ອັນອາສັຍວິເວກ ອາສັຍ
ວິຣາຄະ ອາສັຍນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ຍ່ອມຈະເຣີນອຸເປກຂາສັມໂພຂຸຊົງຄໍ ອັນອາສັຍວິເວກ ອາສັຍ
ວິຣາຄະ ອາສັຍນິໂຣທ ນ້ອມໄປໃນກາຣສະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ນີ້ຮຽກວ່າ ພາວະນາປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະນຸຮັກຂະນາປະທານເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຕາມຮັກສາ
ສະມາທິນິມິຕອັນຈະເຮັດເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຄື **ອັຕຖິກະສັນຍາ**
(ສັນຍາໃນຊາກສົພທີ່ຍັງເຫລືອແຕ່ຮ່າງກະດູກ), **ປຸລະວະກະສັນຍາ**
(ສັນຍາໃນຊາກສົພທີ່ມີໜອນເຈາະ), **ວິນິລະກະສັນຍາ**(ສັນຍາໃນຊາກ
ສົພທີ່ມີສີຂຽວຄຳ), **ວິປຸພພະກະສັນຍາ**(ສັນຍາໃນຊາກສົພທີ່ມີນ້ຳ
ເຫລືອງໄຫລ), **ວິຈສິທທະກະສັນຍາ**(ສັນຍາໃນຊາກສົພທີ່ຂາດກັນ
ເປັນທ່ອນ), **ອຸທທຸມາຕະກະສັນຍາ**(ສັນຍາໃນຊາກສົພທີ່ເນົາພອງຂຶ້ນ
ອິດ). ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນຸຮັກຂະນາປະທານ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປະທານ ໔ ປະກາຣເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ປະທານ ໔ ປະກາຣນີ້ຄື **ສັງວະຣະປະທານ, ປະທານະ**
ປະທານ, ພາວະນາປະທານ, ອະນຸຮັກຂະນາປະທານ.
ທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ເປັນເຜົ່າພັນແຫ່ງພຣະອາທິຕຊົງສະແດງ
ແລ້ວ ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງໃຫ້ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຜູ້ມີຄວາມພຽນ
ຍ່ອມເຖິງຄວາມສັ້ນທຸກຂໄດ້.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ຈະຕຸກກະນິບາຕ ໒໑/໑໔/໑໔

ຜູ້ມີຄວາມພຽນເຄື່ອງເຜົາກິເລສ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບຸຄຄົລຄວນທຳຄວາມພຽນເຜົາກິເລສດ້ວຍ
ເຫຕ ໓ ປະກາຣ; ໓ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ? ຄື:

ເພື່ອຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທັມອັນເປັນບາບອະກຸສົລທັງຫລາຍ
ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ໑

ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທັມອັນເປັນກຸສົລທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດ
ຂຶ້ນ ໑

ເພື່ອອົດກັ້ນທຸກຂະເວທະນາທີ່ມີໃນສະຣີຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ອັນກ້າແຂ້ງ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ທີ່ສາມາດພາກ
ຊີວິຕໄປໄດ້ ໑

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະເຫຕທີ່ພິກຂຸທຳຄວາມພຽນເຜົາກິເລສ
ເພື່ອຄວາມບໍ່ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລທັງຫລາຍ
ທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທັມອັນເປັນກຸສິລ
ທັງຫລາຍທີ່ຍັງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ, ເພື່ອອົດກັ້ນທຸກຂະເວທະນາທີ່ມີໃນ
ສະຣີຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ອັນກ້າແຂ້ງ ເຜັດຮ້ອນ ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ບໍ່
ໜ້າພໍໃຈ ທີ່ສາມາດພາກຊີວິຕໄປໄດ້,

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ມີຄວາມພຽນເຄື່ອງເຜົາກິ
ເລສ ມີປັນຍາຮັກສາຕົນ ມີສະຕິເພື່ອກະທຳທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກຂໍ້
ໂດຍຊອບ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກ-ທຸກ-ຕິກະນິບາຕ ໒໐/໑໔໕/໒໐໑໙

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນັ້ນເຫງົ້າໄມ້ ນັ້ນເຮືອນວ່າງ
ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງພຽນເຜົາກິເລສ,
ຢ່າປະມາທ, ຢ່າເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງຮ້ອນໃຈໃນ
ພາຍຫລັງເລີຍ. ນີ້ແລ ວາຈາເຄື່ອງພໍ່າສອນ
ຂອງເຮົາແກ່ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ.

ສະລາ. ສີ. ໑໘/໔໕໒/໗໔໑

ອົງຄໍ້ແຫ່ງຄວາມພຽນ ໕ ປະກາດ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອົງຄໍ້ແຫ່ງຄວາມພຽນ ໕ ປະກາດນີ້, ໕ ປະກາດເປັນຢ່າງໃດ? *(ບັນຈິມານິ ພິກຂະເວ ປະທານິຍັງຄານິ ກະຕະມານິ ບັນຈະ)*

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີສັທທາ ເຊື່ອພຣະປັນຍາກາດຕັສສູ້ຂອງພຣະຕະຖາຄົຕວ່າ ເພາະເຫດຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ພຣະອົງຄໍ້ນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕ໌, ຕັສສູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາ ແລະຈະຣະນະ, ສະເດັຈໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ເປັນ

ສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝິກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຢິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສດາ
ຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ,
ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້.

ເປັນຜູ້ມີອາພາທໜ້ອຍ, ມີທຸກຂໍ້ໜ້ອຍ, ປະກອບດ້ວຍໄຟທາຕ
ທີ່ມີຜິລສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ເຢັນຫລາຍ ບໍ່ຮ້ອນຫລາຍ ພໍປານ
ກາງ ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ກະທຳຕົນໃຫ້ເປີດເຜີຍຕາມທີ່ເປັນ
ຈິງໃນພຣະສາສດາ ຫລືໃນເພື່ອນພຣົມມະຈັນຍ໌ຜູ້ເປັນວິນຍູ
ຊົນ.

ເປັນຜູ້ປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົລທັມທັງຫລາຍ ເພື່ອ
ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງກຸສົລທັມທັງຫລາຍ ມີກຳລັງ ມີຄວາມ
ບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ປະຖົມທຸຣະໃນກຸສົລທັມທັງຫລາຍ.

ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງກຳນົດຮູ້ຄວາມເກີດ
ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະຣິຍະ ເປັນເຄື່ອງຊຳແຮກກິເລສໃຫ້
ເຖິງຄວາມສິ້ນທຸກຂໍ້ໂດຍຊອບ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອົງຄ໌ແຫ່ງຄວາມພຽນ ໔ ປະກາຣນີ້ແລ.

ທັມ ໕ ຢ່າງທີ່ມີອຸປະກາຣະຫລາຍ

ທັມ ໕ ຢ່າງທີ່ມີອຸປະກາຣະຫລາຍເປັນຢ່າງໃດ?
ຄືອົງຄ໌ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມພຽນ ໕ ຢ່າງ.

ອາວຸໂສທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີສັທທາ ເຊື່ອພຣະບັນຍາກາຣຕັ້ງສູ້ຂອງພຣະຕະຖາຄຶຕວ່າ ເພາະ ເຫຕຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ພຣະອົງຄ໌ນັ້ນ ເປັນພຣະ ອະຣະຫັນຕ໌, ຕັ້ງສູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາ ແລະຈະຣະນະ, ສະເດັດໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ເປັນ

ສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝິກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຢິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສດາ
ຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ,
ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້.

ເປັນຜູ້ມີອາພາທໜ້ອຍ, ມີທຸກຂ໌ໜ້ອຍ, ປະກອບດ້ວຍໄຟທາຕ
ທີ່ມີຜິລສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ເຢັນຫລາຍ ບໍ່ຮ້ອນຫລາຍ ພໍປານ
ກາງ ຄວນແກ່ກາຣຕັ້ງຄວາມພຽນ.

ເປັນຜູ້ບໍ່ໂອ້ອວດ ບໍ່ມີມາຍາ ກະທຳຕົນໃຫ້ເປີດເຜີຍຕາມທີ່ເປັນ
ຈິງໃນພຣະສາສດາທລີໃນເພື່ອນພຣົມມະຈັນຍ໌ຜູ້ເປັນວິນຍູຊົນ.

ເປັນຜູ້ປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສົລທັມທັງຫລາຍ ເພື່ອ
ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງກຸສົລທັມທັງຫລາຍ ມີກຳລັງ ມີຄວາມ
ບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ປະຖົ້ມທຸຣະໃນກຸສົລທັມທັງຫລາຍ.

ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງກຳນົດຮູ້ຄວາມເກີດ
ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະຣິຍະ ເປັນເຄື່ອງຊຳແຣກກິເລສໃຫ້
ເຖິງຄວາມສິ້ນທຸກຂ໌ໂດຍຊອບ.

ທັມ ໕ ຢ່າງເຫລົ່ານີ້ມີອຸປະກາຣະຫລາຍ.

**“Not by means of slack endeavour,
Not by means of feeble effort,
Is this Nibbāna to be achieved,
Release from all suffering.**

**“This young bhikkhu by my side
Is a supreme man indeed:
He carries about his final body,
Having conquered Mara and his mount.”**

Navasutta SN 21.4 <https://suttacentral.net/sn21.4>

Translated by Bhikkhu Bodhi

**“ບູຮຸນຄົນປະຖາວານຄວາມພຽນອັນ
ຍິ່ງອນ ປະຖາວານຄວາມພຽນດ້ວຍ
ກຳລັງນ້ອຍຍ່ອມບໍ່ບັນລຸນິພພານ
ອັນເປັນເຫຕາປົດເປື້ອງກິເລສເຄື່ອງ
ຮ້ອຍຮັດທັງປວງໄດ້”**

ສັມຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂຕພຣະນະຄອນ
ສາວັຕຖີ ສັມຍນັ້ນ ພິກຂຸໃໝ່ອົງໜຶ່ງເດີນກັບຈາກບິນທະບາຕ
ໃນເວລາປັຈສາພັຕ ເຂົ້າໄປສູ່ວິຫານ ເປັນຜູ້ມີຄວາມຂົນຂວາຍ
ນ້ອຍນຶ່ງຢູ່ ບໍ່ຊ່ວຍເຫລືອພິກຂຸທັງຫລາຍໃນເວລາທຳຈົວອຣ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພິກຂຸຈຳນວນຫລາຍເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ
ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ພິກຂຸໃໝ່ອົງຄຳໜຶ່ງໃນທັມວິນັຍນີ້
ເດີນກັບຈາກບິນທະບາຕໃນເວລາປັຈສາພັຕ ເຂົ້າໄປສູ່ວິຫານ
ເປັນຜູ້ມີຄວາມຂົນຂວາຍນ້ອຍນຶ່ງຢູ່ ບໍ່ຊ່ວຍເຫລືອພິກຂຸ
ທັງຫລາຍໃນເວລາທຳຈົວອຣ.

ລຳດັບນັ້ນ, ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຕຣັສຮຽກພິກຂຸອົງຄຳໜຶ່ງມາ
ສັ່ງວ່າ:

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈົ່ງໄປບອກພິກຂຸອົງຄຳນັ້ນຕາມຄຳຂອງເຮົາວ່າ
ອາວຸໂສ ພຣະສາສດາຊົງຕຣັສຮຽກທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າ.

ພິກຂຸນັ້ນທູລຮັບພຣະດຳຣັສແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນ ໄດ້
ກ່າວວ່າ ອາວຸໂສ ພຣະສາສດາຊົງຕຣັສຮຽກທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າ.

ເຂົາຮັບຄຳພິກຂຸນັ້ນແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່
ປະທັບ ອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບພິກຂຸນັ້ນວ່າ:

ພິກຂຸ! ໄດ້ຍິນວ່າ ເຈົ້າເດີນກັບຈາກບິນທະບາຕໃນເວລາປັຈ
ສາພັຕ ເຂົ້າໄປສູ່ວິຫາຣ ເປັນຜູ້ມີຄວາມຂົນຂວາຍນ້ອຍນຶ່ງຢູ່
ບໍ່ຊ່ວຍເຫລືອພິກຂຸທັງຫລາຍໃນເວລາທຳຈິວອຣ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ແມ່ນແຕ່ຂ້ານ້ອຍເອງກໍກະທຳກິຈ
ຂອງຕົນ.

ລຳດັບນັ້ນ, ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຊາບຄວາມປະຣິວິຕິກແຫ່ງ
ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນດ້ວຍພຣະທັຍ ຈຶ່ງຕຣັສກັບພິກຂຸທັງຫລາຍ
ວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າໂທສພິກຂຸນີ້ເລີຍ
ພິກຂຸນີ້ມີປົກກະຕິໄດ້ຕາມປາຖນາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່
ລຳບາກເຊິ່ງຊານທັງ ໔ ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່
ເປັນສຸຂໃນປັຈຈຸບັນ ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງປະໂຍຊນ໌ອັນຍອດ
ຢັ້ງມ ອັນເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງພຣົມມະຈັນຍ໌ທີ່ເຫລົ່າກຸລະບຸຕຜູ້ອອກ

ຈາກເຮືອນບວຊເປັນບັນພະຊິຕໂດຍຊອບມີຄວາມຕ້ອງການ
ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງໃນປັຈຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຜູ້ສຸຄິຕສາສດາຄັນຕຣັສໄວຍາກອນພາສິຕນີ້
ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕຣັສຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ:

ບຸຄຄົລປຣາຣິພຄວາມພຽນອັນຍີ່ຢ່ອນ,
ປຣາຣິພຄວາມພຽນດ້ວຍກຳລັງນ້ອຍຢ່ອມບໍ່ບັນລຸນິພພານ
ອັນເປັນເຫຕບົດເບື້ອງກິເລສເຄື່ອງຮ້ອຍຮັດທັງປວງໄດ້.

ສ່ວນພິກຂຸໜຸ່ມອົງຄົນີ້ເປັນອຸດົມບຸຣຸສ ຊະນະມາຣພ້ອມທັງ
ກອງທັບໄດ້ແລ້ວ ຊົງໄວ້ເຊິ່ງອັຕຕະພາບສຸດທ້າຍ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ນິທານວັຄ ໑໖/໓໒໗/໕໙໖

A photograph of a sunlit forest path. The path is covered in tall, green grass and is flanked by several tree trunks. Sunlight filters through the trees, creating a dappled light effect on the grass. The overall atmosphere is peaceful and natural.

“ຖ້າບຸຄຄົລຈະທຳຄວາມພຽນ
ກໍຄວນທຳຄວາມພຽນນັ້ນຈຶງຈັງ
ຄວນບາກປັ້ນທຳຄວາມພຽນນັ້ນໃຫ້ໝັ້ນ
ເພາະກາຣບັນພະຊາທີ່ປະຕິບັດຍ້ຢ່ອນ
ຢຶ່ງກະຈາຍໂທສເໝືອນດັ່ງບຸລີ.”

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັດ ໑໕/໖໐/໒໐໑໑

ປຣາຣິພຄວາມພຽນກ່ອນທີ່ພັຍໃນ ອະນາຄົຕຈະມາເຖິງ (1st)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າ ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕ ໕ ປະ
ກາຣນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ
ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອ
ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພັຍ ໕ ປະກາຣ
ເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າໃນທັມວິນັຍນີ້ ຄວນພິຈາຣະນາ
ເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້ດຽວ ງູອາດກັດເຮົາ
ແມງງອດອາດຕອດເຮົາ ຂີ້ເຂັບອາດກັດເຮົາ ເພາະກາຣກັດ

ຕອດແຫ່ງສັຕເຫລົ່ານັ້ນ ເຮົາອາດທຳກາລະໄປ ອັນຕຣາຍນີ້ ອາດມີແກ່ເຮົາ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ ປ່າເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໑ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີ ຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳ ໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າ ຄວນພິຈາຣະ ນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້ດຽວ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້ ດຽວ ອາດພາດລົ້ມລົງ ພັຕຕາຫາຣທີ່ສັນແລ້ວບໍ່ຍ່ອຍເສຍກໍໄດ້ ບິຂອງເຮົາອາດກຳເຣີບ ເສມຫະອາດກຳເຣີບ ຫລືລົມມິພິດ ພຽງດັ່ງສັສຕຣາອາດກຳເຣີບ ເພາະເຫຕນັ້ນໆ ເຮົາອາດທຳ ກາລະໄປ ອັນຕຣາຍນີ້ອາດມີແກ່ເຮົາ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະປຣາຣົພ ຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸ ທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໒ ນີ້ ຄວນ ເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າ ຄວນພິຈາຣະ
 ນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້ດຽວ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້
 ດຽວ ອາດພົບສັຕຮ້າຍຄື ສີຫະ ເສືອໂຄ່ງ ເສືອເຫລືອງ ໝີ
 ຫລືເສືອດາວ ສັຕເຫລົ່ານັ້ນອາດທຳລາຍເຮົາເຖິງຕາຍ ເພາະ
 ກາຣທຳລາຍນັ້ນ ເຮົາອາດທຳກາລະໄປ ອັນຕຣາຍນີ້ອາດມີ
 ແກ່ເຮົາ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງ
 ບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່
 ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າເຫັນພັຍ
 ໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໓ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ
 ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່
 ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າ ຄວນພິຈາຣະ
 ນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້ດຽວ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້
 ດຽວ ອາດພົບຄົນຮ້າຍ ຜູ້ມີກັມອັນກະທຳແລ້ວ ຫລືມີກັມຍັງບໍ່
 ໄດ້ກະທຳ ຄົນຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນອາດປົງຊິວິຕເຮົາ ເພາະກາຣປົງ
 ຊິວິຕນັ້ນ ເຮົາອາດທຳກາລະໄປ ອັນຕຣາຍນີ້ອາດມີແກ່ເຮົາ
 ສະນັ້ນ ເຮົາຈະປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ
 ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່
 ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າເຫັນພັຍໃນ
 ອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໔ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈ

ເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າ ຄວນພິຈາຣະ
ນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້ດຽວ ເມື່ອເຮົາຢູ່ໃນປ່າຜູ້
ດຽວ ໃນປ່າຍ່ອມມີພວກອະມະນຸສຮ້າຍ ອະມະນຸສເຫລົ່ານັ້ນ
ອາດບົງຊີວິຕເຮົາ ເພາະກາຣບົງຊີວິຕນັ້ນ ເຮົາອາດທຳກາລະ
ໄປ ອັນຕຣາຍນີ້ອາດມີແກ່ເຮົາ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະປຣາຣົພ
ຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໔ ນີ້ ຄວນ
ເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່
ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ
ທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຜູ້ຢູ່ປ່າ ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕ ໔ ປະ
ກາຣນີ້ແລ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ
ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອ
ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ອັງຄຸຕຕຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/ຕຸກ-ຕຸລ/ກກ

ປຣາຣິພຄວາມພຽນກ່ອນທີ່ພັຍໃນ ອະນາຄົຕຈະມາເຖິງ (2nd)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕ ໕ ປະກາຣນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພັຍ ໕ ປະກາຣເປັນ ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຄວນພິຈາຣະນາເຫັນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາຍັງເປັນໜຸ່ມແໜ້ນ ມີຜົມດຳສນິທ ປະກອບ ດ້ວຍຄວາມເປັນໜຸ່ມອັນຈະເຣີນ ຕັ້ງຢູ່ໃນປະຖົມວັຍ ເຖິງຢ່າງ ນັ້ນກໍຕາມ ກໍຈັກມີສັມຍທີ່ຊະຣາຍ່ອມຈະຖືກຕ້ອງກາຍນີ້ໄດ້ ກໍ ຜູ້ທີ່ແກ່ແລ້ວ ຖືກຊະຣາຄອບງຳແລ້ວ ຈະມະນະສິກາຣຄຳ ສັງສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້ງ່າຍ, ຈະເສພເສນາສະນະອັນສັງດຣີ ປ່າແລະປ່າດົງໜາ ກໍບໍ່ໄດ້ ກະທຳໄດ້ງ່າຍ ກ່ອນທີ່ທັມອັນບໍ່ໜ້າປາຖນາ ບໍ່ໜ້າຮັກໃຄ່ ບໍ່ ໜ້າພໍໃຈນັ້ນຈະມາເຖິງ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣິພຄວາມພຽນເພື່ອ ເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳ ໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເສຍກ່ອນ ເມື່ອເຮົາ ປະກອບແລ້ວ ເຖິງຊະຣາກໍຈັກຢູ່ສະບາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໑ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອ ບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຄວນພິຈາຣະນາເຫັນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ເຮົາມີອາພາທໜ້ອຍ ມີໂຣຄເປົາບາງ ປະກອບ ດ້ວຍໄຟທາຕສຳລັບຍ່ອຍອາທາຣສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ເຢັນຫລາຍ ບໍ່ຮ້ອນຫລາຍ ພໍປານກາງ ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນ ແຕ່

ຍ່ອມມິສັມມັຍທີ່ພະຍາທິຈະຖືກຕ້ອງກາຍນີ້ ກໍຜູ້ປ່ວຍໄຂ້ອັນ
ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ຄອບງ່າແລ້ວ ຈະມະນະສິກາຣຄຳສັ່ງສອນ
ຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້ງ່າຍ, ຈະເສພ
ເສນາສະນະອັນສັງຄຣີ ປ່າແລະປ່າດົງໜາ ກໍບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້
ງ່າຍ ກ່ອນທີ່ທັມອັນບໍ່ໜ້າປາຖນາ ບໍ່ໜ້າຮັກໃຄ່ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈນັ້ນ
ຈະມາເຖິງ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງ
ບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່
ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເສຍກ່ອນ ເມື່ອເຮົາປະກອບແລ້ວ ເຖິງ
ປ່ວຍໄຂ້ກໍຈັກຢູ່ສະບາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນ
ອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໒ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈ
ເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຄວນພິຈາຣະນາເຫັນ
ດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ ເຂົ້າກ້າດີ ບິນທະບາຕກຳຫາໄດ້ງ່າຍ ສະດວກ
ແກ່ກາຣສະແຫວງຫາລ້ຽງຊີບ ແຕ່ກໍຍ່ອມມິສັມມັຍທີ່ເກີດທຸພພິກ
ຂະພັຍ ເຂົ້າກ້າບໍ່ດີ ບິນທະບາຕກຳຫາໄດ້ຍາກ ບໍ່ສະດວກແກ່
ກາຣສະແຫວງຫາລ້ຽງຊີບ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ໃນສັມມັຍທີ່ເກີດທຸພ
ພິກຂະພັຍ ມະນຸສທັງຫລາຍຍ່ອມຫລັງໄຫລໄປໃນບ່ອນທີ່ມີອາ
ຫາຣດີ ໃນທີ່ນັ້ນຍ່ອມມີກາຣຢູ່ຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່ຄະນະ ມີກາຣຢູ່ແອ
ອັດກັນ ເມື່ອມີກາຣຢູ່ຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່ຄະນະ ຢູ່ແອອັດກັນ ຈະ

ມະນະສິກາຣຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ບໍ່ໄດ້
 ກະທຳໄດ້ງ່າຍ, ຈະເສຍເສນາສະນະອັນສັງຄະ ປ່າແລະ
 ປ່າດົງໜາ ກໍບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້ງ່າຍ ກ່ອນທີ່ທັມອັນບໍ່ໜ້າປາຖນາ
 ບໍ່ໜ້າຮັກໃຄ້ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈນັ້ນຈະມາເຖິງ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣິພ
 ຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
 ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເສຍ
 ກ່ອນ ເມື່ອເຮົາປະກອບແລ້ວ ກໍຈັກຢູ່ສະບາຍແມ່ນແຕ່ໃນສັມຍ
 ທີ່ເກີດທຸພພິກຂະພັຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນອະ
 ນາຄິຕຂໍ້ທີ ໓ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈ
 ເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້
 ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຄວນພິຈາຣະນາເຫັນ
 ດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ແລ ມະນຸສທັງຫລາຍຍ່ອມເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ
 ຊິນຊົມຕໍ່ກັນ ບໍ່ວິວາທກັນ ເປັນເໝືອນດັ່ງນ້ຳນົມກັບນ້ຳ ມອງ
 ດູກັນແລະກັນດ້ວຍສາຍຕາອັນເປັນທີ່ຮັກຢູ່ ແຕ່ຍ່ອມມີສັມຍທີ່ມີ
 ພັຍ ມີຄວາມປັນປ່ວນໃນດົງ ປະຊາຊົນຈຸ່ນວາຍ ແລະເມື່ອມີ
 ພັຍ ມະນຸສທັງຫລາຍຍ່ອມຫລັ່ງໄຫລໄປໃນບ່ອນທີ່ປອດພັຍ
 ໃນທີ່ນັ້ນຍ່ອມມີກາຣຢູ່ຄຸກຄິດ້ວຍໝູ່ຄະນະ ມີກາຣຢູ່ແອອັດກັນ
 ເມື່ອມີກາຣຢູ່ຄຸກຄິດ້ວຍໝູ່ຄະນະ ຢູ່ແອອັດກັນ ຈະມະນະສິ
 ກາຣຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ບໍ່ໄດ້ກະທຳ

ໄດ້ງ່າຍ, ຈະເສຍເສນາສະນະອັນສັງຄະ ປ່າແລະປ່າດົງໜາ ກໍບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້ງ່າຍ ກ່ອນທີ່ທັມອັນບໍ່ໜ້າປາຖນາ ບໍ່ໜ້າຮັກ ໃຄ່ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈນັ້ນຈະມາເຖິງ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອ ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເສຍກ່ອນ ເມື່ອເຮົາ ປະກອບແລ້ວ ກໍຈັກຢູ່ສະບາຍແມ່ນແຕ່ໃນສັມຍທີ່ມີພັຍ. ພິກຂຸ ທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໔ ນີ້ ຄວນເປັນຜູ້ ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຄວນພິຈາຣະນາເຫັນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ບັດນີ້ແລ ສົງຄ໌ຍ່ອມເປັນຜູ້ພ້ອມພຽງກັນ ຊິນຊິມຕໍ່ກັນ ບໍ່ວິວາທກັນ ມີອຸເທສຣ່ວມກັນ ຢູ່ເປັນຜາສຸກ ແຕ່ຍ່ອມມີສັມຍ ທີ່ສົງຄ໌ແຕກກັນ ກໍເມື່ອສົງຄ໌ແຕກກັນແລ້ວ ຈະມະນະສິກາຣ ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້ ງ່າຍ, ຈະເສຍເສນາສະນະອັນສັງຄະ ປ່າແລະປ່າດົງໜາ ກໍບໍ່ ໄດ້ກະທຳໄດ້ງ່າຍ ກ່ອນທີ່ທັມອັນບໍ່ໜ້າປາຖນາ ບໍ່ໜ້າຮັກໃຄ່ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈນັ້ນຈະມາເຖິງ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອ ເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳ ໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເສຍກ່ອນ ເມື່ອເຮົາ

ປະກອບແລ້ວ ກໍຈັກຢູ່ສະບາຍແມ່ນແຕ່ໃນສັມມັປທີ່ສົງຄ໌ແຕກ
ກັນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕຂໍ້ທີ ໕ ນີ້
ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອເຖິງ
ທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້
ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຜູ້ເຫັນພັຍໃນອະນາຄົຕ ໕ ປະກາຣນີ້
ແລ ຄວນເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ມີຄວາມພຽນ ມີໃຈເດັດດ່ຽວ ເພື່ອ
ເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳ
ໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.

ອັງຄຸຕຕຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໘໙-໙໐/ກຸຕ

ສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາຣບໍາເພັນ ພຽນ ໕ ປະກາຣ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາຣບໍາເພັນພຽນ ໕ ປະກາຣນີ້, ໕ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຄົນແກ່ ຖືກຊະຣາຄອບງໍາ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາຣບໍາເພັນພຽນປະກາຣທີ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸເປັນຜູ້ອາພາທ ຖືກ
ພະຍາທິຄອບງຳ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່
ກາດບຳເພັນພຽນປະກາດທີ ໒.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ສມັຍທີ່ມີທຸພພິກຂະພັຍ
ບິນທະບາດຫາໄດ້ຍາກ ບໍ່ສະດວກທີ່ຈະຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນ
ໄປໄດ້ດ້ວຍກາດສະແຫວງຫາບິນທະບາດ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້
ເປັນສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາດບຳເພັນພຽນປະກາດທີ ໓.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ສມັຍທີ່ມີພັຍ ມີກາດບຸ້ນ
ສະດົມໃນປ່າດົງ ຊາວຊົນບົກພາກັນຂຶ້ນຍານພາຫະນະອົພ
ພະຍົພໜີ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາດ
ບຳເພັນພຽນປະກາດທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ສມັຍທີ່ສົງຄ໌ແຕກກັນ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ເມື່ອສົງຄ໌ແຕກກັນແລ້ວ ຍ່ອມດ່າກັນແລະກັນ ບໍ່ຮິ
ພາສກັນແລະກັນ ມີກາດໃສ່ຮ້າຍກັນແລະກັນ ມີກາດປະຖິ້ມ
ກັນແລະກັນ ຄົນຜູ້ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສົງຄ໌ໝູ່ນັ້ນຍ່ອມບໍ່ເຫລື້ອມ
ໃສ ແລະຄົນບາງພວກທີ່ເຫລື້ອມໃສແລ້ວ ຍ່ອມເປັນຢ່າງອື່ນ
ໄປ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາດບຳເພັນ
ພຽນປະກາດທີ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສມັຍທີ່ບໍ່ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນ ໕ ປະກາຣນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນ ໕ ປະກາຣນີ້, ໕ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຄົນໜຸ່ມແທ້ໆ ມີຜົມດຳສນິທ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເປັນໜຸ່ມ ຕັ້ງຢູ່ໃນປະຖົມວັຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນປະກາຣທີ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸເປັນຜູ້ມີອາພາທໜ້ອຍ ມີໂຣຄເບົາບາງ ປະກອບດ້ວຍໄຟທາຕທີ່ມີຜົລສະໝ່ຳສະເໝີ ບໍ່ເຢັນຫລາຍ ບໍ່ຮ້ອນຫລາຍ ພໍປານກາງ ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນປະກາຣທີ ໒.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ສມັຍທີ່ມີພິກສາດີ ບິນທະບາຕຫາໄດ້ງ່າຍ ສະດວກແກ່ກາຣຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ດ້ວຍກາຣສະແຫວງຫາບິນທະບາຕ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາຣບຳເພັນພຽນປະກາຣທີ ໓.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ສມັຍທີ່ມະນຸສທັງຫລາຍ ພ້ອມພຽງກັນ ຍິນດີຕໍ່ກັນ ບໍ່ວິວາທກັນ ເປັນເໝືອນດັ່ງນ້ຳນົມ ກັບນ້ຳ ມອງດູກັນແລະກັນດ້ວຍສາຍຕາທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມ ຮັກ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາດບຳເພັນພຽນ ປະກາດທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ສມັຍທີ່ສົງຄ໌ພ້ອມພຽງກັນ ຍິນດີຕໍ່ກັນ ບໍ່ວິວາທກັນ ມີອຸເທສຮ່ວມກັນ ຍ່ອມຢູ່ເປັນຜາສຸກ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ເມື່ອສົງຄ໌ພ້ອມພຽງກັນ ຍ່ອມບໍ່ດ່າກັນແລະ ກັນ ບໍ່ບໍຣິພາສກັນແລະກັນ ບໍ່ມີກາດໃສ່ຮ້າຍກັນແລະກັນ ບໍ່ມີ ກາດປະຖົມກັນແລະກັນ ຄົນຜູ້ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສົງຄ໌ໝູ່ນັ້ນຍ່ອມ ເຫລື້ອມໃສ ແລະຄົນທີ່ເຫລື້ອມໃສແລ້ວ ຍ່ອມເຫລື້ອມໃສຍິ່ງ ຂຶ້ນໄປ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາດບຳເພັນ ພຽນປະກາດທີ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສມັຍທີ່ຄວນແກ່ກາດບຳເພັນພຽນ ໕ ປະ ກາດນີ້ແລ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໔໘-໔໙/໔໔

ຕະປູຕຶງໃຈ ໕ ປະກາດ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຕະປູຕຶງໃຈ ໕ ປະກາດນີ້, ໕ ປະກາດເປັນ ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມເຄືອບແຄງສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສາສດາ, ພິກຂຸໃດຍ່ອມເຄືອບ ແຄງສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສາສດາ ຈິຕຂອງ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມປະກອບ

ເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ນີ້ເປັນຕະບູຖຶງໃຈປະກາດທີ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຍ່ອມເຄືອບແຄງ
ສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນທັມ, ພິກຂຸໃດຍ່ອມ
ເຄືອບແຄງສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນທັມ ຈິຕ
ຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມ
ປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນຕະບູຖຶງໃຈປະກາດທີ ໒.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຍ່ອມເຄືອບແຄງ
ສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສົງຄ໌, ພິກຂຸໃດຍ່ອມ
ເຄືອບແຄງສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສົງຄ໌ ຈິຕ
ຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມ
ປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນຕະບູຖຶງໃຈປະກາດທີ ໓.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຍ່ອມເຄືອບແຄງ
ສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສິກຂາ, ພິກຂຸໃດຍ່ອມ
ເຄືອບແຄງສົງສັຍ ບໍ່ນ້ອມໃຈເຊື່ອ ບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນສິກຂາ ຈິຕ
ຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມ

ປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນຕະປູຕຶງໃຈປະກາດທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸເປັນຜູ້ໂກທ ບໍ່ພໍໃຈ ມີ
ຈິຕອັນໂທສະກະທົບແລ້ວ ກະດ້າງໃນເພື່ອນພຣົມມະຈັນຍ໌
ທັງຫລາຍ ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ
ເພື່ອຄວາມປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນ
ພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນຕະປູຕຶງໃຈປະກາດທີ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຕະປູຕຶງໃຈ ໕ ປະກາດນີ້ແລ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໒໒໒/໒໐໕

ເຄື່ອງຜູກພັນໃຈ ໕ ປະກາດ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເຄື່ອງຜູກພັນໃຈ ໔ ປະກາດນີ້, ໕ ປະກາດ ເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມ ກຳນົດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພິໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມ ຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມ ຢາກໃນກາມທັງຫລາຍ, ພິກຂຸໃດຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳ

ນັດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກ ໃນກາມທັງຫລາຍ ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຄື່ອງຜູກພັນໃຈປະກາຣທີ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກໃນກາຍ, ພິກຂຸໃດຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກໃນກາຍ ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຄື່ອງຜູກພັນໃຈປະກາຣທີ ໒.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກໃນຮູປ, ພິກຂຸໃດຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ຍັງບໍ່

ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່
ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຢາກໃນຮູບ
ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມ
ປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຄື່ອງຜູກພັນໃຈປະກາຣທີ ໓.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸສັນອາຫາຣຈົນອີ່ມ
ຕາມຕ້ອງກາຣແລ້ວ ປະກອບຄວາມສຸຂໃນກາຣນອນ ປະກອບ
ຄວາມສຸຂໃນກາຣເອນ ປະກອບຄວາມສຸຂໃນກາຣຫລັບຢູ່,
ພິກຂຸໃດສັນອາຫາຣຈົນອີ່ມຕາມຕ້ອງກາຣແລ້ວ ປະກອບ
ຄວາມສຸຂໃນກາຣນອນ ປະກອບຄວາມສຸຂໃນກາຣເອນ
ປະກອບຄວາມສຸຂໃນກາຣຫລັບຢູ່ ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່
ນ້ອມໄປເພື່ອຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອ
ກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຄື່ອງ
ຜູກພັນໃຈປະກາຣທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸປາຖນາເທພນິກາຍໝູ່
ໃດໝູ່ໜຶ່ງປະພິຕພຣົມມະຈັນຍ໌ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ເຮົາຈັກເປັນ
ເທວະດາ ຫລືເປັນເທພອົງຄ໌ໃດອົງຄ໌ໜຶ່ງດ້ວຍສິລ ພຣົຕ
ຕະບະ ຫລືພຣົມມະຈັນຍ໌ນີ້, ພິກຂຸໃດປາຖນາເທພນິກາຍໝູ່ໃດ
ໝູ່ໜຶ່ງປະພິຕພຣົມມະຈັນຍ໌ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າ ເຮົາຈັກເປັນເທວະ

ດາ ຫລືເປັນເທພອົງຄ໌ໃດອົງຄ໌ໜຶ່ງດ້ວຍສິລ ພຣິຕ ຕະບະ ຫລືພຣົມມະຈັນຍ໌ນີ້ ຈິຕຂອງພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມບໍ່ນ້ອມໄປເພື່ອ ຄວາມພຽນ ເພື່ອຄວາມປະກອບເນື່ອງໆ ເພື່ອກະທຳຕິດຕໍ່ ເພື່ອບຳເພັນພຽນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນເຄື່ອງຜູກພັນໃຈປະ ກາຣທິ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເຄື່ອງຜູກພັນໃຈ ໕ ປະກາຣນີ້ແລ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໒໒໓-໒໒໔/໒໐໖

ກຸສິຕະວັຕຖູ ໘ ປະກາອ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຸສິຕະວັຕຖູ ໘ ປະກາອນີ້, ໘ ປະກາອເປັນ ຢ່າງໃດ? ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຕ້ອງກະທຳ ກາຣງານ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກຕ້ອງກະທຳກາຣ ງານ ກໍເມື່ອເຮົາກະທຳກາຣງານຢູ່ ກາຍຈັກລຳບາກ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍນອນເສຍ ບໍ່ປຣາຣິພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັຕຖູ ປະກາອທີ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸກະທຳກາຣງານແລ້ວ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາແລ ກະທຳກາຣງານແລ້ວ ກໍ ເມື່ອເຮົາກະທຳກາຣງານຢູ່ ກາຍກໍລຳບາກ ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາ ຈະນອນ ເຂົາກໍນອນເສຍ ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມ ທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມ ທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັຕຖຸປະ ກາຣທີ ໒.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຕ້ອງເດີນທາງ ເຂົາມີ ຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກຕ້ອງເດີນທາງ ກໍເມື່ອເຮົາເດີນ ທາງຢູ່ ກາຍຈັກລຳບາກ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍນອນ ເສຍ ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອ ບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໓.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸເດີນທາງແລ້ວ ເຂົາມີ ຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ເດີນທາງແລ້ວ ກໍເມື່ອເຮົາເດີນ ທາງຢູ່ ກາຍກໍລຳບາກ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍນອນເສຍ ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມ ທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາດຕາມ
ບ້ານຫລີນິຄົມ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະອັນເລົ່າໝອງຫລືປະນີຕພໍແກ່
ຄວາມຕ້ອງການ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທ່ຽວບິນທະ
ບາດຕາມບ້ານຫລີນິຄົມ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະອັນເລົ່າໝອງຫລືປະ
ນີຕພໍແກ່ຄວາມຕ້ອງການ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນລຳບາກແລ້ວ ບໍ່
ຄວນແກ່ກາຣງານ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍນອນເສຍ
ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມ
ທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະກາດທີ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາດຕາມ
ບ້ານຫລີນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະອັນເລົ່າໝອງຫລືປະນີຕພໍແກ່
ຄວາມຕ້ອງການ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທ່ຽວບິນທະ
ບາດຕາມບ້ານຫລີນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະອັນເລົ່າໝອງຫລືປະນີຕ
ພໍແກ່ຄວາມຕ້ອງການແລ້ວ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນໜັກ ບໍ່ຄວນແກ່
ກາຣງານ ເໝືອນຖົ່ວຊຸ່ມດ້ວຍນໍ້າ ສະນັ້ນເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍ
ນອນເສຍ ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ
ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່
ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັດຖຸປະກາດທີ
໖.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ອາພາທເລັກນ້ອຍເກີດຂຶ້ນ ແກ່ພິກຂຸ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ອາພາທເລັກນ້ອຍນີ້ເກີດ ຂຶ້ນແກ່ເຮົາແລ້ວ ເຫຕອັນສົມຄວນເພື່ອຈະນອນມີຢູ່ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍນອນເສຍ ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັຕຖຸ ປະກາດທີ ໗.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸຫາຍຈາກອາພາທ ແລ້ວ ແຕ່ຍັງຫາຍບໍ່ດົນ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຫາຍ ຈາກອາພາທແລ້ວ ແຕ່ຍັງຫາຍບໍ່ດົນ ກາຍຂອງເຮົາຍັງອ່ອນ ເພຍ ບໍ່ຄວນແກ່ກາຣງານ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະນອນ ເຂົາກໍນອນ ເສຍ ບໍ່ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອ ບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນກຸສິຕະວັຕຖຸປະກາດທີ ໘.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຸສິຕະວັຕຖຸ ໘ ປະກາດນີ້ແລ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ ນະວະກະນິບາຕ
໒໓/໒໖໗/໑໘໕

ອາຣັພພະວັຕຖຸ ຕູ ປະກາຣ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອາຣັພພະວັຕຖຸ ຕູ ປະກາຣນີ້, ຕູ ປະກາຣ ເປັນຢ່າງໃດ? ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຕ້ອງ ກະທຳກາຣງານ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກຕ້ອງ ກະທຳກາຣງານ ກໍເມື່ອເຮົາກະທຳກາຣງານຢູ່ ຈະມະນະສີ ກາຣເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ ກະທຳໄດ້ງ່າຍ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນເສຍ ກ່ອນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພ

ຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໑.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸກະທຳກາຣງານແລ້ວ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາແລ ກະທຳກາຣງານແລ້ວ ກໍ ເມື່ອເຮົາກະທຳກາຣງານຢູ່ ບໍ່ອາດທີ່ຈະມະນະສິກາຣເຖິງຄຳ ສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະ ພ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນເສຍກ່ອນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸປະ ກາຣທີ ໒.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຕ້ອງເດີນທາງ ເຂົາມີ ຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກຕ້ອງເດີນທາງ ກໍເມື່ອເຮົາເດີນ ທາງຢູ່ ຈະມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ກະທຳໄດ້ງ່າຍ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະພ້າວປຣາຣົພ ຄວາມພຽນເສຍກ່ອນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ

ເຂົາປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໓.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸເດີນທາງແລ້ວ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ເດີນທາງແລ້ວ ກໍເມື່ອເຮົາເດີນທາງຢູ່ ບໍ່ອາດທີ່ຈະມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຟ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໔.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາຕຕາມບ້ານຫລີນິຄົມ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະອັນເສົ້າໝອງຫລືປະນີຕພໍແກ່ຄວາມຕ້ອງກາຣ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທ່ຽວບິນທະບາຕຕາມບ້ານຫລີນິຄົມ ບໍ່ໄດ້ໂພຊະນະອັນເສົ້າໝອງຫລືປະນີຕພໍແກ່ຄວາມຕ້ອງກາຣ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນເບົາ ຄວນແກ່ກາຣງານ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຟ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ

ທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມ
ທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມ
ທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸ
ປະກາຣທີ ໕.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸທ່ຽວບິນທະບາຕຕາມ
ບ້ານຫລີນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະອັນເສົ້າໝອງຫລີປະນິຕພໍແກ່
ຄວາມຕ້ອງກາຣ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທ່ຽວບິນທະ
ບາຕຕາມບ້ານຫລີນິຄົມ ໄດ້ໂພຊະນະອັນເສົ້າໝອງຫລີປະນິຕ
ພໍແກ່ຄວາມຕ້ອງກາຣແລ້ວ ກາຍຂອງເຮົານັ້ນມີກຳລັງ ຄວນ
ແກ່ກາຣງານ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຟ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນ ເພື່ອ
ເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້
ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອ
ເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້
ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພ
ພະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໖.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ອາພາທເລັກນ້ອຍເກີດຂຶ້ນ
ແກ່ພິກຂຸ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ອາພາທເລັກນ້ອຍນີ້ເກີດ
ຂຶ້ນແກ່ເຮົາແລ້ວ ກາຣທີ່ອາພາທຂອງເຮົາຈະຮຸນແຮງຂຶ້ນນັ້ນ
ເປັນຖານະທີ່ຈະມີໄດ້ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຟ້າວປຣາຣົພຄວາມພຽນ

ເສຍກ່ອນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພ ຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໗.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຫາຍຈາກອາພາທ ແລ້ວ ແຕ່ຍັງຫາຍບໍ່ດົນ ເຂົາມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຫາຍ ຈາກອາພາທແລ້ວ ແຕ່ຍັງຫາຍບໍ່ດົນ ກາຣທີ່ອາພາທຂອງເຮົາ ຈະກັບກຳເນີບນັ້ນເປັນຖານະທີ່ຈະມີໄດ້ ສະນັ້ນ ເຮົາຈະຟ້າວ ປຣາຣົພຄວາມພຽນເສຍກ່ອນ ເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອ ບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ ແຈ້ງ ເຂົາປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອເຖິງທັມທີ່ຍັງບໍ່ເຖິງ ເພື່ອ ບັນລຸທັມທີ່ຍັງບໍ່ບັນລຸ ເພື່ອກະທຳໃຫ້ແຈ້ງທັມທີ່ຍັງບໍ່ກະທຳໃຫ້ ແຈ້ງ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ເປັນອາຣັພພະວັຕຖຸປະກາຣທີ ໘.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອາຣັພພະວັຕຖຸ ໘ ປະກາຣນີ້ແລ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ ນະວະກະນິບາຕ
໒໓/໒໖໘/໑໘໖

ເສຊະປະຕິປະທາ

ສັມຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ນິໂຄທາຣາມ ເຂຕເມືອງກະບິລພັສ ແຄວ້ນສັກກະ. ກໍສັມຍນັ້ນ ສັນຖາຄາຣໃໝ່ທີ່ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສໃຫ້ສ້າງແລ້ວບໍ່ນານ ອັນສະມະນະພຣາມນ໌ຫລືມະນຸສຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຍັງບໍ່ເຄີຍຢູ່ເລີຍ. ຄັ້ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ປະທັບນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ໄດ້ກອບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ສັນຖາ
ຄາຣໃໝ່ທີ່ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສໃຫ້ສ້າງແລ້ວບໍ່
ນານ ອັນສະມະນະພຣາມນ໌ຫລືມະນຸສຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຍັງບໍ່ເຄີຍຢູ່
ເລີຍ ຂໍນິມົນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງບໍຣິໂພຄສັນຖາຄາຣນັ້ນເປັນ
ປະຖົມເຣີກ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງບໍຣິໂພຄເປັນປະຖົມເຣີກ
ແລ້ວ ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສຈັກບໍຣິໂພຄ
ພາຍຫລັງ ຂໍນັ້ນຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຍຊນ໌ເກື້ອກູນ ເພື່ອ
ຄວາມສຸຂແກ່ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສສິ້ນກາລ
ນານ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຮັບດ້ວຍດູສນິພາບ.

ລຳດັບນັ້ນ ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສຊາບກາຣຮັບ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ລຸກຂຶ້ນຈາກອາສະນະ ຖວາຍ
ບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ກະທຳປະທັກຂຶ້ນແລ້ວເຂົ້າໄປຍັງ
ສັນຖາຄາຣໃໝ່ ແລ້ວສັ່ງໃຫ້ປູລາດສັນຖາຄາຣໃຫ້ມີເຄື່ອງລາດ
ທຸກແຫ່ງ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງອາສະນະ ໃຫ້ຕັ້ງໝໍ້ນ້ຳ ໃຫ້ຕາມປະທັບ
ນ້ຳມັນ ແລ້ວເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ
ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ຍືນໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງ
ໜຶ່ງ ແລ້ວໄດ້ກອາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍປູລາດສັນ
ຖາຄາຣໃຫ້ມີເຄື່ອງລາດທຸກແຫ່ງແລ້ວ ແຕ່ງຕັ້ງອາສະນະ ຕັ້ງ

ໝັ້ນ້ຳ ຕາມປະທິບຳນັ້ນແລ້ວ ບັດນີ້ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈຶ່ງ
ຊົງຊາບກາລອັນຄວນເຖິດ.

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງນຸ່ງແລ້ວ ຊົງຖືບາຕແລະ
ຈົວອຣ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸສົງຄ໌ ສະເດັຈເຂົ້າໄປຍັງສັນຖາຄາຣ
ໃໝ່ ຊົງຊຳຣະພຣະບາທແລ້ວ ສະເດັຈເຂົ້າໄປສູ່ສັນຖາຄາຣ
ປະທັບນັ່ງອີງເສົາກາງ ຊົງຜິນພຣະພັກໄປທາງທິສບູຣະພາ
ແມ່ນແຕ່ພຣະພິກຂຸສົງຄ໌ຊຳຣະເທົ່າແລ້ວ ກໍເຂົ້າໄປສູ່ສັນຖາ
ຄາຣ ແລ້ວນັ່ງອີງຝາດ້ານທິສປັຈຈິມ ຜິນໜ້າໄປທາງທິສບູຣະ
ພາ ແວດລ້ອມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ. ແມ່ນແຕ່ພວກເຈົ້າສັກກະ
ຍະເມືອງກະບິລພັສ ຊຳຣະພຣະບາທແລ້ວ ກໍສະເດັຈເຂົ້າໄປສູ່
ສັນຖາຄາຣ ປະທັບນັ່ງອີງຝາດ້ານທິສບູຣະພາ ຜິນພຣະພັກ
ໄປທາງທິສປັຈຈິມ ແວດລ້ອມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ.

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຍັງພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງ
ກະບິລພັສໃຫ້ເຫັນແຈ້ງ ໃຫ້ສະມາທານ ໃຫ້ອາດຫານ ໃຫ້ຮ່າ
ເຣິງດ້ວຍທັມມິກະຖາຕລອດຣາຕຣີເປັນອັນມາກ ແລ້ວຕຣັສ
ຮຽກທ່ານພຣະອານົນທ໌ມາວ່າ:

ອານົນທ໌! ປະຕິປະທາຂອງເສຂະບຸຄຄົລຈົ່ງແຈ່ມແຈ້ງກັບເຈົ້າ
ເຖີດ ເພື່ອພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສ ເຮົາເມື່ອຍ
ຫລັງ ເຮົາຈັກຢຽດຫລັງ.

ທ່ານພຣະອານົນທ໌ທູລຣັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄໂປດໃຫ້ບູລາດຜ້າສັງຄາຕິເປັນ ໔ ຊັ້ນ ສຳເຣັຈ
ສີຫະໄສຍາດ້ວຍພຣະປຣັສເບື້ອງຂວາ ຊົງຊ້ອນພຣະບາທ
ເຫລື້ອມພຣະບາທ ມີພຣະສະຕິສັມປະຊັນຍະ ຊົງມະນະສິກາຣ
ສັນຍາໃນກາຣທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນ.

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຊີນທ້າວມະຫານາມະສັກກະຍະ
ມາວ່າ ມະຫານາມະ ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ເຖີງ
ພ້ອມດ້ວຍສິລ ຄຸ້ມຄອງທະວາຣໃນອິນຊີທັງຫລາຍ ຮູ້ປະມານ
ໃນໂພຊະນະ ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕີນຢູ່ ປະກອບດ້ວຍ
ສັປປຸຣິສະທັມ ໗ ປະກາຣ ເປັນຜູ້ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖນາ ໄດ້
ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງຊານທັງ ໔ ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ
ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸຂໃນທິຕຖະທັມ.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງໃດ ອະຣິຍະສາວົກຈົ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖີງພ້ອມ
ດ້ວຍສິລ? ມະຫານາມະ ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້
ມີສິລ ສັງຣວມໃນປາຕິໂມກຂ໌ ເຖີງພ້ອມດ້ວຍອາຈາຣະແລະ

ໂຄຈອຣ ມີປົກກະຕິເຫັນພັຍໃນໂທສແມ່ນພຽງເລັກນ້ອຍ
ສະມາທານສຶກສາຢູ່ໃນສຶກຂາບົທທັງຫລາຍ. ມະຫານາມະ
ຢ່າງນີ້ແລ ອະຣິຍະສາວົກຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງໃດ ອະຣິຍະສາວົກຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ
ທະວາຣໃນອິນຊີທັງຫລາຍ? ມະຫານາມະ ອະຣິຍະສາວົກໃນ
ທັມວິນັຍນີ້ ເຫັນຮູບດ້ວຍຈັກຊຸແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖື
ເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັຕເພື່ອສັງຣວມ
ຈັກຊຸນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຣວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລ
ທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມ
ຮັກສາຈັກຊຸນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຣວມໃນຈັກຊຸນທຣີຍ໌.

ຟັງສຽງດ້ວຍໂສຕະແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸ
ພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັຕເພື່ອສັງຣວມໂສຕິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອ
ບໍ່ສັງຣວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄື
ອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາໂສຕິນທຣີຍ໌
ເຖິງຄວາມສັງຣວມໃນໂສຕິນທຣີຍ໌.

ດົມກິນດ້ວຍຄານະແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸ
ພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັຕເພື່ອສັງຣວມຄານິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອ
ບໍ່ສັງຣວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄື

ອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາຄານິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນຄານິນທຣີຍ໌.

ຊິມຣິສດ້ວຍຊິວຫາແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັດເພື່ອສັງຮວມຊິວຫິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຮວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາຊິວຫິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນຊິວຫິນທຣີຍ໌.

ຖືກຕ້ອງໂຜຕຖັພພະດ້ວຍກາຍແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັດເພື່ອສັງຮວມກາຍິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຮວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາກາຍິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນກາຍິນທຣີຍ໌.

ຮູ້ທັມທັງຫລາຍດ້ວຍໃຈແລ້ວ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍນິມິຕ ບໍ່ຖືເອົາໂດຍອະນຸພະຍັນຊະນະ ຍ່ອມປະຕິບັດເພື່ອສັງຮວມມະນິນທຣີຍ໌ ທີ່ເມື່ອບໍ່ສັງຮວມແລ້ວ ຍ່ອມເປັນເຫຕໃຫ້ອະກຸສິລທັມອັນເປັນບາບຄືອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສຄອບງຳໄດ້ ຍ່ອມຮັກສາມະນິນທຣີຍ໌ ເຖິງຄວາມສັງຮວມໃນມະນິນທຣີຍ໌.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງນີ້ແລ ອະນິຍະສາວົກຊື່ວ່າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ
ທະວາຣໃນອິນຊີທັງຫລາຍ.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງໃດ ອະນິຍະສາວົກຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ຮູ້
ປະມານໃນໂພຊະນະ? ມະຫານາມະ ອະນິຍະສາວົກໃນທັມ
ວິນັຍນີ້ ພິຈາຣະນາໂດຍລະອຽດແລ້ວຈຶ່ງສັນອາຫາຣ ບໍ່ສັນ
ເພື່ອຫລິ້ນ ບໍ່ສັນເພື່ອມົວເມົາ ບໍ່ສັນເພື່ອປະດັບ ບໍ່ສັນເພື່ອ
ຕົກແຕ່ງ ແຕ່ສັນພຽງເພື່ອໃຫ້ກາຍນີ້ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຊີວິຕເປັນ
ໄປ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມລຳບາກ ເພື່ອອະນຸເຄາະພຣົມມະຈັນຍ໌
ໂດຍກຳນົດຮູ້ວ່າ ເຮົາຈັກກຳຈັດເວທະນາເກົ່າ(ຄືຄວາມທົວ) ເສຍ
ແລ້ວບໍ່ກະທຳເວທະນາໃໝ່(ຄືອິ້ມຈົນອິດອັດ) ໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ຄວາມ
ທີ່ອາຍຸດຳເນີນໄປໄດ້ ຄວາມບໍ່ມີໂທສເພາະອາຫາຣ ແລະ
ຄວາມຢູ່ຜາສຸກສຳຣານຈະມີແກ່ເຮົາດັ່ງນີ້. ມະຫານາມະ ຢ່າງ
ນີ້ແລ ອະນິຍະສາວົກຊື່ວ່າເປັນຜູ້ຮູ້ປະມານໃນໂພຊະນະ.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງໃດ ອະນິຍະສາວົກຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບ
ຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່? ມະຫານາມະ ອະນິຍະສາວົກໃນທັມ
ວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຊຳຣະຈິຕໃຫ້ຜ່ອງໃສສິ້ນເຊິງຈາກກິເລສທີ່ກັນຈິຕ
ດ້ວຍກາຣເດີນຈົງກົມ ດ້ວຍກາຣນັ່ງຕລອດວັນ, ຄັນເຖິງຍາມ
ທຳອິດແຫ່ງຣາຕຣີ ກຳຊຳຣະຈິຕໃຫ້ຜ່ອງໃສສິ້ນເຊິງຈາກກິເລສ
ທີ່ກັນຈິຕດ້ວຍກາຣເດີນຈົງກົມແລະດ້ວຍກາຣນັ່ງອີກ, ຄັນເຖິງ

ຍາມທ່ຽງແຫ່ງຣາຕຣີ ຍ່ອມສຳເຣັຈກາຣນອນຢ່າງຣາຊະສີຄື
ຕະແຄງຂ້າງຂວາ ປາທາຊ້ອນປາທາ ຕັ້ງສະຕິສັມປະຊັນຍະ
ໃນກາຣທີ່ຈະລຸກຂຶ້ນ, ຄັນເຖິງຍາມສຸດທ້າຍແຫ່ງຣາຕຣີ ກັບ
ລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ກໍຊຳຣະຈິຕໃຫ້ຜ່ອງໃສສິ້ນເຊິງຈາກກິເລສທີ່ກັ້ນ
ຈິຕດ້ວຍກາຣເດີນຈິງກົມແລະດ້ວຍກາຣນັ່ງອີກ. ມະຫານາມະ
ຢ່າງນີ້ແລ ອະຣິຍະສາວົກຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບຄວາມພຽນ
ເຄື່ອງຕີນຢູ່.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງໃດ ອະຣິຍະສາວົກຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍສັປປຸຣິສະທັມ ກຸ ປະກາຣ?

ມະຫານາມະ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີສັທທາ
ເຊື່ອພຣະປັນຍາກາຣຕຣັສຮູ້ຂອງພຣະຕະຖາຄືຕວ່າ ເພາະ
ເຫຕນີ້ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະ
ຫັນຕໍ່ ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະຈະຣະ
ນະ ສະເດັຈໄປດີແລ້ວ ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສ
ທີ່ຄວນຝິກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຢິ່ງກວ່າ ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະ
ມະນຸສທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ.

ເປັນຜູ້ມີທິຣິ ຍ່ອມລະອາຍຕໍ່ກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ
ມະໂນທຸຈະຣິຕ ຍ່ອມລະອາຍຕໍ່ກາຣປະກອບທັມອັນເປັນບາບ
ອະກຸສິລທັງຫລາຍ.

ເປັນຜູ້ມີໂອຕຕັປປະ ຍ່ອມຍ້ານກົວຕໍ່ກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸ
ຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ຍ່ອມຍ້ານກົວຕໍ່ກາຣປະກອບທັມອັນ
ເປັນບາບອະກຸສິລທັງຫລາຍ.

ເປັນພະຫຼຸສຸຕ ຊົງສຸຕະ ສັງສົມສຸຕະ ເປັນຜູ້ໄດ້ຟັງຫລາຍ ຊົງ
ຈຳໄວ້ ຄ່ອງປາກ ຂຶ້ນໃຈ ແຫງຕລອດດ້ວຍດີດ້ວຍທິຕຖິເຊິ່ງ
ທັມທັງຫລາຍ ອັນງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ງາມໃນທ່າມກາງ ງາມ
ໃນທີ່ສຸດ ປະກາສພຣົມມະຈັນຍ໌ພ້ອມທັງອັຕຖະ ພ້ອມທັງ
ພະຍັນຊະນະ ບໍຣິສຸທ ບໍຣິບູນສິນເຊິ່ງ.

ເປັນຜູ້ປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ເພື່ອ
ຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ມີກຳລັງ ມີຄວາມ
ບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ປະຖິ້ມທຸຣະໃນກຸສິລທັມທັງຫລາຍ.

ເປັນຜູ້ມີສະຕິ ປະກອບດ້ວຍສະຕິເປັນເຄື່ອງຮັກສາຕົນຢ່າງຍິ່ງ
ຍ່ອມຕາມຣະນິກເຖິງກັມທີ່ໄດ້ກະທຳ ແລະຄຳທີ່ໄດ້ເວົ້າແມ່ນ
ແຕ່ນານໄດ້.

ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງກຳນົດຮູ້ຄວາມເກີດ ແລະຄວາມດັບອັນເປັນອະນິຍະ ເປັນເຄື່ອງຊຳແຮກກິເລສໃຫ້ ເຖິງຄວາມສິ້ນທຸກຂ໌ໂດຍຊອບ.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງນີ້ແລ ອະນິຍະສາວົກຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບ ດ້ວຍສັປປຸຣິສະທັມ ກຸ ປະກາຣ.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງໃດ ອະນິຍະສາວົກຈື່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຕາມ ຄວາມປາຖນາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງຊານທັງ ໔ ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸຂໃນທິຕຖະທັມ?

ມະຫານາມະ! ອະນິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ສັງດຈາກກາມ ທັງຫລາຍ ສັງດຈາກອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ບັນລຸປະຖົມຊານ ມີວິຕິກວິຈາຣ ມີປິຕິແລະສຸຂອັນເກີດແຕ່ວິເວກຢູ່;

ເພາະວິຕິກວິຈາຣສົງບຣະງັບໄປ ຍ່ອມບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ມີ ຄວາມຜ່ອງໃສແຫ່ງຈິຕໃນພາຍໃນ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່ ມີວິຕິກ ບໍ່ມີວິຈາຣ ມີແຕ່ປິຕິແລະສຸຂອັນເກີດແຕ່ສະມາທິຢູ່;

ເພາະປິຕິສິ້ນໄປ ເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສັມປະຊັນຍະ ສເວີຍສຸຂດ້ວຍກາຍ ຍ່ອມບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ທີ່ພຣະອະນິຍະ

ເຈົ້າທັງຫລາຍສັນລະເສີນຜູ້ໄດ້ບັນລຸວ່າ ເປັນຜູ້ມີອຸເບກຂາ ມີ
ສະຕິຢູ່ເປັນສຸຂ.

ເພາະລະສຸຂແລະທຸກຂໍ້ເສຍໄດ້ ແລະເພາະຄວາມດັບຫາຍໄປ
ແຫ່ງ ໂສມະນັສແລະໂທມະນັສໃນກາລກ່ອນ ຍ່ອມບັນລຸ
ຈະຕຸຕຖະຊານ ອັນບໍ່ມີທຸກຂໍ້ບໍ່ມີສຸຂ ມີແຕ່ອຸເບກຂາເປັນເຫຕ
ໃຫ້ສະຕິບໍ່ນິສຸທຢູ່.

ມະຫານາມະ! ຢ່າງນີ້ແລ ອະນິຍະສາວົກຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ໄດ້ຕາມ
ຄວາມປາຖນາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງຊານທັງ ໔
ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸຂໃນທິຕຖະທັມ.

ມະຫານາມະ! ເພາະອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລ
ຢ່າງນີ້ ຄູ່ມຄອງທະວາຣໃນອິນຊີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້ ຮູ້ຈັກ
ປະມານໃນໂພຊະນະຢ່າງນີ້ ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່
ຢ່າງນີ້ ປະກອບດ້ວຍສັປປຸຣິສະທັມ ກຸ ປະກາຣຢ່າງນີ້ ເປັນຜູ້
ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖນາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງ
ຊານທັງ ໔ ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸຂ
ໃນທິຕຖະທັມຢ່າງນີ້ ບັນດິຕຈິ່ງກ່າວອະນິຍະສາວົກນີ້ວ່າ ເປັນ
ຜູ້ມີເສຂະປະຕິປະທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄຸນທັມເຊິ່ງເປັນເໝືອນ
ໜ່ວຍໄຂ່ທີ່ບໍ່ເນົາ ຄວນຈະຊຳແຮກກິເລສ ຄວນຈະຕຣັສຮູ້

ຄວນຈະບັນລຸທັມອັນປອດໂປ່ງຈາກກິເລສ ອັນບໍ່ມີທັມອື່ນຢິ່ງກວ່າ.

ປຽບເໝືອນໜ່ວຍໄຂ່ ໘ ໜ່ວຍແດ່, ໑໐ ໜ່ວຍແດ່ ໑໒ ໜ່ວຍແດ່, ໄຂ່ເຫລົ່ານັ້ນອັນແມ່ໄກ່ຕຸ້ມດີ ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນພຽງພໍ ພັກດີແລ້ວ ເຖິງແມ່ໄກ່ນັ້ນຈະບໍ່ມີຄວາມປາຖນາຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້ ຂໍລູກຂອງເຮົາຈົ່ງໃຊ້ປາຍເລັບຕີນ ຫລືງອຍປາກເຈາະເປືອກໄຂ່ ພັກຕົວອອກມາດ້ວຍຄວາມສວັສດີກໍຈິງ ແຕ່ລູກໄກ່ເຫລົ່ານັ້ນກໍສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ປາຍເລັບຕີນ ຫລືງອຍປາກເຈາະເປືອກໄຂ່ ພັກຕົວອອກມາດ້ວຍຄວາມສວັສດີໄດ້ ສັນໃດ, ມະຫານາມະ ອະຣິຍະສາວິກນັ້ນກໍສັນນັ້ນ ທ່ານເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລຢ່າງນີ້ ຄຸ້ມຄອງທະວາຣໃນອິນຊີທັງຫລາຍຢ່າງນີ້ ຮູ້ຈັກປະມານໃນໂພຊະນະຢ່າງນີ້ ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່ຢ່າງນີ້ ປະກອບດ້ວຍສັປປຸຣິສະທັມ ກຸ ປະກາຣຢ່າງນີ້ ເປັນຜູ້ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖນາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງຊານທັງ ໔ ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸຂໃນທິຕຖະທັມຢ່າງນີ້ ບັນດິຕຈິງກ່າວອະຣິຍະສາວິກນີ້ວ່າ ເປັນຜູ້ມີເສຂະປະຕິປະທາ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄຸນທັມເຊິ່ງເປັນເໝືອນໜ່ວຍໄຂ່ທີ່ບໍ່ເນົ່າ ຄວນຈະຊຳແຮກກິເລສ ຄວນຈະຕຣັສຮູ້ ຄວນຈະບັນລຸທັມອັນປອດໂປ່ງຈາກກິເລສ ອັນບໍ່ມີທັມອື່ນຢິ່ງກວ່າ.

ມະຫານາມະ! ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ອາສັຍຈະຕຸຕຖະຊານ ມີອຸ
ເປກຂາເປັນເຫຕໃຫ້ສະຕິບໍຣິສຸທຢູ່ ອັນບໍ່ມີສິ່ງອື່ນຢິ່ງກວ່າ
ຢ່ອມຣະນິກຊາຕກ່ອນໄດ້ເປັນອັນມາກຄື ຣະນິກໄດ້ຊາຕໜຶ່ງ
ແດ່ ສອງຊາຕແດ່ ສາມຊາຕແດ່ ສີ່ຊາຕແດ່ ຫ້າຊາຕແດ່ ສິບ
ຊາຕແດ່ ຊາວຊາຕແດ່ ສາມສິບຊາຕແດ່ ສີ່ສິບຊາຕແດ່ ຫ້າ
ສິບຊາຕແດ່ ຮ້ອຍຊາຕແດ່ ພັນຊາຕແດ່ ແສນຊາຕແດ່ ຫລາຍ
ສັງວັຕຕະກັປ ຫລາຍວິວັຕຕະກັປແດ່ ຫລາຍສັງວັຕຕະ
ວິວັຕຕະກັປແດ່ ວ່າໃນພິພນັ້ນ ເຮົາມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີໂຄຕຢ່າງ
ນັ້ນ ມີຜົວພັນຢ່າງນັ້ນ ມີອາຫາຣຢ່າງນັ້ນ ສເວີຍສຸຂສເວີຍ
ທຸກຂໍຢ່າງນັ້ນ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານັ້ນ. ເຮົານັ້ນຄັນຈຸຕິຈາກພິພ
ນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ໄປບັງເກີດໃນພິພນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ໃນພິພນັ້ນ ເຮົາກໍ
ມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີໂຄຕຢ່າງນັ້ນ ມີຜົວພັນຢ່າງນັ້ນ ມີອາຫາຣຢ່າງ
ນັ້ນ ສເວີຍສຸຂສເວີຍທຸກຂໍຢ່າງນັ້ນ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານັ້ນ ເຮົາ
ນັ້ນຄັນຈຸຕິຈາກພິພນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ມາບັງເກີດໃນພິພນີ້ ຢ່ອມຣະ
ນິກເຖິງຊາຕກ່ອນໄດ້ເປັນອັນມາກ ພ້ອມທັງອາກາຣ ພ້ອມທັງ
ອຸເທສ ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້. ມະຫານາມະ ຂໍ້ນີ້ເປັນຄວາມ
ແຕກສານແຫ່ງຊານ*(ອະຍະມັສສະ ປະຖະມາພິນິພພິທາ ໂທຕິ)*¹ ຂໍ້ທີ
໑ ຂອງອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ປຽບເໝືອນລູກໄກ່ເຈາະເປືອກໄຂ່
ອອກ ສັນນັ້ນ.

¹ ໃນພຣະໂຕຣປິດົກ ສະບັບມະຫາຈຸລາ ແປວ່າ ເປັນຄວາມແຕກສານແຫ່ງ
ຍານ

ມະຫານາມະ! ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ອາສັຍຈະຕຸຕຖະຊານ ມີອຸ
ປະກາຂາເປັນເຫຕໃຫ້ສະຕິບໍຣິສຸທຢູ່ ອັນບໍ່ມີສິ່ງອື່ນຍິ່ງກວ່າ ເຂົາ
ຍ່ອມມອງເຫັນໝູ່ສັຕທິກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງອຸບັຕ ຕ່ຳຊາມ ປະນິຕ
ມິຜິວພັນດີ ມິຜິວພັນຊາມ ໄດ້ດີ ຕົກຍາກດ້ວຍທິພພະຈັກຊຸອັນ
ບໍຣິສຸທ ລ່ວງຈັກຊຸຂອງມະນຸສ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຊິ່ງໝູ່ສັຕຜູ້ເປັນໄປ
ຕາມກັມວ່າ ສັຕເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸ
ຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ຕິຕຽນພຣະອະຣິຍະເຈົ້າ ເປັນມິຈ
ສາທິຕຖິ ຢຶດຖິກາຣກະທຳດ້ວຍອຳນາຈມິຈສາທິຕຖິ ເມື່ອແຕກ
ກາຍຕາຍໄປ ເຂົາຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ
ນະຣົກ. ສ່ວນສັຕເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍກາຍສຸຈະຣິຕ ວະຈິສຸ
ຈະຣິຕ ມະໂນສຸຈະຣິຕ ບໍ່ຕິຕຽນພຣະອະຣິຍະເຈົ້າ ເປັນສັມມາ
ທິຕຖິ ຢຶດຖິກາຣກະທຳດ້ວຍອຳນາຈສັມມາທິຕຖິ ເມື່ອແຕກ
ກາຍຕາຍໄປ ເຂົາຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກສວັນ ດັ່ງນີ້. ເຂົາ
ຍ່ອມມອງເຫັນໝູ່ສັຕທິກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງອຸບັຕ ຕ່ຳຊາມ ປະນິຕ
ມິຜິວພັນດີ ມິຜິວພັນຊາມ ໄດ້ດີ ຕົກຍາກດ້ວຍທິພພະຈັກຊຸອັນ
ບໍຣິສຸທ ລ່ວງຈັກຊຸຂອງມະນຸສ ຍ່ອມຮູ້ຊັດເຊິ່ງໝູ່ສັຕທີ່ເປັນໄປ
ຕາມກັມ ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້. ມະຫານາມະ ຂໍ້ນີ້ເປັນຄວາມ
ແຕກສານແຫ່ງຊານຂໍ້ທີ ໒ ຂອງອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ປຽບ
ເໝືອນລູກໄກ່ເຈາະເປືອກໄຂ່ອອກ ສັນນັ້ນ.

ມະຫານາມະ! ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ອາສັຍຈະຕຸຕຸຖະຊານ ມີອຸ
ເປກຂາເປັນເຫຕໃຫ້ສະຕິບໍຣິສຸທຢູ່ ອັນບໍ່ມີສິ່ງອື່ນຍິ່ງກວ່າ
ຢ່ອມກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈໂຕວິມຸຕ ປັນຍາວິມຸຕ ອັນຫາອາສະ
ວະບໍ່ໄດ້ ເພາະອາສະວະທັງຫລາຍສິ້ນໄປດ້ວຍປັນຍາອັນຍິ່ງ
ເອງໃນປັຈຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່. ມະຫານາມະ ຂໍ້ນີ້ເປັນຄວາມແຕກ
ສານແຫ່ງຊານຂໍ້ທີ ໓ ຂອງອະຣິຍະສາວົກນັ້ນ ປຽບເໝືອນລູກ
ໄກ່ເຈາະເປືອກໄຂ່ອອກ ສັນນັ້ນ.

ມະຫານາມະ! ຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິລນີ້
ກໍເປັນຈະຣະນະຂອງເຂົາປະກາຣໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງທະວາຣໃນອິນຊີທັງຫລາຍນີ້
ກໍເປັນຈະຣະນະຂອງເຂົາປະກາຣໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ຮູ້ປະມານໃນໂພຊະນະນີ້ ກໍເປັນ
ຈະຣະນະຂອງເຂົາປະກາຣໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກເປັນຜູ້ປະກອບຄວາມພຽນເຄື່ອງຕື່ນຢູ່ນີ້ ກໍ
ເປັນຈະຣະນະຂອງເຂົາປະກາຣໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສັບປຸຣິສະທັມ ໗ ປະກາດນີ້ ກໍເປັນຈະຣະນະຂອງເຂົາປະກາດໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ໄດ້ຕາມຄວາມປາຖນາ ໄດ້ໂດຍບໍ່ຍາກ ໂດຍບໍ່ລຳບາກເຊິ່ງຊານທັງ ໔ ທີ່ມີໃນຈິຕອັນຍິ່ງ ອັນເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸຂໃນທິຕຖະທັມນີ້ ກໍເປັນຈະຣະນະຂອງເຂົາປະກາດໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະນິຍະສາວົກຣະນິກຊາຕກ່ອນໄດ້ເປັນອັນມາກຄື ຣະນິກໄດ້ຊາຕໜຶ່ງແດ່ ສອງຊາຕແດ່ ສາມຊາຕແດ່ ສີ່ຊາຕແດ່ ຫ້າຊາຕແດ່ ສິບຊາຕແດ່ ຊາວຊາຕແດ່ ສາມສິບຊາຕແດ່ ສີ່ສິບຊາຕແດ່ ຫ້າສິບຊາຕແດ່ ຮ້ອຍຊາຕແດ່ ພັນຊາຕແດ່ ແສນຊາຕແດ່ ຫລາຍສັງວັຕຕະກັປ ຫລາຍວິວັຕຕະກັປແດ່ ຫລາຍສັງວັຕຕະວິວັຕຕະກັປແດ່ ວ່າໃນພິພນັນ ເຮົາມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີໂຄຕຢ່າງນັ້ນ ມີຜົວພັນຢ່າງນັ້ນ ມີອາຫານຢ່າງນັ້ນ ສເວີຍສຸຂສເວີຍທຸກຂໍຢ່າງນັ້ນ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານັ້ນ. ເຮົານັ້ນຄັນຈຸຕິຈາກພິພນັນແລ້ວ ໄດ້ໄປບັງເກີດໃນພິພນັນ ແມ່ນແຕ່ໃນພິພນັນ ເຮົາກໍມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີໂຄຕຢ່າງນັ້ນ ມີຜົວພັນຢ່າງນັ້ນ ມີອາຫານຢ່າງນັ້ນ ສເວີຍສຸຂສເວີຍທຸກຂໍຢ່າງນັ້ນ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານັ້ນ ເຮົານັ້ນຄັນຈຸຕິຈາກພິພນັນແລ້ວ ໄດ້ມາບັງເກີດໃນພິພນີ ຍ່ອມຣະນິກເຖິງຊາຕກ່ອນໄດ້ເປັນອັນມາກ ພ້ອມທັງອາກາດ

ພ້ອມທັງອຸເທສ ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້ ນີ້ກໍເປັນວິຊຊາຂອງເຂົາ
ປະກາຣໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະຣິຍະສາວົກມອງເຫັນໝູ່ສັຕທີ່ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງອຸບັຕ
ຕ່ຳຊາມ ປະນິຕ ມິຜິວພັນດີ ມິຜິວພັນຊາມ ໄດ້ດີ ຕົກຍາກ
ດ້ວຍທິພພະຈັກຊຸອັນບໍຣິສຸທ ລ່ວງຈັກຊຸຂອງມະນຸສ ຍ່ອມຮູ້
ຊັດເຊິ່ງໝູ່ສັຕຜູ້ເປັນໄປຕາມກັມວ່າ ສັຕເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍ
ກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ຕິຕຽນພຣະອະຣິ
ຍະເຈົ້າ ເປັນມິຈສາທິຕຖິ ຢຶດຖິກາຣກະທຳດ້ວຍອຳນາຈມິຈ
ສາທິຕຖິ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ເຂົາຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ
ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ. ສ່ວນສັຕເຫລົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍກາຍ
ສຸຈະຣິຕ ວະຈິສຸຈະຣິຕ ມະໂນສຸຈະຣິຕ ບໍ່ຕິຕຽນພຣະອະຣິຍະ
ເຈົ້າ ເປັນສັມມາທິຕຖິ ຢຶດຖິກາຣກະທຳດ້ວຍອຳນາຈສັມມາ
ທິຕຖິ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ເຂົາຍ່ອມເຂົ້າເຖິງສຸຄະຕິໂລກ
ສວັນ ດັ່ງນີ້. ເຂົາຍ່ອມມອງເຫັນໝູ່ສັຕທີ່ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງ
ອຸບັຕ ຕ່ຳຊາມ ປະນິຕ ມິຜິວພັນດີ ມິຜິວພັນຊາມ ໄດ້ດີ ຕົກ
ຍາກດ້ວຍທິພພະຈັກຊຸອັນບໍຣິສຸທ ລ່ວງຈັກຊຸຂອງມະນຸສ ຍ່ອມ
ຮູ້ຊັດເຊິ່ງໝູ່ສັຕທີ່ເປັນໄປຕາມກັມ ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້ ນີ້ກໍ
ເປັນວິຊຊາຂອງເຂົາປະກາຣໜຶ່ງ,

ຂໍ້ທີ່ອະນິຍະສາວິກກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈໂຕວິມຸຕ ບັນຍາວິມຸຕ ອັນຫາອາສະວະບໍ່ໄດ້ ເພາະອາສະວະທັງຫລາຍສິ້ນໄປດ້ວຍ ບັນຍາອັນຍິ່ງເອງໃນປັຈຈຸບັນເຂົ້າເຖິງຢູ່ ນີ້ກໍເປັນວິຊຊາຂອງ ເຂົາປະກາດໜຶ່ງ.

ມະຫານາມະ! ອະນິຍະສາວິກນີ້ ບັນດິຕສັນລະເສີນວ່າ ເປັນຜູ້ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາເພາະເຫຕນີ້, ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍ ຈະຣະນະເພາະເຫຕນີ້, ເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະ ຈະຣະນະເພາະເຫຕນີ້ ແມ່ນແຕ່ສະນັງກຸມາຣພຣົມກໍໄດ້ກ່າວ ຄາຖາໄວ້ວ່າ:

“ໃນໝູ່ຊົນທີ່ຖືຕະກຸລເປັນໃຫຍ່ ກະສັຕເປັນຜູ້ປະເສີດສຸດ, ສ່ວນທ່ານຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະຈະຣະນະເປັນຜູ້ປະເສີດ ສຸດໃນໝູ່ເທວະດາແລະມະນຸສ.”

ມະຫານາມະ! ຄາຖານັ້ນ ສະນັງກຸມາຣພຣົມຂັບດີແລ້ວ ບໍ່ ແມ່ນຂັບບໍ່ດີ ກ່າວດີແລ້ວບໍ່ແມ່ນກ່າວຊົ່ວ ປະກອບດ້ວຍປະ ໂຍຊນ໌ ບໍ່ແມ່ນບໍ່ປະກອບດ້ວຍປະໂຍຊນ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ຊົງຮັບຮອງແລ້ວ.

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈຸລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ຕຣັສກັບ
ທ່ານພຣະອານົນທ໌ວ່າ:

ສາທຸ ສາທຸ ອານົນທ໌! ເຈົ້າໄດ້ກ່າວເສຂະປະຕິປະທາແກ່ພວກ
ເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສຕິແລ.

ທ່ານພຣະອານົນທ໌ໄດ້ກ່າວພາສີຕນີ້ຈົບລົງແລ້ວ ພຣະສາສດາ
ຊົງຍິນດີ ພວກເຈົ້າສັກກະຍະເມືອງກະບິລພັສກໍຊື່ນຊົມຍິນດີ
ພາສີຕຂອງທ່ານພຣະອານົນທ໌ ດັ່ງນີ້ແລ.

ມັຊຊິມະນິກາຍ ມັຊຊິມະປັນນາສກ໌ ໑໓/໒໒-໒໗/໒໔-໓໕

**“And what is the power of energy?
Here, a noble disciple has aroused
energy for abandoning
unwholesome qualities and
acquiring wholesome qualities; he
is strong, firm in exertion, not
casting off the duty of cultivating
wholesome qualities. This is called
the power of energy.”**

Vitthatasutta AN 5.2
<https://suttacentral.net/an5.2>

ຄວາມພຽນເປັນໜຶ່ງໃນກຳລັງ ຂອງເສຂະບູຄຄົລ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຳລັງຂອງເສຂະບູຄຄົລ ໕ ປະກາຣນີ້ ໕
ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ? ຄື:

ກຳລັງຄື ສັທທາ

ກຳລັງຄື ທິຣິ

ກຳລັງຄື ໂອຕຕັປປະ

ກຳລັງຄື ວິຣິຍະ

ກຳລັງຄື ບັນຍາ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຳລັງຄືສັທທາເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະນິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີສັທທາ ເຊື່ອໃນພຣະປັນຍາເຄື່ອງຕຣັສຮູ້ຂອງຕະຖາຄົຕວ່າ ເພາະເຫຕ ຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະ ຫັນຕ໌ ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະຈະຣະ ນະ ສະເດັຈໄປດີແລ້ວ ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ ເປັນສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສ ທີ່ຄວນຝຶກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍິ່ງກວ່າ ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະ ມະນຸສທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ສັທທາພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຳລັງຄືຫິນີເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ອະນິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີຫິນີ ຍ່ອມລະອາຍຕໍ່ກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ຍ່ອມລະອາຍຕໍ່ກາຣປະກອບທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລ ທັງຫລາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ຫິນີພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຳລັງຄືໂອຕຕັປປະເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ອະນິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີ ໂອຕຕັປປະ ຍ່ອມຍ້ານກົວຕໍ່ກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ຍ່ອມຍ້ານກົວຕໍ່ກາຣປະກອບທັມອັນເປັນບາບ

ອະກຸສິລທັງຫລາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ໂອຕຕັປປະ
ພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍກຳລັງຄືວິນິຍະເປັນຢ່າງໃດ?
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ອະນິຍະສາວິກໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມປຣາຣິພ
ຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ເພື່ອຄວາມເຖິງ
ພ້ອມແຫ່ງກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ມີກຳລັງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນ
ຄົງ ບໍ່ປະຖິ້ມທຸຣະໃນກຸສິລທັມທັງຫລາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້
ຮຽກວ່າ ວິນິຍະພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍກຳລັງຄືປັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ອະນິຍະສາວິກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ
ປະກອບດ້ວຍປັນຍາເຄື່ອງກຳນົດຮູ້ຄວາມເກີດແລະຄວາມດັບ
ອັນເປັນອະນິຍະ ເປັນເຄື່ອງຂຳແຮກກິເລສໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນ
ທຸກຂໂດຍຊອບ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກຳລັງຂອງເສຂະບຸຄຄົລ ໕ ປະກາຣນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະເຫຕນັ້ນແລ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນ
ສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກຳລັງຄືສັທທາ,
ກຳລັງຄືຫິຣິ, ກຳລັງຄືໂອຕຕັປປະ, ກຳລັງຄືວິນິຍະ, ກຳລັງຄື

**ປັນຍາ ອັນເປັນກຳລັງຂອງເສຂະບຸຄຄົລ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.**

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ປັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໒/໒

**ອະນິຍະສາວິກາຜູ້ປະກອບດ້ວຍ
ກຳລັງ ໔ ປະກາດ ຍ່ອມກ້າວລ່ວງ
ພິມ ໕ ປະກາດ**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພະລະ ໔ ປະກາດນີ້, ໔ ປະກາດເປັນ
ຢ່າງໃດ? ຄື:
ປັນຍາພະລະ,
ວິນິຍະພະລະ,
ອະນະວັຊຊະພະລະ,
ສັງຄະຫະພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ປັນຍາພະລະເປັນຢ່າງໃດ?

ທັມເຫລົ່າໃດເປັນກຸສົລ ນັບວ່າເປັນກຸສົລ (ພິຈາຣະນາເຫັນວ່າ ເປັນກຸສົລ), ທັມເຫລົ່າໃດເປັນອະກຸສົລ ນັບວ່າເປັນອະກຸສົລ, ທັມເຫລົ່າໃດມີໂທສ ນັບວ່າມີໂທສ, ທັມເຫລົ່າໃດບໍ່ມີໂທສ ນັບວ່າບໍ່ມີໂທສ, ທັມເຫລົ່າໃດດຳ ນັບວ່າດຳ, ທັມເຫລົ່າໃດຂາວ ນັບວ່າຂາວ, ທັມເຫລົ່າໃດບໍ່ຄວນເສພ ນັບວ່າບໍ່ຄວນເສພ, ທັມເຫລົ່າໃດຄວນເສພ ນັບວ່າຄວນເສພ, ທັມເຫລົ່າໃດບໍ່ສາມາດກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າບໍ່ສາມາດກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ, ທັມເຫລົ່າໃດສາມາດກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າສາມາດກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ. ທັມເຫລົ່ານັ້ນເປັນທັມອັນບຸຄຄົລເຫັນແຈ້ງ ຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍປັນຍາ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ປັນຍາພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ວິຣິຍະພະລະເປັນຢ່າງໃດ?

ທັມເຫລົ່າໃດເປັນອະກຸສົລ ນັບວ່າເປັນອະກຸສົລ, ທັມເຫລົ່າໃດມີໂທສ ນັບວ່າມີໂທສ, ທັມເຫລົ່າໃດດຳ ນັບວ່າດຳ, ທັມເຫລົ່າໃດບໍ່ຄວນເສພ ນັບວ່າບໍ່ຄວນເສພ, ທັມເຫລົ່າໃດບໍ່ສາມາດກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າບໍ່ສາມາດກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ, ບຸຄຄົລຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອລະທັມເຫລົ່ານັ້ນ. ທັມເຫລົ່າໃດເປັນກຸສົລ ນັບວ່າເປັນກຸສົລ, ທັມເຫລົ່າໃດບໍ່ມີ

ໂທສ ນັບວ່າບໍ່ມີໂທສ, ທັມເຫລົ່າໃດຂາວ ນັບວ່າຂາວ, ທັມ
ເຫລົ່າໃດຄວນເສພ ນັບວ່າຄວນເສພ, ທັມເຫລົ່າໃດສາມາດ
ກະທຳຄວາມເປັນອະຣິຍະ ນັບວ່າສາມາດກະທຳຄວາມເປັນ
ອະຣິຍະ, ບຸຄຄົລຍັງສັນທະໃຫ້ເກີດ ພະຍາຍາມ ປຣາຣົພ
ຄວາມພຽນ ປະຄອງຈິຕ ຕັ້ງຈິຕໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງທັມ
ເຫລົ່ານັ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ວິຣິຍະພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະນະວັຊຊະພະລະເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍກາຍກັມທີ່ບໍ່ມີໂທສ, ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍວະຈິກັມທີ່ບໍ່ມີ
ໂທສ, ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍມະໂນກັມທີ່ບໍ່ມີໂທສ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນະວັຊຊະພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັງຄະຫະພະລະເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັງຄະຫະວັຕຖຸ ໔ ປະກາຣນີ້ ຄື: ທານ, ເປີຍຍະວັຊຊະ, ອັຕຖະຈະຣິຍາ, ສະມານັຕຕະຕາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ທັມມະທານເລີດກວ່າທານທັງຫລາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກາຣສະແດງທັມເນື່ອງໆແກ່ບຸຄຄົລຜູ້ຕ້ອງ
ກາຣ ຜູ້ງ່ຽງໂສຕະລົງຟັງ ນີ້ເລີດກວ່າກາຣເວົ້າຖ້ອຍຄຳອັນເປັນ
ທີ່ຮັກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກາຣຊັກຊວນຜູ້ບໍ່ມີສັທທາໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນດໍາຣົງຢູ່
ໃນສັທທາສັມປະທາ, ຊັກຊວນຜູ້ທຸສິລໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນດໍາຣົງຢູ່ໃນ
ສິລສັມປະທາ, ຊັກຊວນຜູ້ມີມັຈສະຣິຍະໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນດໍາຣົງຢູ່ໃນ
ຈາຄະສັມປະທາ, ຊັກຊວນຜູ້ມີປັນຍາຊາມໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນດໍາຣົງຢູ່
ໃນປັນຍາສັມປະທາ ນີ້ເລີດກວ່າກາຣປະພິຕປະໂຍຊນ໌
ທັງຫລາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ໂສດາບັນມິຕິນສະເໝີກັບໂສດາບັນ, ສະ
ກະທາຄາມິມິຕິນສະເໝີກັບສະກະທາຄາມິ, ອະນາຄາມິມິຕິນ
ສະເໝີກັບອະນາຄາມິ, ອະຣະຫັນຕ໌ມິຕິນສະເໝີກັບອະຣະ
ຫັນຕ໌ ນີ້ເລີດກວ່າກາຣມິຕິນສະເໝີທັງຫລາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ນີ້ຮຽກວ່າ ສັງຄະຫະພະລະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພະລະ ໔ ປະກາຣນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍກຳລັງ ໔ ປະ
ກາຣນີ້ແລ ຍ່ອມກ້າວລ່ວງພັຍ ໕ ປະກາຣ, ໕ ປະກາຣເປັນ
ຢ່າງໃດ? ຄື ອາຊິວິຕະພັຍ, ອະສິໂລກະພັຍ, ປະຣິສສາຣັຊ
ຊະພັຍ, ມະຣະນະພັຍ, ທຸຄຄະຕິພັຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະນິຍະສາວິກນັ້ນແລ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນ ດັ່ງນີ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ກົວຕໍ່ພັຍອັນເນື່ອງດ້ວຍຊີວິຕ ເຫຕໃດເຮົາຈັກ ກົວຕໍ່ພັຍອັນເນື່ອງດ້ວຍຊີວິຕ ເພາະເຮົາມີກຳລັງ ໔ ປະກາຣຄື ກຳລັງຄືປັນຍາ, ກຳລັງຄືຄວາມພຽນ, ກຳລັງຄືກາຣກະທຳທີ່ບໍ່ ມີໂທສ, ກຳລັງຄືກາຣສົງເຄາະ ຄົນທີ່ມີປັນຍາຊາມແລ ຈຶ່ງກົວ ຕໍ່ພັຍອັນເນື່ອງດ້ວຍຊີວິຕ, ຄົນກຽດຄ້ານແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍອັນ ເນື່ອງດ້ວຍຊີວິຕ ຄືກົວຕໍ່ພັຍອັນເນື່ອງດ້ວຍຊີວິຕເພາະກາຣ ກະທຳທາງກາຍທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳທາງວາຈາທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳທາງໃຈທີ່ມີໂທສ, ຄົນທີ່ບໍ່ສົງເຄາະໃຜກໍກົວຕໍ່ພັຍ ອັນເນື່ອງດ້ວຍຊີວິຕ.

ເຮົາບໍ່ກົວຕໍ່ພັຍຄືກາຣຕິຕຽນ ເຫຕໃດເຮົາຈັກກົວຕໍ່ພັຍຄືກາຣ ຕິຕຽນ ເພາະເຮົາມີກຳລັງ ໔ ປະກາຣຄື ກຳລັງຄືປັນຍາ, ກຳລັງຄືຄວາມພຽນ, ກຳລັງຄືກາຣກະທຳທີ່ບໍ່ມີໂທສ, ກຳລັງຄື ກາຣສົງເຄາະ ຄົນທີ່ມີປັນຍາຊາມແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືກາຣ ຕິຕຽນ, ຄົນກຽດຄ້ານແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືກາຣຕິຕຽນ ຄືກົວຕໍ່ ພັຍຄືກາຣຕິຕຽນເພາະກາຣກະທຳທາງກາຍທີ່ມີໂທສ, ກາຣ ກະທຳທາງວາຈາທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳທາງໃຈທີ່ມີໂທສ, ຄົນ ທີ່ບໍ່ສົງເຄາະໃຜກໍກົວຕໍ່ພັຍຄືກາຣຕິຕຽນ.

ເຮົາບໍ່ກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມສະຫົກສະຫ້ານໃນບໍຣິສັທ ເຫຕໃດເຮົາ
ຈັກກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມສະຫົກສະຫ້ານໃນບໍຣິສັທ ເພາະເຮົາມີ
ກຳລັງ ໔ ປະກາຣຄື ກຳລັງຄືປັນຍາ, ກຳລັງຄືຄວາມພຽນ,
ກຳລັງຄືກາຣກະທຳທີ່ບໍ່ມີໂທສ, ກຳລັງຄືກາຣສົງເຄາະ ຄົນທີ່ມີ
ປັນຍາຊາມແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມສະຫົກສະຫ້ານໃນບໍຣິສັທ
ຄົນກຽດຄ້ານແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມສະຫົກສະຫ້ານໃນບໍຣິ
ສັທ ຄືກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມສະຫົກສະຫ້ານໃນບໍຣິສັທເພາະກາຣ
ກະທຳທາງກາຍທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳທາງວາຈາທີ່ມີໂທສ,
ກາຣກະທຳທາງໃຈທີ່ມີໂທສ, ຄົນທີ່ບໍ່ສົງເຄາະໃຜກໍກົວຕໍ່ພັຍຄື
ຄວາມສະຫົກສະຫ້ານໃນບໍຣິສັທ.

ເຮົາບໍ່ກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມຕາຍ ເຫຕໃດເຮົາຈັກກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມ
ຕາຍ ເພາະເຮົາມີກຳລັງ ໔ ປະກາຣຄື ກຳລັງຄືປັນຍາ, ກຳລັງ
ຄືຄວາມພຽນ, ກຳລັງຄືກາຣກະທຳທີ່ບໍ່ມີໂທສ, ກຳລັງຄືກາຣ
ສົງເຄາະ ຄົນທີ່ມີປັນຍາຊາມແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມຕາຍ,
ຄົນກຽດຄ້ານແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມຕາຍ ຄືກົວຕໍ່ພັຍຄື
ຄວາມຕາຍເພາະກາຣກະທຳທາງກາຍທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳ
ທາງວາຈາທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳທາງໃຈທີ່ມີໂທສ, ຄົນທີ່ບໍ່
ສົງເຄາະໃຜກໍກົວຕໍ່ພັຍຄືຄວາມຕາຍ.

ເຮົາບໍ່ກົວຕໍ່ພັຍຄືທຸຄະຕິ ເຫຕໃດເຮົາຈັກກົວຕໍ່ພັຍຄືທຸຄະຕິ ເພາະເຮົາມີກຳລັງ ໔ ປະກາຣຄື ກຳລັງຄືປັນຍາ, ກຳລັງຄືຄວາມພຽນ, ກຳລັງຄືກາຣກະທຳທີ່ບໍ່ມີໂທສ, ກຳລັງຄືກາຣສົງເຄາະ ຄົນທີ່ມີປັນຍາຊາມແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືທຸຄະຕິ, ຄົນກຽດຄ້ານແລ ຈຶ່ງກົວຕໍ່ພັຍຄືທຸຄະຕິ ຄືກົວຕໍ່ພັຍຄືທຸຄະຕິເພາະກາຣກະທຳທາງກາຍທີ່ມີໂທສ, ກາຣກະທຳທາງວາຈາທີ່ມີໂທສ ກາຣກະທຳທາງໃຈທີ່ມີໂທສ, ຄົນທີ່ບໍ່ສົງເຄາະໃຜກໍກົວຕໍ່ພັຍຄືທຸຄະຕິ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະຣິຍະສາວິກຜູ້ປະກອບດ້ວຍກຳລັງ ໔ ປະກາຣນີ້ແລ ຍ່ອມກ້າວລ່ວງພັຍ ໕ ປະກາຣນີ້.

ອັງຄູຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິບາຕ ໒໖/໒໖໒-໒໖໖/໒໐໖

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກ-ທຸກະ-ຕິກະນິບາຕ ໒໐/໑໑໐-໑໑໑/໔໔໘

**ອະທິສຖານສະມາທິນິມິຕໂດຍເຄົາ
ຣົພ ສົມຄວນຈະບັນລຸກູສົລທັມທີ່
ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫລືເພື່ອກະທຳກູສົລ
ທັມທີ່ ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເຣີນ
ຫລາຍຂຶ້ນ**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣ ບໍ່ຄວນ
ຈະໄດ້ໂພຄະຊັພຍ໌ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫລືກະທຳໂພຄະຊັພຍ໌ທີ່ໄດ້ແລ້ວ
ໃຫ້ທະວີຫລາຍຂຶ້ນ. ອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້ ເວລາເຊົ້າບໍ່ຈັດແຈງກາຣ
ງານໂດຍເອື້ອເພື່ອ ເວລາທ່ຽງບໍ່ຈັດແຈງກາຣງານໂດຍ
ເອື້ອເພື່ອ ເວລາແລງບໍ່ຈັດແຈງກາຣງານໂດຍເອື້ອເພື່ອ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣນີ້ແລ ບໍ່ຄວນ
ຈະໄດ້ໂພຄະຊັພຍທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫລືກະທຳໂພຄະຊັພຍທີ່ໄດ້ແລ້ວ
ໃຫ້ທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ສັນໃດ, ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍທັມ ໓ ປະກາຣ ກໍສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນ
ຈະບັນລຸກຸສົລທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫລືເພື່ອກະທຳກຸສົລທັມທີ່ໄດ້
ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເຣີນຫລາຍຂຶ້ນ. ທັມ ໓ ປະກາຣເປັນ
ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເວລາເຊົ້າບໍ່ອະທິສຖານ
ສະມາທິນິມິຕໂດຍເຄົາລົພ, ເວລາທ່ຽງບໍ່ອະທິສຖານ
ສະມາທິນິມິຕໂດຍເຄົາລົພ, ເວລາແລງບໍ່ອະທິສຖານ
ສະມາທິນິມິຕໂດຍເຄົາລົພ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບ
ດ້ວຍທັມ ໓ ປະກາຣນີ້ແລ ຍ່ອມເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນຈະບັນລຸກຸສົລ
ທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫລືເພື່ອກະທຳກຸສົລທັມທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້
ຈະເຣີນຫລາຍຂຶ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣນີ້ ສົມຄວນຈະໄດ້ໂພຄະຊັພຍ໌ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫລືກະທຳໂພຄະຊັພຍ໌ທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ທະວີຫລາຍຂຶ້ນ. ອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້ ເວລາເຊົ້າຈັດແຈງກາຣງານ ໂດຍເອື້ອເພື່ອ ເວລາທ່ຽງຈັດແຈງກາຣງານໂດຍເອື້ອເພື່ອ ເວລາແລງຈັດແຈງກາຣງານໂດຍເອື້ອເພື່ອ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣນີ້ແລ ສົມຄວນຈະໄດ້ໂພຄະຊັພຍ໌ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫລືກະທຳໂພຄະຊັພຍ໌ທີ່ໄດ້ແລ້ວໃຫ້ທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ສັນໃດ, ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໓ ປະກາຣ ກໍສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ສົມຄວນຈະບັນລຸກຸສິລທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫລືເພື່ອກະທຳກຸສິລທັມທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເຣີນຫລາຍຂຶ້ນ. ທັມ ໓ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເວລາເຊົ້າອະທິສຖານ ສະມາທິນິມິຕ ໂດຍເຄົາຣົພ, ເວລາທ່ຽງອະທິສຖານ ສະມາທິນິມິຕ ໂດຍເຄົາຣົພ, ເວລາແລງອະທິສຖານ ສະມາທິນິມິຕ ໂດຍເຄົາຣົພ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໓ ປະກາຣນີ້ແລ ສົມຄວນຈະບັນລຸກຸສິລທັມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ບັນລຸ ຫລືເພື່ອກະທຳກຸສິລທັມທີ່ໄດ້ບັນລຸແລ້ວໃຫ້ຈະເຣີນຫລາຍຂຶ້ນ.

ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີທຸຣະດີເປັນ ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣ ຍ່ອມ
ເຖິງຄວາມມີໂພຄະຊື່ພຍ໌ມາກມາຍເຫລືອເພື່ອບໍ່ນານເລີຍ,
ອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້ ເປັນຄົນມີຕາດີ, ມີທຸຣະດີ,
ເຖິງພ້ອມດ້ວຍບຸຄຄົລທີ່ຈະເປັນທີ່ເພິ່ງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າເປັນຄົນມີຕາດີເປັນຢ່າງໃດ?
ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມຮູ້ສິ່ງທີ່ຄວນຈະຊື່ຂາຍ
ວ່າ ສິ່ງທີ່ຄວນຊື່ຂາຍນີ້ ຊື່ມາເທົ່ານີ້ ຂາຍໄປເທົ່ານີ້ ຈັກໄດ້ທຶນ
ເທົ່ານີ້ ມີກຳໄຮເທົ່ານີ້ ດັ່ງນີ້. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າເປັນ
ຄົນມີຕາດີເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າເປັນຄົນມີທຸຣະດີເປັນຢ່າງໃດ?
ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້ ເປັນຄົນສລາດທີ່ຈະຊື່ແລະ
ຂາຍ ສິ່ງທີ່ຕົນຄວນຈະຊື່ແລະຂາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພໍ່ຄ້າ
ຊື່ວ່າເປັນຄົນມີທຸຣະດີເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍບຸຄຄລທີ່ຈະ
ເປັນທີ່ເພິ່ງໄດ້ເປັນຢ່າງໃດ? ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພໍ່ຄ້າໃນໂລກນີ້
ອັນຄະຫະບໍດີຫລືບຸຕຂອງຄະຫະບໍດີຜູ້ຮັ່ງມີ ຜູ້ມີຊັພຍ໌ຫລາຍ ມີ
ໂພຄະຫລາຍ ຂາບໄດ້ເຊັ່ນນີ້ວ່າ ທ່ານພໍ່ຄ້າຜູ້ນີ້ແລ ເປັນຄົນມີ
ຕາດີ ມີທຸຣະດີ ສາມາດທີ່ຈະລ້ຽງບຸຕພະຣິຍາ ແລະໃຊ້ຄືນໃຫ້
ແກ່ເຮົາຕາມເວລາໄດ້ ເຂົາຕ່າງກໍເຊື້ອເຊີນພໍ່ຄ້ານັ້ນດ້ວຍໂພຄະ
ວ່າ ທ່ານພໍ່ຄ້າຜູ້ສະຫາຍ ແຕ່ນີ້ໄປທ່ານຈົ່ງນຳເອົາໂພຄະໄປ
ລ້ຽງບຸຕພະຣິຍາ ແລະໃຊ້ຄືນໃຫ້ແກ່ເຮົາຕາມເວລາ. ພິກຂຸ
ທັງຫລາຍ ພໍ່ຄ້າຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍບຸຄຄລທີ່ຈະເປັນທີ່
ເພິ່ງໄດ້ເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພໍ່ຄ້າປະກອບດ້ວຍອົງຄ໌ ໓ ປະກາຣນີ້ແລ ຍ່ອມເຖິງຄວາມມີໂພຄະຊັພຍ໌ມາກມາຍເຫລືອເພື່ອບໍ່ນານເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທັມ ໓ ປະກາຣ ສັນນັນ ເໝືອນກັນແລ ຍ່ອມເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ມາກມູລໄພບູລໃນກຸສິລ ທັມທັງຫລາຍບໍ່ນານເລີຍ, ໓ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ມີຕາດີ, ມີທຸຣະດີ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸທີ່ຈະເປັນທີ່ເພິ່ງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີຕາດີເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຮູ້ຊັດຕາມຄວາມ ເປັນຈິງວ່າ ນີ້ທຸກຂ໌ ນີ້ທຸກຂະສະມຸທັຍ, ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທ, ນີ້ ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຊື່ວ່າ ເປັນຜູ້ມີຕາດີເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີທຸຣະດີເປັນຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ປຣາຣົພ ຄວາມພຽນເພື່ອລະອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ເພື່ອຄວາມເຖິງ ພ້ອມແຫ່ງກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ມີກຳລັງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນ

**ຄົງ ບໍ່ປະຖິ້ມທຸຣະໃນກຸສົລທັມທັງຫລາຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີທຸຣະດີເປັນຢ່າງນີ້ແລ.**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸທີ່ຈະ
ເປັນທີ່ເພິ່ງໄດ້ເປັນຢ່າງໃດ? ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸໃນທັມ
ວິນັຍນີ້ ເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸຜູ້ເປັນພະຫຼຸສູຕ ເປັນອາຄະຕາຄະມາ
(ຊໍານານໃນທັມ) ເປັນຜູ້ຊົງທັມ ຊົງວິນັຍ ຊົງມາຕິກາ ຕາມເວລາ
ອັນຄວນ ຍ່ອມສອບຖາມ ຍ່ອມໄຕ່ຖາມວ່າ ທ່ານຜູ້ຈະເຮັນ
ພາສີຕນີ້ເປັນຢ່າງໃດ ເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີຕນີ້ເປັນຢ່າງໃດ
ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນຍ່ອມເປີດເຜີຍຂໍ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍ ຍ່ອມກະທໍາ
ໃຫ້ແຈ້ງຂໍ້ທີ່ຍັງບໍ່ກະທໍາໃຫ້ແຈ້ງ ແລະຍ່ອມບັນເທົາຄວາມ
ສົງສັຍໃນທັມທັງຫລາຍອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມສົງສັຍແກ່
ພິກຂຸນັ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍ
ພິກຂຸທີ່ຈະເປັນທີ່ເພິ່ງໄດ້ເປັນຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸປະກອບດ້ວຍທັມ ໓ ປະກາຣນີ້ແລ
ຍ່ອມເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ມາກມູລໄພບູລໃນກຸສົລທັມທັງຫລາຍບໍ່
ນານເລີຍ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກ-ທຸກະ-ຕິກະນິບາຕ ໒໐/໑໑໑-໑໑໒/໔໕໖

ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິ

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກທ່ານພຣະອຸທາຍິມາ
ຖາມວ່າ:

ອຸທາຍິ! ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິມີເທົ່າໃດໜໍ່ *(ກະຕິ ນຸ ໄຂ ອຸທາຍິ*
ອະນຸສສະຕິຕຖານານິຕິ)?

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອຸທາ
ຍິໄດ້ນຶ່ງຢູ່.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສຖາມທ່ານພຣະອຸທາຍີເປັນຄັ້ງທີ ໒
ວ່າ:

ອຸທາຍີ! ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິມີເທົ່າໃດໜ້?

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອຸທາ
ຍີກໍໄດ້ນຶ່ງຢູ່.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສຖາມທ່ານພຣະອຸທາຍີເປັນຄັ້ງທີ ໓
ວ່າ:

ອຸທາຍີ! ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິມີເທົ່າໃດໜ້?

ແມ່ນແຕ່ຄັ້ງທີ ໓ ທ່ານພຣະອຸທາຍີກໍໄດ້ນຶ່ງຢູ່.

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຈຶ່ງກ່າວກັບທ່ານພຣະອຸທາຍີວ່າ
ທ່ານອຸທາຍີ ພຣະສາສດາຕຣັສຖາມທ່ານ. ທ່ານພຣະອຸທາຍີ
ໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານອານົນທ໌ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນພຣະດຳຣັສຂອງ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຢູ່ ແລ້ວກອາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕໍ່ໄປ
ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມຣະນິກ
ຊາຕກ່ອນໄດ້ເປັນອັນມາກຄື ຣະນິກໄດ້ຊາຕໜຶ່ງແດ່ ສອງຊາຕ
ແດ່ ສາມຊາຕແດ່ ສີ່ຊາຕແດ່ ຫ້າຊາຕແດ່ ສິບຊາຕແດ່ ຊາວ
ຊາຕແດ່ ສາມສິບຊາຕແດ່ ສີ່ສິບຊາຕແດ່ ຫ້າສິບຊາຕແດ່
ຮ້ອຍຊາຕແດ່ ພັນຊາຕແດ່ ແສນຊາຕແດ່ ຫລາຍສັງວັຕຕະ
ກັປ ຫລາຍວິວັຕຕະກັປແດ່ ຫລາຍສັງວັຕຕະວິວັຕຕະກັປແດ່
ວ່າໃນພິພນັ້ນ ເຮົາມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີໂຄຕຢ່າງນັ້ນ ມີຜົວພັນຢ່າງ
ນັ້ນ ມີອາຫານຢ່າງນັ້ນ ສເວີຍສຸຂສເວີຍທຸກຂໍຢ່າງນັ້ນ ມີ
ກຳນົດອາຍຸເທົ່ານັ້ນ. ເຮົານັ້ນຄັນຈຸຕິຈາກພິພນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ໄປ
ບັງເກີດໃນພິພນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ໃນພິພນັ້ນ ເຮົາກໍມີຊື່ຢ່າງນັ້ນ ມີ
ໂຄຕຢ່າງນັ້ນ ມີຜົວພັນຢ່າງນັ້ນ ມີອາຫານຢ່າງນັ້ນ ສເວີຍ
ສຸຂສເວີຍທຸກຂໍຢ່າງນັ້ນ ມີກຳນົດອາຍຸເທົ່ານັ້ນ ເຮົານັ້ນຄັນຈຸຕິ
ຈາກພິພນັ້ນແລ້ວ ໄດ້ມາບັງເກີດໃນພິພນີ້ ຍ່ອມຣະນິກເຖິງ
ຊາຕກ່ອນໄດ້ເປັນອັນມາກ ພ້ອມທັງອາກາຣ ພ້ອມທັງອຸເທສ
ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງ
ແຫ່ງອະນຸສສະຕິ.

ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບທ່ານພຣະອານົນທ
ວ່າ:

ອານົນທ໌! ເຮົາໄດ້ຮູ້ແລ້ວວ່າ ອຸທາຍິພິກຂຸນີ້ເປັນໂມຄະບຸຣຸສ ບໍ່
ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍອະທິຈິຕຢູ່. ແລ້ວຕຣັສຖາມທ່ານພຣະ
ອານົນທ໌ຕໍ່ໄປວ່າ:

ອານົນທ໌! ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິມີເທົ່າໃດໝໍ?

ທ່ານພຣະອານົນທ໌ໄດ້ກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ
ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິມີ ໔ ປະກາຣ, ໕ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ສັງດຈາກ
ກາມທັງຫລາຍ ສັງດຈາກອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍ ບັນລຸ
ປະຖົມຊານ ມິວິຕິກວິຈາຣ ມິປິຕິແລະສຸຂອັນເກີດແຕ່ວິເວກຢູ່;

ເພາະວິຕິກວິຈາຣສົງບຣະງັບໄປ ຍ່ອມບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ມີ
ຄວາມຜ່ອງໃສແຫ່ງຈິຕໃນພາຍໃນ ເປັນທັມອັນເອກຜຸດຂຶ້ນ ບໍ່
ມິວິຕິກ ບໍ່ມິວິຈາຣ ມີແຕ່ປິຕິແລະສຸຂອັນເກີດແຕ່ສະມາທິຢູ່;

ເພາະປິຕິສິ້ນໄປ ເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີສະຕິສັມປະຊັນຍະ
ສເວີຍສຸຂດ້ວຍກາຍ ຍ່ອມບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ທີ່ພຣະອະຣິຍະ
ເຈົ້າທັງຫລາຍສັນລະເສີນຜູ້ໄດ້ບັນລຸວ່າ ເປັນຜູ້ມີອຸເປກຂາ ມີ
ສະຕິຢູ່ເປັນສຸຂ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິທີ່
ພິກຂຸຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ກາຣຢູ່ເປັນສຸຂໃນປັຈຈຸບັນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸມະນະສີ
ກາຣອາໂລກະສັນຍາ ອະທິຕຖານທົວາສັນຍາວ່າ ກາງເວັນ
ສັນໃດ ກາງຄືນກໍສັນນັ້ນ ກາງຄືນສັນໃດ ກາງເວັນກໍສັນນັ້ນ
ເຂົາມີໃຈປອດໄປ່ງ ບໍ່ມີອັນໃດທໍ່ຫຸ້ມ ອົບຣົມຈິຕໃຫ້ສວ່າງຢູ່.
ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິທີ່
ພິກຂຸຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ໄດ້ສະເພາະເຊິ່ງຍານທັສສະນະ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸຍ່ອມພິຈາ
ຣະນາເຫັນກາຍນີ້ ເບື້ອງເທິງແຕ່ພື້ນຕີນຂຶ້ນໄປ ເບື້ອງລຸ່ມແຕ່
ປາຍຜົມລົງມາ ມີໜັງເປັນທີ່ສຸດຮອບເຕັມໄປດ້ວຍຂອງບໍ່
ສະອາດມີປະກາຣຕ່າງໆວ່າ ມີຢູ່ໃນກາຍນີ້ຄື ຜົມ ຂົນ ເລັບ
ພັນ ໜັງ ຊິ້ນ ເອັນ ກະດູກ ເຍື່ອໃນກະດູກ ມ້າມ ຫົວໃຈ ຕັບ
ພັງຜິດ ໄຕ ປອດ ໄສ້ໃຫຍ່ ໄສ້ນ້ອຍ ອາຫາຣໃໝ່ ອາຫາຣ
ເກົ່າ ບີ ກະເທີ ນ້ຳໜອງ ນ້ຳເລືອດ ເຫືອ ໄຂມັນຊຸ້ນ ນ້ຳຕາ
ໄຂມັນແຫລວ ນ້ຳລາຍ ນ້ຳມູກ ໄຂຂໍ້ ປັສສາວະ ດັ່ງນີ້. ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິທີ່ພິກຂຸ

ຈະເຮິນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ລະກາມຣາຄະ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຕື້ຜູ້ຈະເຮິນ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ປຽບເໝືອນພິກຂຸ
ທີ່ເຫັນສະຣິຣະທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນປ່າຊ້າ ຕາຍແລ້ວວັນໜຶ່ງແດ່
ສອງວັນແດ່ ສາມວັນແດ່ ທີ່ຂຶ້ນອິດ ມີສີຂຽວໜ້າລັງກຽດ ນ້ຳ
ເຫລືອງໄຫລໜ້າລັງກຽດ ເຂົາຍ່ອມນ້ອມເຂົ້າມາສູ່ກາຍນີ້ວ່າ
ຮ່າງກາຍນີ້ໜໍ ກໍມີຢ່າງນີ້ເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມເປັນຢ່າງນີ້ ບໍ່
ລ່ວງພົ້ນຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ໄປໄດ້.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ປຽບເໝືອນພິກຂຸໄດ້ເຫັນສະຣິຣະທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນ
ປ່າຊ້າ ອັນຝູງກາຈິກກິນຢູ່ແດ່ ຝູງແຮ້ງຈິກກິນຢູ່ແດ່ ຝູງນົກ
ພາກັນຈິກກິນຢູ່ແດ່ ໝູ່ໝາກັດກິນຢູ່ແດ່ ໝູ່ໝາຈອກກັດກິນຢູ່
ແດ່ ໝູ່ສັດຕ່າງໆກັດກິນຢູ່ແດ່ ເຂົາຍ່ອມນ້ອມເຂົ້າມາສູ່ກາຍນີ້
ວ່າ ຮ່າງກາຍນີ້ໜໍ ກໍມີຢ່າງນີ້ເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມເປັນຢ່າງນີ້
ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ໄປໄດ້.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ປຽບເໝືອນພິກຂຸໄດ້ເຫັນສະຣິຣະທີ່ເຂົາຖິ້ມໄວ້ໃນ
ປ່າຊ້າ ເປັນຮ່າງກະດູກ ຍັງມີເນື້ອແລະເລືອດ ຍັງມີເສັ້ນເອັນ
ຜູກຮັດຢູ່ ຯລຯ

ເປັນຮ່າງກະດູກເປື້ອນເລືອດ ປາສະຈາກເນື້ອ ຍັງມີເສັ້ນເອັນ
ຜູກຮັດຢູ່ ຯລຯ

ເປັນຮ່າງກະດູກປາສະຈາກເນື້ອແລະເລືອດແລ້ວ ຍັງມີເສັ້ນ
ເອັນຜູກຮັດຢູ່ ຯລຯ

ເປັນຮ່າງກະດູກ ປາສະຈາກເສັ້ນເອັນຜູກຮັດແລ້ວ ຍັງຢາຍໄປ
ໃນທິສນັອຍທິສໃຫຍ່ ຄືກະດູກມີໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຕີນໄປ
ທາງໜຶ່ງ ກະດູກແຂ່ງໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຂາໄປທາງໜຶ່ງ
ກະດູກແອວໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຂໍ້ສັນຫລັງໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກ
ຊິກໂຄງໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກໜ້າເອິກໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກແຂນ
ໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກບ່າໄຫລ່ໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກຄໍໄປທາງໜຶ່ງ
ກະດູກຄາງໄປທາງໜຶ່ງ ກະດູກພັນໄປທາງໜຶ່ງ ກະໂຫລກຫົວ
ໄປທາງໜຶ່ງ ເຂົາຍ່ອມນ້ອມເຂົ້າມາສູ່ກາຍນີ້ວ່າ ຮ່າງກາຍນີ້ໜໍ
ກໍມີຢ່າງນີ້ເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມເປັນຢ່າງນີ້ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມ
ເປັນຢ່າງນີ້ໄປໄດ້. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງ
ແຫ່ງອະນຸສສະຕິທີ່ພິກຂຸຈະເຣີນແລ້ວ ກະທໍາໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຖອນອັສສະມິມານະ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸບັນລຸ
ຈະຕຸຕຖະຊານ ອັນບໍ່ມີທຸກຂໍ້ ບໍ່ມີສຸຂ ເພາະລະສຸຂລະທຸກຂໍ້

ແລະດັບໂສມະນັສໂທມະນັສກ່ອນໆໄດ້ ມີອຸເປກຂາເປັນເຫຕ ໃຫ້ສະຕິບໍລິສຸທຢູ່. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງ ແຫ່ງອະນຸສສະຕິທີ່ພິກຂຸຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອແຫງຕລອດເຊິ່ງທາຕຫລາຍປະກາຣ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິ ໕ ປະກາຣ ນີ້ແລ.

ສາທຸ ສາທຸ ອານິນທ໌! ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຊົງຈຳອະນຸສສະຕິ ຖານທີ ໖ ນີ້ຄື ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ມີສະຕິກ້າວໄປ ມີສະຕິ ຖອຍກັບ ມີສະຕິຍືນຢູ່ ມີສະຕິນັ່ງຢູ່ ມີສະຕິນອນຢູ່ ມີສະຕິ ປະກອບກາຣງານຢູ່. ອານິນທ໌ ນີ້ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງອະນຸສສະຕິທີ່ ພິກຂຸຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ ສະຕິສັມປະຊັນຍະ.

ອັງຄຸຕຕຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໒໙໔-໒໙໖/໓໐໐

ສັມມັປປະທານ

SUTTAS IN ENGLISH

Dhamma that Should Be Known First

SO I HAVE HEARD.

At one time the Buddha was staying near Rājagaha, on the Vulture’s Peak Mountain.

Now at that time Venerable Soṇa was staying near Rājagaha in the Cool Grove. Then as he was in private retreat this thought came to his mind, “I am one of the Buddha’s most energetic disciples.

Yet my mind is not freed from defilements by not grasping. But my family has wealth. I could enjoy that wealth and make merit. Why don't I resign the training and return to a lesser life, so I can enjoy my wealth and make merit?"

Then the Buddha knew what Venerable Soṇa was thinking. As easily as a strong person would extend or contract their arm, he vanished from the Vulture's Peak and reappeared in the Cool Grove in front of Soṇa, and sat on the seat spread out. Soṇa bowed to the Buddha and sat down to one side.

The Buddha said to him, "Soṇa, as you were in private retreat didn't this thought come to your mind: 'I am one of the Buddha's most energetic disciples. Yet my mind is not freed from defilements by not grasping. But my family has wealth. I could enjoy that wealth and make merit. Why don't I resign the training and return to a lesser life, so I can enjoy my wealth and make merit?'"

“Yes, sir.”

“What do you think, Soṇa? When you were still a layman, weren’t you a good player of the arched harp?”

“Yes, sir.”

“When your harp’s strings were tuned too tight, was it resonant and playable?”

“No, sir.”

“When your harp’s strings were tuned too slack, was it resonant and playable?”

“No, sir.”

“But when your harp’s strings were tuned neither too tight nor too slack, but fixed at an even tension, was it resonant and playable?”

“Yes, sir.”

“In the same way, Soṇa, when energy is too forceful it leads to restlessness. When energy is too slack it leads to laziness. So, Soṇa, you should apply yourself to energy and serenity, find a balance of the faculties, and learn the pattern of this situation.”

“Yes, sir,” Soṇa replied.

After advising Soṇa like this, the Buddha, as easily as a strong person would extend or contract their arm, vanished from the Cool Grove and reappeared on the Vulture’s Peak.

After some time Soṇa applied himself to energy and serenity, found a balance of the faculties, and learned the pattern of this situation. Then Soṇa, living alone, withdrawn, diligent, keen, and resolute, soon realized the supreme culmination of the spiritual path in this very life. He lived having achieved with his own insight the goal for which gentlemen rightly go forth from the lay life to homelessness.

He understood: “Rebirth is ended; the spiritual journey has been completed; what had to be done has been done; there is no return to any state of existence.” And Venerable Soṇa became one of the perfected.

Then, when Soṇa had attained perfection, he thought, “Why don’t I go to the Buddha and declare my enlightenment in his presence?” Then Soṇa went up to the Buddha, bowed, sat down to one side, and said to him:

“Sir, a mendicant who is perfected—with defilements ended, who has completed the spiritual journey, done what had to be done, laid down the burden, achieved their own true goal, utterly ended the fetters of rebirth, and is rightly freed through enlightenment—is dedicated to six things. They are dedicated to renunciation, seclusion, kindness, the ending of craving, the ending of grasping, and mental clarity.

It may be, sir, that one of the venerables here thinks: ‘Maybe this venerable is dedicated to

renunciation solely out of mere faith.’ But it should not be seen like this. A mendicant with defilements ended does not see in themselves anything more to do, or anything that needs improvement. They’re dedicated to renunciation because they’re free of greed, hate, and delusion with the end of greed, hate, and delusion.

It may be, sir, that one of the venerables here thinks: ‘Maybe this venerable is dedicated to seclusion because they enjoy possessions, honor, and popularity.’ But it should not be seen like this. ...

It may be, sir, that one of the venerables here thinks: ‘Maybe this venerable is dedicated to kindness because they believe that adhering to precepts and observances is the most important thing.’ But it should not be seen like this. ...

They’re dedicated to the ending of craving because they’re free of greed, hate, and delusion with the end of greed, hate, and delusion.

They're dedicated to the ending of grasping because they're free of greed, hate, and delusion with the end of greed, hate, and delusion.

They're dedicated to clarity of mind because they're free of greed, hate, and delusion with the end of greed, hate, and delusion.

When a mendicant's mind is rightly freed like this, even if compelling sights come into the range of vision, they don't overcome their mind. The mind remains unaffected. It is steady, imperturbable, observing disappearance. Even if compelling sounds ... smells ... tastes ... touches ... and thoughts come into the range of the mind they don't overcome the mind. The mind remains unaffected. It is steady, imperturbable, observing disappearance.

Suppose there was a mountain that was one solid mass of rock, without cracks or holes. Even if violent storms were to blow up out of the east, the west, the north, and the south, they couldn't make it shake or rock or tremble.

In the same way, when a mendicant's mind is rightly freed like this, even if compelling sights come into the range of vision, they don't overcome their mind. ... The mind remains unaffected. It is steady, imperturbable, observing disappearance.

When you're dedicated to renunciation
and seclusion of the heart;
when you're dedicated to kindness
and the end of grasping;

when you're dedicated to the ending of craving
and clarity of heart;
and you've seen the arising of the senses,
your mind is rightly freed.

For that one, rightly freed,
a mendicant with peaceful mind,
there's nothing to be improved,
and nothing more to do.

As the wind cannot stir
a solid mass of rock,

so too sights, tastes, sounds,
smells, and touches—the lot—

and thoughts, whether liked or disliked,
don't disturb the poised one.
Their mind is steady and free
as they observe disappearance.”

Sonāsutta AN 6.55 <https://suttacentral.net/an6.55>
Translated by Bhikkhu Sujato

Four Right Efforts

At Sāvattthī.

There the Buddha said:

“Mendicants, there are these four right efforts.
What four?”

It’s when a mendicant generates enthusiasm,
tries, makes an effort, exerts the mind, and strives
so that bad, unskillful qualities don’t arise.

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that bad, unskillful qualities that have arisen are given up.

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that skillful qualities arise.

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that skillful qualities that have arisen remain, are not lost, but increase, mature, and are completed by development. These are the four right efforts.

The Ganges River slants, slopes, and inclines to the east. In the same way, a mendicant who develops and cultivates the four right efforts slants, slopes, and inclines to extinguishment.

And how does a mendicant who develops the four right efforts slant, slope, and incline to extinguishment?

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that bad, unskillful qualities don't arise.

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that bad, unskillful qualities that have arisen are given up.

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that skillful qualities arise.

They generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that skillful qualities that have arisen remain, are not lost, but increase, mature, and are completed by development.

That's how a mendicant who develops and cultivates the four right efforts slants, slopes, and inclines to extinguishment.”

(Tell in full as in SN 45.92–102.)

*Six on slanting to the east,
and six on slanting to the ocean;
these two sixes make twelve,
and that's how this chapter is recited.*

Gaṅgāpeyyālavagga SN 49.1–12 <https://suttacentral.net/sn49.1-12>
Translated by Bhikkhu Sujato

A Mendicant Develops and Cultivates the Four Right Efforts Depending on and Grounded on Ethics.

“Mendicants, all the hard work that gets done depends on the earth and is grounded on the earth. In the same way, a mendicant develops and cultivates the four right efforts depending on and grounded on ethics.

How so? It's when a mendicant generates enthusiasm, tries, makes an effort, exerts the mind, and strives so that bad, unskillful qualities don't arise. ... so that skillful qualities that have arisen remain, are not lost, but increase, mature, and are completed by development.

That's how a mendicant develops and cultivates the four right efforts depending on and grounded on ethics.”

(Tell in full as in SN 45.149–160.)

*Hard work, seeds, and dragons,
a tree, a pot, and a spike,
the sky, and two on clouds,
a ship, a guest house, and a river.*

Balakaṇṭīyavagga SN 49.23–34 <https://suttacentral.net/sn49.23-34>
Translated by Bhikkhu Sujato

Four Efforts

“Mendicants, there are these four efforts. What four? The efforts to restrain, to give up, to develop, and to preserve.

And what, mendicants, is the effort to restrain? It’s when you generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that bad, unskillful qualities don’t arise. This is called the effort to restrain.

And what, mendicants, is the effort to give up?
It's when you generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that bad, unskillful qualities are given up. This is called the effort to give up.

And what, mendicants, is the effort to develop?
It's when you generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that skillful qualities arise. This is called the effort to develop.

And what, mendicants, is the effort to preserve?
It's when you generate enthusiasm, try, make an effort, exert the mind, and strive so that skillful qualities that have arisen remain, are not lost, but increase, mature, and are fulfilled by development. This is called the effort to preserve.

These are the four efforts.

Restraint and giving up,
development and preservation:
these are the four efforts
taught by the kinsman of the Sun.

Any mendicant who keenly applies these
may attain the ending of suffering.”

Padhānasutta AN 4.69 <https://suttacentral.net/an4.69>

Translated by Bhikkhu Sujato

Four Strivings

“Bhikkhus, there are these four strivings. What four?”

**Striving by restraint,
striving by abandonment,
striving by development,
and striving by protection.**

(1) “And what, bhikkhus, is striving by restraint? Here, having seen a form with the eye, a bhikkhu

does not grasp its marks and features. Since, if he left the eye faculty unrestrained, bad unwholesome states of longing and dejection might invade him, he practices restraint over it, he guards the eye faculty, he undertakes the restraint of the eye faculty. Having heard a sound with the ear ... Having smelled an odor with the nose ... Having tasted a taste with the tongue ... Having felt a tactile object with the body ... Having cognized a mental phenomenon with the mind, a bhikkhu does not grasp its marks and features. Since, if he left the mind faculty unrestrained, bad unwholesome states of longing and dejection might invade him, he practices restraint over it, he guards the mind faculty, he undertakes the restraint of the mind faculty. This is called striving by restraint.

(2) “And what is striving by abandonment? Here, a bhikkhu does not tolerate an arisen sensual thought; he abandons it, dispels it, terminates it, and obliterates it. He does not tolerate an arisen thought of ill will ... an arisen thought of harming ... bad unwholesome states whenever they arise;

he abandons them, dispels them, terminates them, and obliterates them. This is called striving by abandonment.

(3) “And what is striving by development? Here, a bhikkhu develops the enlightenment factor of mindfulness, which is based upon seclusion, dispassion, and cessation, maturing in release. He develops the enlightenment factor of discrimination of phenomena ... the enlightenment factor of energy ... the enlightenment factor of rapture ... the enlightenment factor of tranquility ... the enlightenment factor of concentration ... the enlightenment factor of equanimity, which is based upon seclusion, dispassion, and cessation, maturing in release. This is called striving by development.

(4) “And what is striving by protection? Here, a bhikkhu protects an arisen excellent object of concentration: the perception of a skeleton, the perception of a worm-infested corpse, the perception of a livid corpse, the perception of a festering corpse, the perception of a fissured

corpse, the perception of a bloated corpse. This is called striving by protection.

“These, bhikkhus, are the four kinds of striving.”

Restraint and abandonment,
development and protection:
these four strivings were taught
by the Kinsman of the Sun.
By these means an ardent bhikkhu here
can attain the destruction of suffering.

Saṁvarasutta AN 4.14 <https://suttacentral.net/an4.14>

Translated by Bhikkhu Bodhi

Being Keen in Three Ways

“In three situations, mendicants, you should be keen. What three?”

You should be keen to prevent bad, unskillful qualities from arising.

You should be keen to give rise to skillful qualities.

And you should be keen to endure physical pain—sharp, severe, acute, unpleasant, disagreeable, life-threatening. In these three situations, you should be keen.

It's a mendicant who is keen to prevent bad, unskillful qualities from arising. They're keen to give rise to skillful qualities. And they're keen to endure physical pain—sharp, severe, acute, unpleasant, disagreeable, life-threatening. This is called a mendicant who is keen, alert, and mindful so as to rightly make an end of suffering.”

Ātappakaraṇīyasutta AN 3.49 <https://suttacentral.net/an3.49>
Translated by Bhikkhu Sujato

Five Factors That Assist Striving

“Bhikkhus, there are these five factors that assist striving. What five?”

(1) “Here, a bhikkhu is endowed with faith. He places faith in the enlightenment of the Tathāgata thus: ‘The Blessed One is an arahant, perfectly enlightened, accomplished in true knowledge and conduct, fortunate, knower of the world, unsurpassed trainer of persons to be tamed, teacher of devas and humans, the Enlightened One, the Blessed One.’”

(2) “He is seldom ill or afflicted, possessing an even digestion that is neither too cool nor too hot but moderate and suitable for striving.

(3) “He is honest and open, one who reveals himself as he really is to the Teacher and his wise fellow monks.

(4) “He has aroused energy for abandoning unwholesome qualities and acquiring wholesome qualities; he is strong, firm in exertion, not casting off the duty of cultivating wholesome qualities.

(5) “He is wise; he possesses the wisdom that discerns arising and passing away, which is noble and penetrative and leads to the complete destruction of suffering.

“These, bhikkhus, are the five factors that assist striving.”

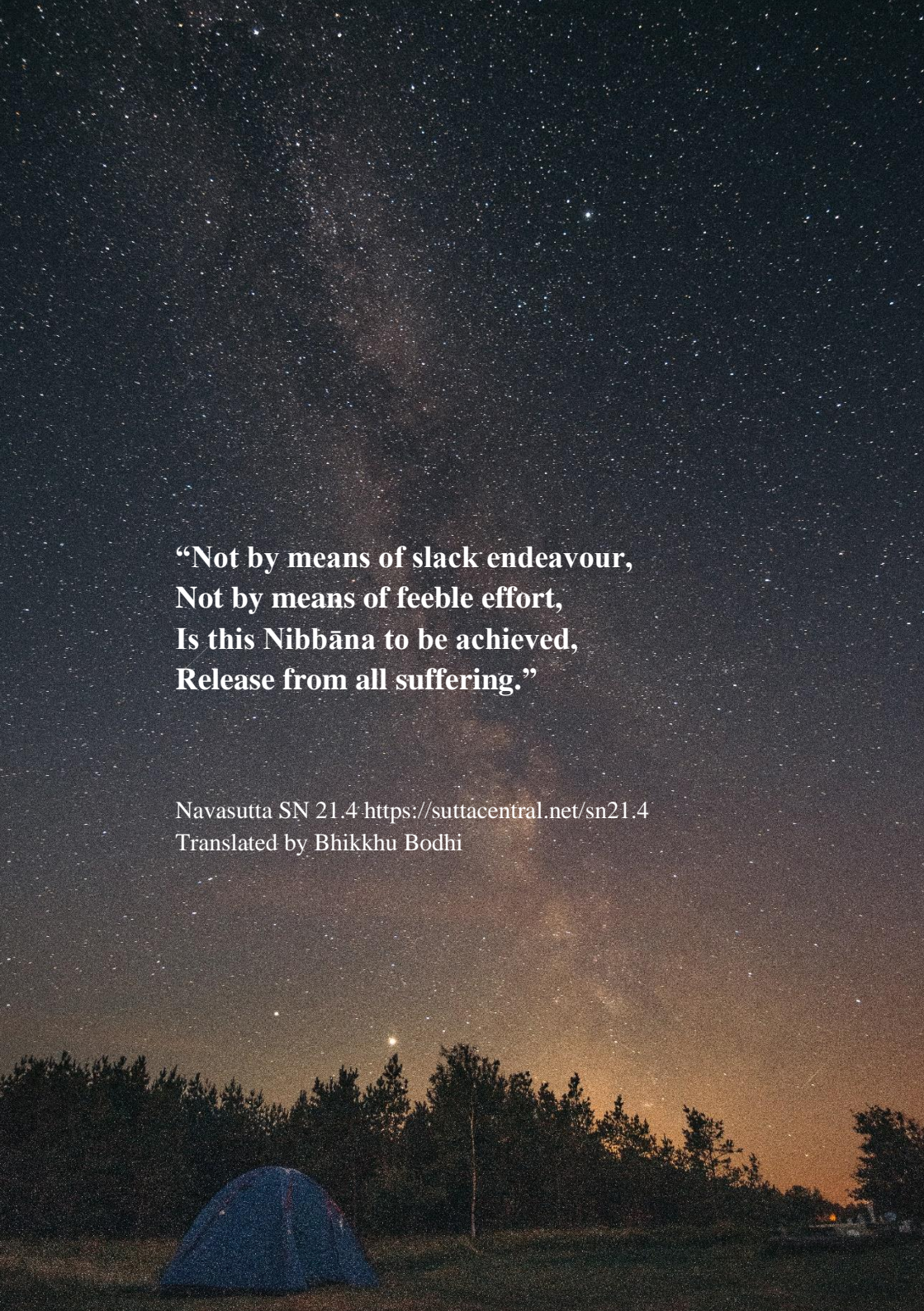
Five Things Are Helpful, etc.

What five things are helpful? Five factors that support meditation. A mendicant has faith in the Realized One's awakening: 'That Blessed One is perfected, a fully awakened Buddha, accomplished in knowledge and conduct, holy, knower of the world, supreme guide for those who wish to train, teacher of gods and humans, awakened, blessed.' They are rarely ill or unwell. Their stomach digests well, being neither too hot

nor too cold, but just right, and fit for meditation. They're not devious or deceitful. They reveal themselves honestly to the Teacher or sensible spiritual companions. They live with energy roused up for giving up unskillful qualities and embracing skillful qualities. They're strong, staunchly vigorous, not slacking off when it comes to developing skillful qualities. They're wise. They have the wisdom of arising and passing away which is noble, penetrative, and leads to the complete ending of suffering.

Dasuttarasutta DN 34 <https://suttacentral.net/dn34>

Translated by Bhikkhu Sujato

A night sky filled with stars and the Milky Way galaxy, with a blue tent pitched in a field in the foreground. The sky transitions from dark blue at the top to a lighter, orange-tinged glow near the horizon where trees are silhouetted.

**“Not by means of slack endeavour,
Not by means of feeble effort,
Is this Nibbāna to be achieved,
Release from all suffering.”**

Navasutta SN 21.4 <https://suttacentral.net/sn21.4>
Translated by Bhikkhu Bodhi

The Newly Ordained Bhikkhu

At Savatthi. Now on that occasion a certain newly ordained bhikkhu, after returning from the alms round, would enter his dwelling after the meal and pass the time living at ease and keeping silent. He did not render service to the bhikkhus at the time of making robes. Then a number of bhikkhus approached the Blessed One, paid homage to him, sat down to one side, and reported this matter to him. Then the Blessed One addressed a certain bhikkhu thus: “Come, bhikkhu, tell that bhikkhu in my name that the Teacher calls him.”

“Yes, venerable sir,” that bhikkhu replied, and he went to that bhikkhu and told him: “The Teacher calls you, friend.”

“Yes, friend,” that bhikkhu replied, and he approached the Blessed One, paid homage to him, and sat down to one side. The Blessed One then said to him: “Is it true, bhikkhu, that after returning from the alms round you enter your dwelling after the meal and pass the time living at ease and keeping silent, and you do not render service to the bhikkhus at the time of making robes?”

“I am doing my own duty, venerable sir.”

Then the Blessed One, having known with his own mind the reflection in that bhikkhu’s mind, addressed the bhikkhus thus: “Bhikkhus, do not find fault with this bhikkhu. This bhikkhu is one who gains at will, without trouble or difficulty, the four jhanas that constitute the higher mind and provide a pleasant dwelling in this very life. And he is one who, by realizing it for himself with

direct knowledge, in this very life enters and dwells in that unsurpassed goal of the holy life for the sake of which clansmen rightly go forth from the household life into homelessness.”

This is what the Blessed One said. Having said this, the Fortunate One, the Teacher, further said this:

“Not by means of slack endeavour,
Not by means of feeble effort,
Is this Nibbāna to be achieved,
Release from all suffering.

“This young bhikkhu by my side
Is a supreme man indeed:
He carries about his final body,
Having conquered Mara and his mount.”

Navasutta SN 21.4 <https://suttacentral.net/sn21.4>

Translated by Bhikkhu Bodhi

Future Perils (1st)

“Mendicants, seeing these five future perils is quite enough for a wilderness mendicant to meditate diligently, keenly, and resolutely for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.

What five? Firstly, a wilderness mendicant reflects: ‘Currently I’m living alone in a wilderness. While living here alone I might get

bitten by a snake, a scorpion, or a centipede. And if I died from that it would stop my practice. I'd better rouse up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.' This is the first future peril ...

Furthermore, a wilderness mendicant reflects: 'Currently I'm living alone in a wilderness. While living here alone I might stumble and fall, or get food poisoning, or my bile or phlegm or stabbing wind might get upset. And if I died from that it would stop my practice. I'd better rouse up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.' This is the second future peril ...

Furthermore, a wilderness mendicant reflects: 'Currently I'm living alone in a wilderness. While living here alone I might encounter wild beasts—a lion, a tiger, a leopard, a bear, or a hyena—which might take my life. And if I died from that it would stop my practice. I'd better rouse up energy for attaining the unattained, achieving the

unachieved, and realizing the unrealized.’ This is the third future peril ...

Furthermore, a wilderness mendicant reflects: ‘Currently I’m living alone in a wilderness. While living here alone I might encounter youths escaping a crime or on their way to commit one, and they might take my life. And if I died from that it would stop my practice. I’d better rouse up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.’ This is the fourth future peril ...

Furthermore, a wilderness mendicant reflects: ‘Currently I’m living alone in a wilderness. But in a wilderness there are savage monsters who might take my life. And if I died from that it would stop my practice. I’d better rouse up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.’ This is the fifth future peril ...

These are the five future perils, seeing which is quite enough for a wilderness mendicant to

meditate diligently, keenly, and resolutely for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.”

Paṭhamaanāgatabhayasutta AN 5.77

<https://suttacentral.net/an5.77>

Future Perils (2nd)

“Mendicants, seeing these five future perils is quite enough for a mendicant to meditate diligently, keenly, and resolutely for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized. What five?

A mendicant reflects: ‘Currently I’m a youth, young, black-haired, blessed with youth, in the prime of life. But there will come a time when this body is struck with old age. When you’re old,

overcome by old age, it's not easy to focus on the instructions of the Buddhas, and it's not easy to frequent remote lodgings in the wilderness and the forest. Before that unlikable, undesirable, and disagreeable thing happens, I'd better preempt it by rousing up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized. That way, when it happens, I'll live comfortably even though I'm old.' This is the first future peril ...

Furthermore, a mendicant reflects: 'Currently, I'm rarely ill or unwell. My stomach digests well, being neither too hot nor too cold, but just right, and fit for meditation. But there will come a time when this body is struck with sickness. When you're sick, overcome by sickness, it's not easy to focus on the instructions of the Buddhas, and it's not easy to frequent remote lodgings in the wilderness and the forest. Before that unlikable, undesirable, and disagreeable thing happens, I'd better preempt it by rousing up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized. That

way, when it happens, I'll live comfortably even though I'm sick.' This is the second future peril ...

Furthermore, a mendicant reflects: 'Currently, there's plenty of food, a good harvest, so it's easy to get almsfood, and easy to keep going by collecting alms. But there will come a time of famine, a bad harvest, when it's hard to get almsfood, and not easy to keep going by collecting alms. In a time of famine, people move to where there's plenty of food, where they live crowded and cramped together. When you live crowded and cramped together, it's not easy to focus on the instructions of the Buddhas, and it's not easy to frequent remote lodgings in the wilderness and the forest. Before that unlikable, undesirable, and disagreeable thing happens, I'd better preempt it by rousing up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized. That way, when it happens, I'll live comfortably even though there's a famine.' This is the third future peril ...

Furthermore, a mendicant reflects: ‘Currently, people live in harmony, appreciating each other, without quarreling, blending like milk and water, and regarding each other with kindly eyes. But there will come a time of peril from wild savages, when the countryfolk mount their vehicles and flee everywhere. In a time of peril, people move to where there’s sanctuary, where they live crowded and cramped together. When you live crowded and cramped together, it’s not easy to focus on the instructions of the Buddhas, and it’s not easy to frequent remote lodgings in the wilderness and the forest. Before that unlikable, undesirable, and disagreeable thing happens, I’d better preempt it by rousing up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized. That way, when it happens, I’ll live comfortably even in a time of peril.’ This is the fourth future peril ...

Furthermore, a mendicant reflects: ‘Currently, the Saṅgha lives comfortably, in harmony, appreciating each other, without quarreling, with

one recitation. But there will come a time of schism in the Saṅgha. When there is schism in the Saṅgha, it's not easy to focus on the instructions of the Buddhas, and it's not easy to frequent remote lodgings in the wilderness and the forest. Before that unlikable, undesirable, and disagreeable thing happens, I'd better preempt it by rousing up energy for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized. That way, when it happens, I'll live comfortably even though there's schism in the Saṅgha.' This is the fifth future peril ...

These are the five future perils, seeing which is quite enough for a mendicant to meditate diligently, keenly, and resolutely for attaining the unattained, achieving the unachieved, and realizing the unrealized.”

Dutiyaanāgatabhayasutta AN 5.78

<https://suttacentral.net/an5.78>

There Are These Five Unfavorable Occasions for Striving

“Bhikkhus, there are these five unfavorable occasions for striving. What five?”

(1) “Here, a bhikkhu is old, overcome by old age. This is the first unfavorable occasion for striving.

(2) “Again, a bhikkhu is ill, overcome by illness. This is the second unfavorable occasion for striving.

(3) “Again, there is a famine, a poor harvest, a time when almsfood is difficult to obtain and it is not easy to subsist by means of gleanings. This is the third unfavorable occasion for striving.

(4) “Again, there is peril, turbulence in the wilderness, and the people of the countryside, mounted on their vehicles, flee on all sides. This is the fourth unfavorable occasion for striving.

(5) “Again, there is a schism in the Saṅgha, and when there is a schism in the Saṅgha there are mutual insults, mutual reviling, mutual disparagement, and mutual rejection. Then those without confidence do not gain confidence, while some of those with confidence change their minds. This is the fifth unfavorable occasion for striving.

“These are the five unfavorable occasions for striving.

“There are, bhikkhus, these five favorable occasions for striving. What five?

(1) “Here, a bhikkhu is young, a black-haired young man endowed with the blessing of youth, in the prime of life. This is the first favorable occasion for striving.

(2) “Again, a bhikkhu is seldom ill or afflicted, possessing an even digestion that is neither too cool nor too hot but moderate and suitable for striving. This is the second favorable occasion for striving.

(3) “Again, food is plentiful; there has been a good harvest and almsfood is abundant, so that one can easily sustain oneself by means of gleanings. This is the third favorable occasion for striving.

(4) “Again, people are dwelling in concord, harmoniously, without disputes, blending like milk and water, viewing each other with eyes of affection. This is the fourth favorable occasion for striving.

(5) “Again, the Saṅgha is dwelling at ease—in concord, harmoniously, without disputes, with a single recitation. When the Saṅgha is in concord, there are no mutual insults, no mutual reviling, no mutual disparagement, and no mutual rejection. Then those without confidence gain confidence and those with confidence increase in their confidence. This is the fifth favorable occasion for striving.

“These are the five favorable occasions for striving.”

Samayasutta AN 5.54 <https://suttacentral.net/an5.54>

Translated by Bhikkhu Bodhi

Five Kinds of Emotional Barrenness

“Mendicants, there are these five kinds of emotional barrenness. What five?”

Firstly, a mendicant has doubts about the Teacher. They’re uncertain, undecided, and lacking confidence. This being so, their mind doesn’t incline toward keenness, commitment, persistence, and striving. This is the first kind of emotional barrenness.

Furthermore, a mendicant has doubts about the teaching ... the Saṅgha ... the training ... A mendicant is angry and upset with their spiritual companions, resentful and closed off. This being so, their mind doesn't incline toward keenness, commitment, persistence, and striving. This is the fifth kind of emotional barrenness. These are the five kinds of emotional barrenness.”

Cetokhilasutta AN 5.205 <https://suttacentral.net/an5.205>

Translated by Bhikkhu Sujato

Five Emotional Shackles

“Mendicants, there are these five emotional shackles. What five?”

Firstly, a mendicant isn’t free of greed, desire, fondness, thirst, passion, and craving for sensual pleasures. This being so, their mind doesn’t incline toward keenness, commitment, persistence, and striving. This is the first emotional shackle.

Furthermore, a mendicant isn't free of greed for the body ... They're not free of greed for form ... They eat as much as they like until their belly is full, then indulge in the pleasures of sleeping, lying down, and drowsing ... They lead the spiritual life hoping to be reborn in one of the orders of gods, thinking: 'By this precept or observance or mortification or spiritual life, may I become one of the gods!' This being so, their mind doesn't incline toward keenness, commitment, persistence, and striving. This is the fifth emotional shackle. These are the five emotional shackles."

Vinibandhasutta AN 5.206 <https://suttacentral.net/an5.206>
Translated by Bhikkhu Sujato

Eight Grounds for Laziness

“ Monks, there are these eight grounds for laziness. Which eight?

“There is the case where a monk has some work to do. The thought occurs to him: ‘I will have to do this work. But when I have done this work, my body will be tired. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the

attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the first grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk has done some work. The thought occurs to him: ‘I have done some work. Now that I have done work, my body is tired. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the second grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk has to go on a journey. The thought occurs to him: ‘I will have to go on this journey. But when I have gone on the journey, my body will be tired. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the third grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk has gone on a journey. The thought occurs to him: ‘I have gone on a journey. Now that I have gone on a journey, my body is tired. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the fourth grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk, having gone for alms in a village or town, does not get as much coarse or refined food as he needs to fill himself up. The thought occurs to him: ‘I, having gone for alms in a village or town, have not gotten as much coarse or refined food as I need to fill myself up. This body of mine is tired & unsuitable for work. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the fifth grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk, having gone for alms in a village or town, does get as

much coarse or refined food as he needs to fill himself up. The thought occurs to him: ‘I, having gone for alms in a village or town, have gotten as much coarse or refined food as I need to fill myself up. This body of mine is heavy & unsuitable for work, as if I were many months pregnant. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the sixth grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk comes down with a slight illness. The thought occurs to him: ‘I have come down with a slight illness. There’s a need to lie down.’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the seventh grounds for laziness.

“Then there is the case where a monk has recovered from his illness, not long after his

recovery. The thought occurs to him: ‘I have recovered from my illness. It’s not long after my recovery. This body of mine is weak & unsuitable for work. Why don’t I lie down?’ So he lies down. He doesn’t make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the eighth grounds for laziness.

“These are the eight grounds for laziness.

Kuṣītārambhavatthusutta AN 8.80 <https://suttacentral.net/an8.80>

Translated by Thanissaro Bhikkhu

Eight Grounds for the Arousal of Energy

“There are these eight grounds for the arousal of energy. Which eight?”

“There is the case where a monk has some work to do. The thought occurs to him: ‘I will have to do this work. But when I am doing this work, it will not be easy to attend to the Buddha’s message. Why don’t I make an effort beforehand for the attaining of the as-yet-unattained, the

reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the first grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk has done some work. The thought occurs to him: ‘I have done some work. While I was doing work, I couldn’t attend to the Buddha’s message. Why don’t I make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the second grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk has to go on a journey. The thought occurs to him: ‘I will have to go on this journey. But when I am going on the journey, it will not be easy to attend to the

Buddha’s message. Why don’t I make an effort beforehand for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the third grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk has gone on a journey. The thought occurs to him: ‘I have gone on a journey. While I was going on the journey, I couldn’t attend to the Buddha’s message. Why don’t I make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the fourth grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk, having gone for alms in a village or town, does not get as

much coarse or refined food as he needs to fill himself up. The thought occurs to him: ‘I, having gone for alms in a village or town, have not gotten as much coarse or refined food as I need to fill myself up. This body of mine is light & suitable for work. Why don’t I make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the fifth grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk, having gone for alms in a village or town, does get as much coarse or refined food as he needs to fill himself up. The thought occurs to him: ‘I, having gone for alms in a village or town, have gotten as much coarse or refined food as I need to fill myself up. This body of mine is light & suitable for work. Why don’t I make an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-

unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the sixth grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk comes down with a slight illness. The thought occurs to him: ‘I have come down with a slight illness. Now, there’s the possibility that it could get worse. Why don’t I make an effort beforehand for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?’ So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the seventh grounds for the arousal of energy.

“Then there is the case where a monk has recovered from his illness, not long after his recovery. The thought occurs to him: ‘I have recovered from my illness. It’s not long after my recovery. Now, there’s the possibility that the

illness could come back. Why don't I make an effort beforehand for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized?' So he makes an effort for the attaining of the as-yet-unattained, the reaching of the as-yet-unreached, the realization of the as-yet-unrealized. This is the eighth grounds for the arousal of energy.

“These are the eight grounds for the arousal of energy.”

Kuṣītārambhavatthusutta AN 8.80 <https://suttacentral.net/an8.80>

Translated by Thanissaro Bhikkhu

The Practicing Trainee

SO I HAVE HEARD.

At one time the Buddha was staying in the land of the Sakyans, near Kapilavatthu in the Banyan Tree Monastery.

Now at that time a new town hall had recently been constructed for the Sakyans of Kapilavatthu. It had not yet been occupied by an ascetic or

brahmin or any person at all. Then the Sakyans of Kapilavatthu went up to the Buddha, bowed, sat down to one side, and said to him:

“Sir, a new town hall has recently been constructed for the Sakyans of Kapilavatthu. It has not yet been occupied by an ascetic or brahmin or any person at all. May the Buddha be the first to use it, and only then will the Sakyans of Kapilavatthu use it. That would be for the lasting welfare and happiness of the Sakyans of Kapilavatthu.” The Buddha consented in silence.

Then, knowing that the Buddha had consented, the Sakyans got up from their seat, bowed, and respectfully circled the Buddha, keeping him on their right. Then they went to the new town hall, where they spread carpets all over, prepared seats, set up a water jar, and placed a lamp. Then they went back to the Buddha, bowed, stood to one side, and told him of their preparations, saying, “Please, sir, come at your convenience.”

Then the Buddha robed up and, taking his bowl and robe, went to the new town hall together with the Saṅgha of mendicants. Having washed his feet he entered the town hall and sat against the central column facing east. The Saṅgha of mendicants also washed their feet, entered the town hall, and sat against the west wall facing east, with the Buddha right in front of them. The Sakyans of Kapilavatthu also washed their feet, entered the town hall, and sat against the east wall facing west, with the Buddha right in front of them.

The Buddha spent most of the night educating, encouraging, firing up, and inspiring the Sakyans with a Dhamma talk. Then he addressed Venerable Ānanda, “Ānanda, speak about the practicing trainee to the Sakyans of Kapilavatthu as you feel inspired. My back is sore, I’ll stretch it.”

“Yes, sir,” Ānanda replied. And then the Buddha spread out his outer robe folded in four and laid down in the lion’s posture—on the right side,

placing one foot on top of the other—mindful and aware, and focused on the time of getting up.

Then Ānanda addressed Mahānāma the Sakyan:

“Mahānāma, a noble disciple is accomplished in ethics, guards the sense doors, eats in moderation, and is dedicated to wakefulness. They have seven good qualities, and they get the four absorptions—blissful meditations in the present life that belong to the higher mind—when they want, without trouble or difficulty.

And how is a noble disciple accomplished in ethics? It’s when a noble disciple is ethical, restrained in the monastic code, conducting themselves well and seeking alms in suitable places. Seeing danger in the slightest fault, they keep the rules they’ve undertaken. That’s how a noble disciple is ethical.

And how does a noble disciple guard the sense doors? When a noble disciple sees a sight with their eyes, they don’t get caught up in the features

and details. If the faculty of sight were left unrestrained, bad unskillful qualities of desire and aversion would become overwhelming. For this reason, they practice restraint, protecting the faculty of sight, and achieving its restraint. When they hear a sound with their ears ... When they smell an odor with their nose ... When they taste a flavor with their tongue ... When they feel a touch with their body ... When they know a thought with their mind, they don't get caught up in the features and details. If the faculty of mind were left unrestrained, bad unskillful qualities of desire and aversion would become overwhelming. For this reason, they practice restraint, protecting the faculty of mind, and achieving its restraint. That's how a noble disciple guards the sense doors.

And how does a noble disciple eat in moderation? It's when a noble disciple reflects properly on the food that they eat: 'Not for fun, indulgence, adornment, or decoration, but only to sustain this body, to avoid harm, and to support spiritual practice. In this way, I shall put an end to old

discomfort and not give rise to new discomfort, and I will live blamelessly and at ease.’ That’s how a noble disciple eats in moderation.

And how is a noble disciple dedicated to wakefulness? It’s when a noble disciple practices walking and sitting meditation by day, purifying their mind from obstacles. In the evening, they continue to practice walking and sitting meditation. In the middle of the night, they lie down in the lion’s posture—on the right side, placing one foot on top of the other—mindful and aware, and focused on the time of getting up. In the last part of the night, they get up and continue to practice walking and sitting meditation, purifying their mind from obstacles. That’s how a noble disciple is dedicated to wakefulness.

And how does a noble disciple have seven good qualities? It’s when a noble disciple has faith in the Realized One’s awakening: ‘That Blessed One is perfected, a fully awakened Buddha, accomplished in knowledge and conduct, holy, knower of the world, supreme guide for those

who wish to train, teacher of gods and humans, awakened, blessed.’

They have a conscience. They’re conscientious about bad conduct by way of body, speech, and mind, and conscientious about having any bad, unskillful qualities.

They exercise prudence. They’re prudent when it comes to bad conduct by way of body, speech, and mind, and prudent when it comes to acquiring any bad, unskillful qualities.

They’re very learned, remembering and keeping what they’ve learned. These teachings are good in the beginning, good in the middle, and good in the end, meaningful and well-phrased, describing a spiritual practice that’s entirely full and pure. They are very learned in such teachings, remembering them, reinforcing them by recitation, mentally scrutinizing them, and comprehending them theoretically.

They live with energy roused up for giving up unskillful qualities and embracing skillful qualities. They're strong, staunchly vigorous, not slacking off when it comes to developing skillful qualities.

They're mindful. They have utmost mindfulness and alertness, and can remember and recall what was said and done long ago.

They're wise. They have the wisdom of arising and passing away which is noble, penetrative, and leads to the complete ending of suffering. That's how a noble disciple has seven good qualities.

And how does a noble disciple get the four absorptions—blissful meditations in the present life that belong to the higher mind—when they want, without trouble or difficulty? It's when a noble disciple, quite secluded from sensual pleasures, secluded from unskillful qualities, enters and remains in the first absorption ... second absorption ... third absorption ... fourth absorption. That's how a noble disciple gets the

four absorptions—blissful meditations in the present life that belong to the higher mind—when they want, without trouble or difficulty.

When a noble disciple is accomplished in ethics, guards the sense doors, eats in moderation, and is dedicated to wakefulness; and they have seven good qualities, and they get the four absorptions—blissful meditations in the present life that belong to the higher mind—when they want, without trouble or difficulty, they are called a noble disciple who is a practicing trainee. Their eggs are unspoiled, and they are capable of breaking out of their shell, becoming awakened, and achieving the supreme sanctuary. Suppose there was a chicken with eight or ten or twelve eggs. And she properly sat on them to keep them warm and incubated. Even if that chicken doesn't wish, 'If only my chicks could break out of the eggshell with their claws and beak and hatch safely!' Still they can break out and hatch safely.

In the same way, when a noble disciple is practicing all these things they are called a noble

disciple who is a practicing trainee. Their eggs are unspoiled, and they are capable of breaking out of their shell, becoming awakened, and achieving the supreme sanctuary.

Relying on this supreme purity of mindfulness and equanimity, that noble disciple recollects their many kinds of past lives. That is: one, two, three, four, five, ten, twenty, thirty, forty, fifty, a hundred, a thousand, a hundred thousand rebirths; many eons of the world contracting, many eons of the world expanding, many eons of the world contracting and expanding. ... And so they recollect their many kinds of past lives, with features and details. This is their first breaking out, like a chick from an eggshell.

Relying on this supreme purity of mindfulness and equanimity, that noble disciple, with clairvoyance that is purified and superhuman, sees sentient beings passing away and being reborn—inferior and superior, beautiful and ugly, in a good place or a bad place. ... They understand how sentient beings are reborn

according to their deeds. This is their second breaking out, like a chick from an eggshell.

Relying on this supreme purity of mindfulness and equanimity, that noble disciple realizes the undefiled freedom of heart and freedom by wisdom in this very life. And they live having realized it with their own insight due to the ending of defilements. This is their third breaking out, like a chick from an eggshell.

A noble disciple's conduct includes the following: being accomplished in ethics, guarding the sense doors, moderation in eating, being dedicated to wakefulness, having seven good qualities, and getting the four absorptions when they want, without trouble or difficulty.

A noble disciple's knowledge includes the following: recollecting their past lives, clairvoyance that is purified and superhuman, and realizing the undefiled freedom of heart and freedom by wisdom in this very life due to the ending of defilements.

This noble disciple is said to be ‘accomplished in knowledge’, and also ‘accomplished in conduct’, and also ‘accomplished in knowledge and conduct’.

And Brahmā Sanañkumāra also spoke this verse:

‘The aristocrat is first among people
who take clan as the standard.
But one accomplished in knowledge and conduct
is first among gods and humans.’

And that verse was well sung by Brahmā Sanañkumāra, not poorly sung; well spoken, not poorly spoken, beneficial, not harmful, and it was approved by the Buddha.”

Then the Buddha got up and said to Venerable Ānanda, “Good, good, Ānanda! It’s good that you spoke to the Sakyans of Kapilavatthu about the practicing trainee.”

This is what Venerable Ānanda said, and the teacher approved. Satisfied, the Sakyans of

Kapilavatthu were happy with what Venerable Ānanda said.

Sekhasutta MN 53 <https://suttacentral.net/mn53>

Translated by Bhikkhu Sujato

**“By faith you cross the flood,
and by diligence the deluge.
By energy you get past suffering,
and you’re purified by wisdom.”**

Āḷavakasutta SN 10.12
<https://suttacentral.net/sn10.12>

The Power of Energy Is One of the Five Trainee's Powers

At Sāvattthī. “Bhikkhus, there are these five trainee's powers. What five? The power of faith, the power of moral shame, the power of moral dread, **the power of energy**, and the power of wisdom.

(1) “And what, bhikkhus, is the power of faith? Here, a noble disciple is endowed with faith. He places faith in the enlightenment of the Tathāgata

thus: ‘The Blessed One is an arahant, perfectly enlightened, accomplished in true knowledge and conduct, fortunate, knower of the world, unsurpassed trainer of persons to be tamed, teacher of devas and humans, the Enlightened One, the Blessed One.’ This is called the power of faith.

(2) “And what is the power of moral shame? Here, a noble disciple has a sense of moral shame; he is ashamed of bodily, verbal, and mental misconduct; he is ashamed of acquiring evil, unwholesome qualities. This is called the power of moral shame.

(3) “And what is the power of moral dread? Here, a noble disciple dreads wrongdoing; he dreads bodily, verbal, and mental misconduct; he dreads acquiring evil, unwholesome qualities. This is called the power of moral dread.

(4) “And what is the power of energy? Here, a noble disciple has aroused energy for abandoning unwholesome qualities and acquiring wholesome

qualities; he is strong, firm in exertion, not casting off the duty of cultivating wholesome qualities. This is called the power of energy.

(5) “And what is the power of wisdom? Here, a noble disciple is wise; he possesses the wisdom that discerns arising and passing away, which is noble and penetrative and leads to the complete destruction of suffering. This is called the power of wisdom.

“These are the five trainee’s powers. Therefore, bhikkhus, you should train yourselves thus: ‘We will possess the power of faith, a trainee’s power; we will possess the power of moral shame, a trainee’s power; we will possess the power of moral dread, a trainee’s power; we will possess the power of energy, a trainee’s power; we will possess the power of wisdom, a trainee’s power.’ Thus, bhikkhus, should you train yourselves.”

Vitthatasutta AN 5.2 <https://suttacentral.net/an5.2>

Translated by Bhikkhu Bodhi

“A noble disciple who has these four powers has got past five fears. What five? Fear regarding livelihood, disrepute, feeling insecure in an assembly, death, and bad rebirth.”

Balasutta AN 9.5 <https://suttacentral.net/an9.5>
Translated by Bhikkhu Sujato

A Noble Disciple Who Has These Four Powers Has Got Past Five Fears

“Mendicants, there are these four powers. What four? The powers of wisdom, energy, blamelessness, and inclusiveness.

And what is the power of wisdom? One has clearly seen and clearly contemplated with wisdom those qualities that are skillful and

considered to be skillful; those that are unskillful ... blameworthy ... blameless ... dark ... bright ... to be cultivated ... not to be cultivated ... not worthy of the noble ones ... worthy of the noble ones and considered to be worthy of the noble ones. This is called the power of wisdom.

And what is the power of energy? One generates enthusiasm, tries, makes an effort, exerts the mind, and strives to give up those qualities that are unskillful and considered to be unskillful; those that are blameworthy ... dark ... not to be cultivated ... not worthy of the noble ones and considered to be not worthy of the noble ones. One generates enthusiasm, tries, makes an effort, exerts the mind, and strives to gain those qualities that are skillful and considered to be skillful; those that are blameless ... bright ... to be cultivated ... worthy of the noble ones and considered to be worthy of the noble ones. This is called the power of energy.

And what is the power of blamelessness? It's when a mendicant has blameless conduct by way

of body, speech, and mind. This is called the power of blamelessness.

And what is the power of inclusiveness? There are these four ways of being inclusive. Giving, kindly words, taking care, and equality.

The best of gifts is the gift of the teaching.

The best sort of kindly speech is to teach the Dhamma again and again to someone who is engaged and who lends an ear.

The best way of taking care is to encourage, settle, and ground the unfaithful in faith, the unethical in ethics, the stingy in generosity, and the ignorant in wisdom.

The best kind of equality is the equality of a stream-enterer with another stream-enterer, a once-returner with another once-returner, a non-returner with another non-returner, and a perfected one with another perfected one.

This is called the power of inclusiveness. These are the four powers.

A noble disciple who has these four powers has got past five fears. What five? Fear regarding livelihood, disrepute, feeling insecure in an assembly, death, and bad rebirth.

Then that noble disciple reflects: ‘I have no fear regarding livelihood. Why would I be afraid of that? I have these four powers: the powers of wisdom, energy, blamelessness, and inclusiveness. A witless person might fear for their livelihood. A lazy person might fear for their livelihood. A person who does blameworthy things by way of body, speech, and mind might fear for their livelihood. A person who does not include others might fear for their livelihood. I have no fear of disrepute ... I have no fear about feeling insecure in an assembly ... I have no fear of death ... I have no fear of a bad rebirth. Why would I be afraid of that? I have these four powers: the powers of wisdom, energy, blamelessness, and inclusiveness. A witless

person might be afraid of a bad rebirth. A lazy person might be afraid of a bad rebirth. A person who does blameworthy things by way of body, speech, and mind might be afraid of a bad rebirth. A person who does not include others might be afraid of a bad rebirth.’

A noble disciple who has these four powers has got past these five fears.”

Balasutta AN 9.5 <https://suttacentral.net/an9.5>

Translated by Bhikkhu Sujato

**Possessing Three Factors, a
Bhikkhu Is Capable of
Achieving a Wholesome State
Not Yet Attained and of
Increasing a Wholesome State
Already Attained**

“Bhikkhus, possessing three factors, a shopkeeper is incapable of acquiring wealth not yet acquired or of increasing wealth already acquired. What three? Here, a shopkeeper does

not diligently apply himself to his work in the morning, in the middle of the day, or in the evening. Possessing these three factors, a shopkeeper is incapable of acquiring wealth not yet acquired or of increasing wealth already acquired.

“So too, possessing three factors, a bhikkhu is incapable of achieving a wholesome state not yet attained or of increasing a wholesome state already attained. What three? Here, a bhikkhu does not diligently apply himself to an object of concentration in the morning, in the middle of the day, or in the evening. Possessing these three factors, a bhikkhu is incapable of achieving a wholesome state not yet attained or of increasing a wholesome state already attained.

“Bhikkhus, possessing three factors, a shopkeeper is capable of acquiring wealth not yet acquired and of increasing wealth already acquired. What three? Here, a shopkeeper diligently applies himself to his work in the morning, in the middle of the day, and in the

evening. Possessing these three factors, a shopkeeper is capable of acquiring wealth not yet acquired and of increasing wealth already acquired.

“So too, possessing three factors, a bhikkhu is capable of achieving a wholesome state not yet attained and of increasing a wholesome state already attained. What three? Here, a bhikkhu diligently applies himself to an object of concentration in the morning, in the middle of the day, and in the evening. Possessing these three factors, a bhikkhu is capable of achieving a wholesome state not yet attained and of increasing a wholesome state already attained.”

Paṭhamapāpaṇikasutta AN 3.19 <https://suttacentral.net/an3.19>
Translated by Bhikkhu Bodhi

SALE

Responsibility of Bhikkhu Is Energy

“Bhikkhus, possessing three factors, a shopkeeper soon attains vast and abundant wealth. What three? Here, a shopkeeper has keen eyes, is responsible, and has benefactors.

(1) “And how, bhikkhus, does a shopkeeper have keen eyes? Here, a shopkeeper knows of an item: ‘If this item is bought at such a price and sold at such a price, it will require this much capital and

bring this much profit.’ It is in this way that a shopkeeper has keen eyes.

(2) “And how is a shopkeeper responsible? Here, a shopkeeper is skilled in buying and selling goods. It is in this way that a shopkeeper is responsible.

(3) “And how does a shopkeeper have benefactors? Here, rich, wealthy, affluent householders and householders’ sons know him thus: ‘This good shopkeeper has keen eyes and is responsible; he is able to support his wife and children and pay us back from time to time.’ So they deposit wealth with him, saying: ‘Having earned wealth with this, friend shopkeeper, support your wife and children and pay us back from time to time.’ It is in this way that a shopkeeper has benefactors.

“Possessing these three factors, a shopkeeper soon attains vast and abundant wealth.

“So too, bhikkhus, possessing three qualities, a bhikkhu soon attains vast and abundant wholesome qualities. What three? Here, a bhikkhu has keen eyes, is responsible, and has benefactors.

(1) “And how, bhikkhus, does a bhikkhu have keen eyes? Here, a bhikkhu understands as it really is: ‘This is suffering’ ... ‘This is the way leading to the cessation of suffering.’ It is in this way that a bhikkhu has keen eyes.

(2) “And how is a bhikkhu responsible? Here, a bhikkhu has aroused energy for abandoning unwholesome qualities and acquiring wholesome qualities; he is strong, firm in exertion, not casting off the duty of cultivating wholesome qualities. It is in this way that a bhikkhu is responsible.

(3) “And how does a bhikkhu have benefactors? Here, from time to time a bhikkhu approaches those bhikkhus who are learned, heirs to the heritage, experts on the Dhamma, experts on the discipline, experts on the outlines, and inquires:

‘How is this, Bhante? What is the meaning of this?’ Those venerable ones then disclose to him what has not been disclosed, clear up what is obscure, and dispel his perplexity about numerous perplexing points. It is in this way that a bhikkhu has benefactors.

“Possessing these three qualities, a bhikkhu soon attains vast and abundant wholesome qualities.”

Dutiyapāṇikasutta AN 3.20 <https://suttacentral.net/an3.20>
Translated by Bhikkhu Bodhi

Topics for Recollection

Then the Buddha said to Udāyī, “Udāyī, how many topics for recollection are there?”

When he said this, Udāyī kept silent.

And a second time ... and a third time, the Buddha said to him, “Udāyī, how many topics for recollection are there?”

And a second time and a third time Udāyī kept silent.

Then Venerable Ānanda said to Venerable Udāyī, “Reverend Udāyī, the teacher is addressing you.”

“Reverend Ānanda, I hear the Buddha.

It’s when a mendicant recollects many kinds of past lives. That is: one, two, three, four, five, ten, twenty, thirty, forty, fifty, a hundred, a thousand, a hundred thousand rebirths; many eons of the world contracting, many eons of the world expanding, many eons of the world contracting and expanding. They remember: ‘There, I was named this, my clan was that, I looked like this, and that was my food. This was how I felt pleasure and pain, and that was how my life ended. When I passed away from that place I was reborn somewhere else. There, too, I was named this, my clan was that, I looked like this, and that was my food. This was how I felt pleasure and pain, and that was how my life ended. When I passed away from that place I was reborn here.’

And so they recollect their many kinds of past lives, with features and details. This is a topic for recollection.”

Then the Buddha said to Venerable Ānanda:

“Ānanda, I know that this silly man Udāyī is not committed to the higher mind. Ānanda, how many topics for recollection are there?”

“Sir, there are five topics for recollection. What five?

Firstly, a mendicant, quite secluded from sensual pleasures, secluded from unskillful qualities, enters and remains in the first absorption ... second absorption ... third absorption. When this topic of recollection is developed and cultivated in this way it leads to blissful meditation in this very life.

Furthermore, a mendicant focuses on the perception of light, concentrating on the perception of day regardless of whether it's night

or day. And so, with an open and unenveloped heart, they develop a mind that's full of radiance. When this topic of recollection is developed and cultivated in this way it leads to knowledge and vision.

Furthermore, a mendicant examines their own body up from the soles of the feet and down from the tips of the hairs, wrapped in skin and full of many kinds of filth. 'In this body there is head hair, body hair, nails, teeth, skin, flesh, sinews, bones, bone marrow, kidneys, heart, liver, diaphragm, spleen, lungs, intestines, mesentery, undigested food, feces, bile, phlegm, pus, blood, sweat, fat, tears, grease, saliva, snot, synovial fluid, urine.' When this topic of recollection is developed and cultivated in this way it leads to giving up sensual desire.

Furthermore, suppose a mendicant were to see a corpse thrown in a charnel ground. And it had been dead for one, two, or three days, bloated, livid, and festering. They'd compare it with their

own body: ‘This body is also of that same nature, that same kind, and cannot go beyond that.’

Or suppose they were to see a corpse thrown in a charnel ground being devoured by crows, hawks, vultures, herons, dogs, tigers, leopards, jackals, and many kinds of little creatures. They’d compare it with their own body: ‘This body is also of that same nature, that same kind, and cannot go beyond that.’

Furthermore, suppose they were to see a corpse thrown in a charnel ground, a skeleton with flesh and blood, held together by sinews ... A skeleton without flesh but smeared with blood, and held together by sinews ... A skeleton rid of flesh and blood, held together by sinews ... Bones rid of sinews scattered in every direction. Here a hand-bone, there a foot-bone, here a shin-bone, there a thigh-bone, here a hip-bone, there a rib-bone, here a back-bone, there an arm-bone, here a neck-bone, there a jaw-bone, here a tooth, there the skull ... White bones, the color of shells ... Decrepit bones, heaped in a pile ... Bones rotted

and crumbled to powder. They'd compare it with their own body: 'This body is also of that same nature, that same kind, and cannot go beyond that.' When this topic of recollection is developed and cultivated in this way it leads to uprooting the conceit 'I am'.

Furthermore, a mendicant, giving up pleasure and pain, and ending former happiness and sadness, enters and remains in the fourth absorption, without pleasure or pain, with pure equanimity and mindfulness. When this topic of recollection is developed and cultivated in this way it leads to the penetration of many elements. These are the five topics for recollection.”

“Good, good, Ānanda. Well then, Ānanda, you should also remember this sixth topic for recollection. **In this case, a mendicant goes out mindfully, returns mindfully, stands mindfully, sits mindfully, lies down mindfully, and applies themselves to work mindfully.** When this topic of recollection is developed and

cultivated in this way it leads to mindfulness and situational awareness.”

Udāyīsutta AN 6.29 <https://suttacentral.net/an6.29>

Translated by Bhikkhu Bodhi

ສັມມັປປະທານ

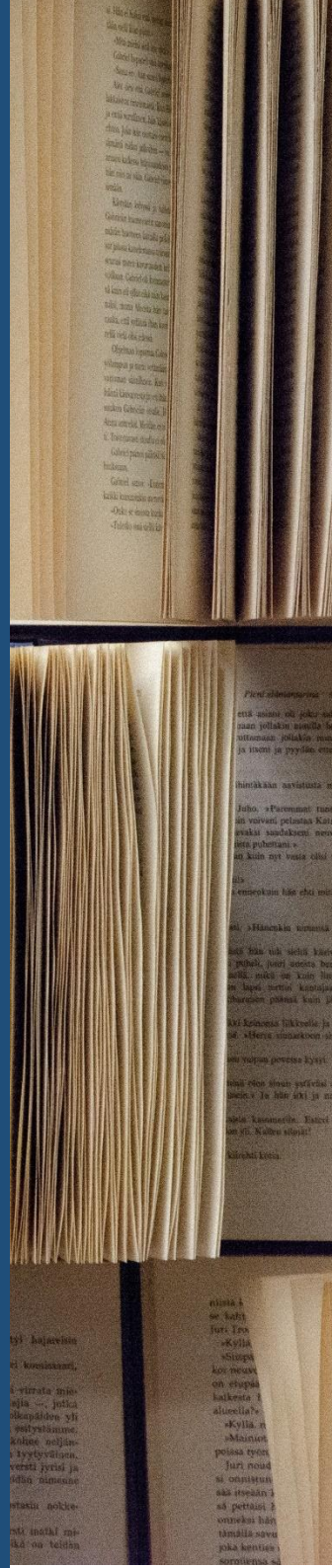
“ສັມມັປປະທານ ໔”

ໄດ້ແປ ແລະຮຽບຮຽງຈາກພຣະໄຕຣປິດົກ
ສະບັບຫລວງ ພາສາໄທ ແລະໄດ້ຜ່ານ
ກາຣທຽບຄຽງກັບພຣະໄຕຣປິດົກຫລາຍ
ສຳນັກເຊັ່ນ:

ພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບມະຫາຈຸລາ,
ສະບັບພາສາບາລີ-ໄທ ແລະພຣະໄຕຣປິດົກ
ພາສາອັງກິດຈາກ Suttacentral.net

ພຣະສູຕທີ່ເປັນພາສາອັງກິດຮຽບຮຽງຈາກ
Suttacentral.net

Compiled by V. Vongsengsy

“ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີທຸຣະດີເປັນຢ່າງໃດ?
ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ປຣາຣົພຄວາມພຽນເພື່ອລະ
ອະກຸສົລທັມທັງຫລາຍ ເພື່ອຄວາມເຖິງພ້ອມແຫ່ງກຸສົລທັມທັງຫລາຍ ມີ
ກຳລັງ ມີຄວາມບາກບັນໝັ້ນຄົງ ບໍ່ປະຖິ້ມທຸຣະໃນກຸສົລທັມທັງຫລາຍ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີທຸຣະດີເປັນຢ່າງນີ້ແລ.”

**“And how is a bhikkhu responsible? Here, a
bhikkhu has aroused energy for abandoning
unwholesome qualities and acquiring wholesome
qualities; he is strong, firm in exertion, not casting
off the duty of cultivating wholesome qualities. It is
in this way that a bhikkhu is responsible.”**

Dutiyaṭṭhapaṇikasutta AN 3.20 <https://suttacentral.net/an3.20>

Translated by Bhikkhu Bodhi

For Free Distribution

For more information, please contact us:

buddhavacana.word@gmail.com